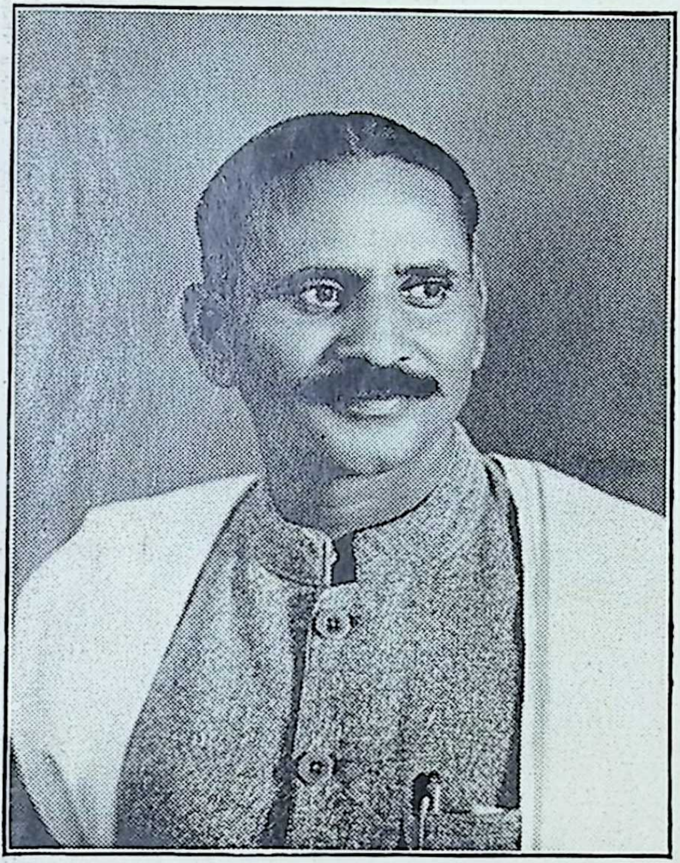
தமிழ்ப் பண்ணை மலர்—1

தமிழன் இதயம்

தேசியக் கவி
நாமக்கல் வெ. ராமலிங்கம் பிள்ளை

பொதுநலம் அதனுள் தன்னலம் பொருந்தும்
மதிநலம் கண்டு மக்கள் எல்லார்க்கும்
எதுநலம் தருமோ அதற்கே எண்ணம்
உதிநலம் விழைவோர்க் கிந்நூல் உரிமை

—வெ. இராமலிங்கன்

தேசியக் கவி

நாமக்கல் வெ. ராமலிங்கம் பிள்ளை அஹிம்ஸா தர்மத்தைப் பூரணமாய்ப் பின்பற்றும், காந்தியடிகளின் அடியார். தேச பக்தியும் தேச முன்னேற்ற ஆர்வமும் நிறைந்தவர். சத்தியாக்கிரகப் போர் நடந்தபோது அவருடைய பாட்டுகளைப் பாடாத கூட்டமே தமிழ் நாட்டில் கிடையாது. "கத்தியின்றி ரத்தமின்றி" "தீண்டாமை என்கிற தீய வழக்கம்" "பாரதநாடு என் பாட்டனின் சொத்து" என்ற பாட்டுக்களைக் கேட்டிராத தமிழரே இல்லையெனலாம். 'கத்தியின்றி' என்ற பாட்டைக் கேட்டுப் பரவசமாகி, உணர்ச்சி மேலிட்டால் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்துக்குத் தம்மை அர்ப்பணம் செய்த பலரை நாம் அறிவோம். அவர் கவிஞர் மட்டுமல்ல. நல்ல ஓவியக்காரரும் கூட. சித்திர வித்தையில் பல பட்டங்களும் பரிசுகளும் பெற்றவர் எனவே அவருடைய கற்பனைகள் மிகச் சிறந்து விளங்குகின்றன.

வந்தே மாதரம்

தமிழன் இதயம்

தேசியக் கவி

நாமக்கல் வெ. ராமலிங்கம் பிள்ளை

கவிதைத் திரட்டு

தமிழ்ப் பண்ணை

பள்ளத்தூர் — தேவகோட்டை

முதற் பதிப்பு — 1922
இரண்டாம் பதிப்பு — 1934
மூன்றாம் பதிப்பு — 1942

சக்தி பிரஸ் லிமிடெட், காரைக்குடி

வாழ்த்து

"இற்றைத் தமிழன்
இதயத் துடிப்பினை இச்
சொற்றரு சித்திரத்தில்
தோன்றவைத்தான்—கற்றறிந்த
ஓவிய நற்கலைஞன்
ஓதுபுகழ் நாமக்கல்
பாவலன் ராமலிங்கம்
பார்!"

தேசிகவிநாயகம்

முன்னுரை

'நும்மின் கவிகொண்டு நும்நும் இட்டா தெய்வம் ஏத்தினல் செம்மின் சுடர்முடி என் திருமாலுக்கும் சேருமே!' என்று ஆழ்வார் பாடிய படிக்கு எங்கள் நாமக்கல் ராமலிங்கப் பாவலர் தேசத்தையே தன் இஷ்டா தெய்வமாகக் கொண்டு உள்ளம் உருகிப் பாடிவருகிருர். பல வருஷங்களாக நானும் அனுபவித்து வருகிறேன். ஆனல் அதை வெளியே சொல்ல, அவர் கவிக்கு எவ்விதத்திலோ நானும் உட்சம்பந்தப்பட்டவனுக ஓர் அர்த்தமற்ற கருத்து, என்னைப் பின்னுக்கு இழுக்கிறது.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதிய உயர்ந்த தமிழைத் தலைமேல் வைத்துப் பூசனைசெய்து அனுபவிக்க வேண்டும். ஆனல், நம் நாளிலேயே நம்முடனேயே இருந்து நம்முள்ளத்தின் துடிப்புகளைப் பொருத்திப் பாடப்பட்ட தமிழையும் விட்டுவிடக் கூடாது. கண்ணில் ஒற்றி அன்பு செலுத்த வேண்டும். இப்போதுதான் பூத்த பூ. அன்பின்றித் தொட்டால் வாடிப்போகும்.

— இராஜகோபாலாச்சாரி.

தமிழ் மக்களுக்கு

நாமக்கல் திரு. வெ. ராமலிங்கம் பிள்ளையை நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள். அவருடைய கவித் திறமையையும், கவிகளின் இன்பத்தையும் நீங்கள் நன்கு அனுபவித்தவர்கள். அக் கவிகளின் இன்பத் தைப் பருகி தேசீய உணர்ச்சிபெற்று எழுந்த இளந் தமிழர் அநேகர். ஒவ்வொரு சொல்லிலும் வீரத்தை யும், உயர்ந்த உணர்ச்சிகளையும், விடுதலை ஆவே சத்தையும் அளிக்கவல்ல கவி பாடுவதில், காலஞ் சென்ற தேசீய கவிச் சக்கரவர்த்தி பாரதியாருக்குப் பின் நாமக்கல் கவிஞர் ஒருவரே என்பதுதான் பலருடைய கருத்து. அவர்கள் பாடிய பாடல்களை 'தேசீயப் பாட்டுகள்' என்ற தலைப்பின் கீழ் 1922-ம் ஆண்டில் முதற் பதிப்பாகவும், 1934-ம் ஆண்டில் இரண்டாம் பதிப்பாகவும் வெளியிட்டார் கள். மூன்றும் பதிப்பில் நாங்கள் நிறைய புதுப் பாட்டுகளையும் பழைய பாட்டுகளையும் சேர்த்து 'தமிழன் இதயம்' என்ற பெயருடன் வெளியிட் டிருக்கிறோம். மேலும் கவிஞர் அவர்களுடைய மற்ற பாடல்கள், கதைகள், கட்டுரைகள், நாவல் கள் ஆராய்ச்சிகள் முதலிய எல்லாவற்றையும் அடுத் தடுத்து வெளியிடுவோம். உங்கள் வீடு ஒவ்வொன் றிலும் திரு. ராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களுடைய புத்தகங்கள் இருக்க வேண்டு மென்பது எங்கள் விண்ணப்பம்.

இதை இவ்வளவு அழகாக அச்சிட்டு, எங் களுக்கு வேண்டிய உதவியைச் செய்த சக்தி நிர்வாகஸ்தர் திரு. வை. கோவிந்தன் அவர்களுக்கு எங்களது வணக்கம்.

தமிழ்ப் பண்ணையாளர்கள்.

பொருளடக்கம்

உ

தமிழன் இதயம்

தமிழன் என்றொரு இனமுண்டு
தனியே அவற்கொரு குணமுண்டு
அமிழ்தம் அவனுடைய மொழியாகும்
அன்பே அவனுடை வழியாகும். (தமிழன்)

அறிவின் கடலைக் கடைந்தவனும்
அமிர்தம் திருக்குறள் அடைந்தவனும்
பொறியின் ஆசையைக் குறைத்திட்டவே
பொருந்திய நூல்கள் உரைத்திடுவான். (தமிழன்)

கவிதைச் சுவைகளை வடித்தெடுத்தான்
கம்பன் பாட்டெனப் பெயர்கொடுத்தான்
புவியில் இன்பம் பகர்ந்தவெலாம்
புண்ணிய முறையில் நுகர்ந்திடுவான். (தமிழன்)

'பத்தினி சாபம் பலித்துவிடும்'
பாரில் இம்மொழி ஒலித்திடவே
சித்திரச் சிலப்பதி காரமதை
செய்தவன் துறவுடை ஓரரசன். (தமிழன்)

சிந்தா மணி, மணி மேகலையும்
பத்துப் பாட்டெனும் சேகரமும்
நந்தா விளக்கெனத் தமிழ்நாட்டின்
நாகரி கத்தினை மிகக்காட்டும். (தமிழன்)

தேவா ரம்திரு வாசகமும்
திகழும் சேக்கி ழார்புகலும்
ஓவாப் பெருங்கதை ஆழ்வார்கள்
உரைகளும் தமிழன் வாழ்வாகும். (தமிழன்)

தாயும் ஆனவர் சொன்னதெலாம்
தமிழன் ஞானம் இன்னதெனும்
பாயும் துறவுகொள் பட்டினத்தார்
பாடலும் தமிழன் பெட்பெனலாம். (தமிழன்)

கலைகள் யாவினும் வல்லவனும்
கற்றவர் எவர்க்கும் நல்லவனும்
நிலைகொள் ளும்பல அடையாளம்
நின்றன இன்னும் உடையோனும். (தமிழன்)

சிற்பம் சித்திரம் சங்கீதம்
சிறந்தவர் அவனினும் எங்கேசொல்
வெற்பின் கருங்கல் களிமண்போல்
வேலைத் திறத்தால் ஒளிபண்ணும். (தமிழன்)

உழவும் தொழிலும் இசைபாடும்;
உண்மை; சரித்திரம் அசைபோடும்.
இழவில் அழுதிடும் பெண்கூட
இசையோ டழுவது கண்கூடு. (தமிழன்)

யாழும் குழலும் நாதசுரம்
யாவுள தண்ணுமை பேதமெலாம்
வாழும் கருவிகள் வகைபலவும்
வகுத்தது தமிழெனல் மிகையலவாம். (தமிழன்)

கொல்லா விரதம் பொய்யாமை
கூடிய அறமே மெய்யாகும்
எல்லாப் புகழும் இவைநல்கும்
என்றே தமிழன் புவிசொல்லும். (தமிழன்)

மானம் பெரிதென உயிர்விடுவான்
மற்றவர்க் குதவிடத் துயர்படுவான்
தானம் வாங்கிடக் கூசிடுவான்
'தருவது மேல்' எனப் பேசிடுவான். (தமிழன்)

ஜாதிகள் தொழிலால் உண்டெனினும்
சமரசம் நாட்டினில் கண்டவனும்
நீதியும் உரிமையும் அன்னியர்க்கும்
நிறைகுறை யாமல் பண்ணினவன். (தமிழன்)

உத்தமன் காந்தியின் அருமைகளை
உணர்ந்தவன் தமிழன் பெருமையுடன்
சத்தியப் போரில் கடனறிந்தான்
சாந்தம் தவறு துடனிருந்தான். (தமிழன்)

தெய்வம்

யாராலே?

இராகம் : சங்கராபரணம்] [தாளம் : ஆதி

சூரியன் வருவது யாராலே?
　　சந்திரன் திரிவது எவராலே?
காரிருள் வானில் மின்மினிபோல்
　　கண்ணிற்படுவன அவை என்ன?
பேரிடி மின்னல் எதனாலே?
　　பெருமழை பெய்வது எவராலே?
ஆரிதற் கெல்லாம் அதிகாரி!
　　அதைநாம் எண்ணிட வேண்டாமோ! 1

தண்ணீர் விழுந்ததும் விதையின்றி
　　தரையில் முளைத்திடும் புல் ஏது?
மண்ணிற் போட்டது விதையொன்று
　　மரம் செடியாவது யாராலே?
கண்ணில் தெரியாச் சிசுவையெல்லாம்
　　கருவில் வளர்ப்பது யார் வேலை?
எண்ணிப் பார்த்தால் இதற்கெல்லாம்
　　ஏதோ ஒருவிசை இருக்குமன்றோ! 2

எத்தனை மிருகம்! எத்தனை மீன்!
　　எத்தனை ஊர்வன பறப்பன பார்!
எத்தனைப் பூச்சிகள் புழுவகைகள்!
　　எண்ணத்தொலையா செடி கொடிகள்!

எத்தனை நிறங்கள் உருவங்கள் !
எல்லாவற்றையும் எண்ணுங்கால்
அத்தனையும்தர ஒரு கர்த்தன்
யாரோ எங்கோ இருப்பது மெய். 3

அல்லாவென்பார் சிலபேர்கள்
அரன் அரி யென்பார் சிலபேர்கள்
வல்லான் அவன் பரமண்டலத்தில்
வாழும் தந்தை என்பார்கள்
சொல்லால் விளங்கா 'நிர்வாணம்'
என்றும் சிலபேர் சொல்வார்கள்
எல்லா மிப்படிப் பலபேசும்
ஏதோ ஒருபொருள் இருக்கிறதே! 4

அந்தப்பொருளை நாம் நினைத்து
அனைவரும் அன்பாய் குலவிடுவோம்
எந்தப்படியாய் எவர் அதனை
எப்படித் தொழுதால் நமக்கென்ன ?
நிந்தை பிறரைப் பேசாமல்
நினைவிலும் கெடுதல் செய்யாமல்
வந்திப்போம் அதை வணங்கிடுவோம்
வாழ்வோம் சுகமாய் வாழ்ந்திடுவோம். 5

நெஞ்சொடு இரங்கல்

இராகம் : சஹானா] [தாளம் : திரிபுடை

பல்லவி

ஒருநாளைக் கொருதரம்
ஒருநொடிப் பொழுதேனும்
உன்னைப் படைத்தவனை
எண்ணிச் சுகித்ததுண்டோ ? — மனமே !

அநுபல்லவி

திருநாளும் தேரும் என்று தேடியலைந்ததல்ல
சிந்தனை அலையாமல் த்யானத்தில் நிறுத்தியே (ஒரு)

சரணம்

விடியுமுன் விழித்தனை
வெளுக்குமுன் வீட்டைவிட்டாய்
வெவ்வேறு இடத்துக்கு
வௌவால்போல் ஓட்டமிட்டாய்
உடலும் மனமும் சோர்ந்து
ஓய்ந்திட வீடுவந்தும்
உண்ணும் பொழுதுங்கூட
எண்ணம் நிலைப்பதில்லை. (ஒரு)

அரைக்காசுக்கானாலும் ஒருநாள்
முழுதுங் காப்பாய்
ஆயிரம் பேரையேனும்
அலுப்பின்றிப் போய் பார்ப்பாய்

உரைப்பார் உரைகட் கெல்லாம்
        உயர்ந்திடும் செல்வனை
உன்னுள் இருப்பவனை
        எண்ணிட நேரமில்லை. (ஒரு)

சிலநாளைக் கதிகாரம்
        செய்யும் ஒருவர்க்கஞ்சி
செய்யச் சொல்வதை யெல்லாம்
        செய்வாய் நீ பல்லைக்கெஞ்சி
பலநாளும் ஜென்மமெல்லாம்
        பாலிக்கும் அதிகாரி
பரமனை நினைக்கவும்
        ஒரு கணம் உனக்கில்லை. (ஒரு)

'நாளும் கிழமை' யென்று
        நல்லவர் உரைத்தாலும்
'நாளைக்கு ஆகட்டும் வேலை
        அதிகம்' என்பாய்
பாழும் பணத்தைத்தேடி
        படும்பாடு கணக்கில்லை
பகவானை எண்ணமட்டும்
        அவகாசம் உனக்கில்லை. (ஒரு)

சக்தி தோத்திரம்

இராகம் : ஸ்ரீராகம்]　　　　　　[தாளம் : ஆதி

பல்லவி

சக்தி எனக்கே அருள்வாய் — பரா
சக்தியென் தாயுனை நித்தமும் தொழுதனன்　　(சக்தி)

பக்தியொ டுந்தனைப் பணிந்திடல் மறந்தேன்
பாரினிற் சுகமெல்லாம் நீயெனத் தெரிந்தேன்
இத்தின முதலுந்தன் இணையடி புரிந்தேன்
இனிமேற் பிணியில்லை கவலைகள் துறந்தேன்.　　(சக்தி)

நோய்களைத் தடுத்திட நுண்ணிய அறிவும்
நொந்தவர் தங்களைக் காத்திடப் பரிவும்
மாய்வதைக் குறைத்திட மருந்துகள் முறிவும்
மந்திர தந்திர மணியவை தெரியும்　　(சக்தி)

கல்லினுங் கட்டுடைய தேகம் எனக்கருள்வாய்
காலனை ஜெயித்திடும் கருணையும் தருவாய்
சொல்லிலும் செயலிலும் தூய்மையைத் தருவாய்
சோம்பலை யோட்டிநற் சுகமெனக் கருள்வாய்　　(சக்தி)

புண்ணிய பாபமெந்தன் இச்சையிற் கடந்து
பூதங்கள் ஐந்துமென் சொற்படி நடந்து
எண்ணிய யாவுமெந்தன் இஷ்டப்படி முடிய
ஈன்றவளே உந்தன் அருள்வரத் தடையோ.　　(சக்தி)

முருகன் பாட்டு

முருகனென்ற சிறுவன்வந்து முறுமுறுத்த சொல்லினல்
முன்னிருந்த எண்ணம்யாவும் பின்னமுற்றுப் போனதே
அருகுவந்து மனமுவந்து அவனுரைத்த ஒன்றினல்
அடிமையென் மனத்திருந்த அச்சமற்றுப் போனதே (முரு)

இளமையந்த முருகன்வந்து என்னொடொன்று சொல்லவே
என்னுளத் திருந்த பந்தம் ஏதுமற்றுப் போனதே
வளமையுற்று இளமைபெற்று வலிமிகுந்த தென்னவே
வந்ததே சுதந்திரத்தில் வாஞ்சையென்ற ஞானமே (முரு)

அழகனந்த முருகன்வந்து அருகிருந்த போதிலே
ஐம்புலன்க ளுக்கொடுங்கி அஞ்சியஞ்சி அஞ்சிநான்
பழமையென் உடற்கண்வைத்த பற்றுயாவும் அற்றதால்
பாரிலென்னை யாருங்கண்டு பணியுமாறு செய்ததே (முரு)

அன்பனந்த முருகன்வந் தழைத்திருத்தி என்னையே
அஞ்சல்அஞ்சல் அஞ்சலென் றகங்குழைந்து சொன்னதால்
துன்பமிக்க அடிமைவாழ்வில் தோய்ந்திருந்த என்மனம்
சோகம்விட்டு விடுதலைக்கு மோகமுற்று விட்டதே. (முரு)

முருகன்மேற் காதல்

முருகனென்ற பெயர் சொன்னால்
உருகு தெந்தனுளம் என்னே !
பெருகி நீர்விழிகள் சோர
பித்துகொள்ளுது உள் ளூர (முரு)

கந்தனென்று சொலும் முன்னே
சிந்தை துள்ளுவது என்னே !
உந்தும் பேச்சுரைகள் உளறி
ஊமை யாகுதுளம் குளிர (முரு)

வேலனென்ற பெயர் கேட்டு
வேர்வை கொட்டுதுதன் பாட்டில்
காலனென்ற பயம் ஓடி
களி சிறக்குதடி சேடி. (முரு)

குமரனென்ற ஒரு சத்தம்
குளிர வந்ததடி சித்தம்
அமர வாழ்வுபெறல் ஆனேன்
அடிமை யார்க்குமிலை நானே. (முரு)

குகனெனச் சொல்வதற் குள்ளே
அகம் மறந்தேன் என்ன கள்ளோ !
தகதகவென் றொரு காட்சி
தண்ணென முன்வரல் ஆச்சு. (முரு)

ஆடும் மயிலில் வரக்கண்டேன்
அழகு அதைவிட ஒன்றுண்டோ
வீடு வாசல்பொருள் எல்லாம்
விட்டு மறந்தனடிநல் லாள் (முரு)

பச்சைக் குழந்தையவன் மேலே
பற்று மிகுந்த தெதனாலே ?
இச்சை யாறமிகத் தழுவி
இணங்கி யிருந்தனின்பம்முழுகி (முரு)

கள்ளங் கபடமற்ற பாலன்
காதல்கொண்ட என்னை ஞாலம்
எள்ளி ஏளனம் செய்தாலும்
எதற்கு அஞ்சிலன் எக்காலும் (முரு)

முருகன் கந்தன் வடிவேலன்
திருகுகன் குமரன் சீலன்
சிறு குழந்தை யானாலும்
திருமணம் புரிவன் மேலும் (முரு)

வேறு பெயரைச் சொன்னாலும்
விரும்ப மாட்டெனெந்த நாளும்
தூறு பேசுவதை விட்டு
துணைபுரி முருகனைக் கட்ட (முரு)

கடவுளை அறிந்தவர்கள்

இராகம்: சுருட்டி] [தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அவரே கடவுளை அறிந்தவராவர்
அனைவரும் மதித்திடத் தகுந்தவராவர். (அவ)

சரணம்

துன்பப்படுவோர் துயரம் சகியார்
துடிதுடித்தோடி துணைசெயப் புகுவார்
இன்பம் தனக்கென எதையும் வேண்டார்
யாவரும் சுகப்பட சேவைகள் பூண்டார். (அவ)

பசியால்வாடின எவரையும் பார்த்து
பட்டினி தனக்கென பரிதபித்தார்த்து
விசையாய் முடிந்ததை விருப்புடன் கொடுப்பார்
வீண்உபசாரம் விளம்புதல் விடுப்பார். (அவ)

நோயால் வருந்திடும் யாரையும் கண்டு
நோன்பெனச் செய்வார் எல்லாத் தொண்டும்
தாயாம் எனவே தன்சுகம் எதையும்
தள்ளிவைத் தருகினில் தானிருந் துதவும். (அவ)

பெரியோர்

விருத்தம்

மடங்கிய பயிர்களெல்லாம்
மழைவரநிமிர்ந்து நீளும்
மருண்டிடும் குழந்தைபெற்ற
மாதினைக் கண்டுதேறும்
ஒடுங்கிய தேகம் தக்க
உணவினால் உறுதிகொள்ளும்
ஒளிந்திடும் நாகம் நல்ல
ஓசையால் வெளிவந்தாடும்
அடங்கி இத்தேகந்தன்னில்
அவித்தையில் அழுந்தும் ஆன்மா
அன்பின் நல்லுருவமாய
அறிஞரைக் கண்டபோது
முடங்கிய மயக்கம் நீங்கி
முன்னைய உணர்ச்சி ஓங்க
மெய்சுடர்க் கொழுந்துபோல
முடுகிடும் மேலேயன்றே. 1

அருமறையும் பலகலையும் உலகுக்கீந்து
அறுசமயப் பலவழியை அடக்கியாண்டு
உரிமையுடன் பிறநாட்டார் உவந்துபோற்ற
ஊழிதொறும் புதிதாகும் உயர்வுதாங்கும்
பெருமைநமைப் பெற்றெடுத்த இந்தநாடு
பெற்றதென நாமடைந்த பெரியபேறு
மருளகற்றி அருள்சுரக்கும் ஞானந்தோன்றி
மனத்துறவு பூண்டவர்கள் மகிமையேயாம். 2

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர்

விருத்தம்

முன்னையோர் நமதுநாட்டின்
முனிவரர் தேடிவைத்த
முழுமுதல் ஞானமெல்லாம்
மூடநம்பிக்கை யென்றும்,
பொன்னையே தெய்வமென்றும்,
போகமே வாழ்க்கையென்றும்,
மனிதரைக் கொன்றுவீழ்த்தும்
போரையே வீரமென்றும்,
தன்னையே பெரிதாயெண்ணித்
தனக்குமேல் இருக்கும்வேறோர்
சக்தியின் நினைப்பேயின்றித்
தருக்கியே பிறப்பின் மாண்பைத்
தின்னுமோர் மயக்கம்நீங்கித்
தெளிந்திட எழுந்தஞானத்
தீபமே ராமக்ருஷ்ண
தேவனே போற்றிபோற்றி. 1

மனிதரின் பாபம்போக்க
மகிழ்ச்சியோ டுயிரைத்தந்த
மாபெரும் த்யாகமூர்த்தி
ஏசுவின் அன்பாம் நெய்யை,
தனிவரும் துறவியென்று
தரணியோர் யாரும் போற்றும்
சாந்தனும் புத்ததேவன்
தவமெனும் தட்டில்ஊற்றி,

இனியொரு மனிதர்க்கில்லை
இத்தனைப் பொறுமையென்னும்
எம்பிரான் மஹமதீட்டும்
சமரசக் கைகள் ஏந்த,
சினமெனும் அரக்கர்கூட்டம்
திரியென எரியும்ஞான
தீபமே ராமக்ருஷ்ண
தேவனே போற்றிபோற்றி. 2

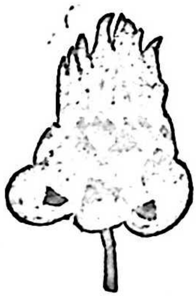
பேயென்றும் மாய்கையென்றும்
பெண்களை இகழ்ந்துபேசிப்
பெருந்துற வடைந்தபேரும்
பிழைபுரிந் தவரேயன்றே!
தாயென்றும் துணைவியென்றும்
தன்னுடை நோக்கம் காக்கும்
சகதர்ம சக்தியென்றும்
சாரளா தேவிதன்னை
நீயென்றும் மகிழ்ந்துகொண்ட
நிர்மல வாழ்க்கைதன்னை
நினைத்திடுந்தோறும் நெஞ்சம்
நெக்குநெக் குருகும் ஐயா
தீயென்னப் புலனைக்காய்ந்த
தீரனே ஞானவாழ்வின்
தீபமே ராமக்ருஷ்ண
தேவனே போற்றிபோற்றி. 3

'ஜாதியில் உயர்ந்தோம்' என்னும்
சனியனும் அகந்தைநீங்கத்
தாழ்ந்தவர் குடிசைதோறும்
தலையினல் பெருக்கிவாரும்

சேதியைத் தெரிந்துஅன்னோர்
திகைத்துனைத் தடுத்ததாலே
தெரியாமல் இரவிற்சென்று
தினந்தினம் அதையே செய்து
ஆதியின் அருளைத்தேடும்
அந்தணர்க் கரசே! ஐயா!
ஆணவம் அழிந்தாலன்றி
ஆண்டவன் அணுகான் என்ருய்
தீதுகள் உலகில்நீங்கத்
திக்கெலாம் ஒளிரும்ஞான
தீபமே ராமக்ருஷ்ண
தேவனே போற்றிபோற்றி. 4

'இரும்பினுற் சதையும்நல்ல
உருக்கினுல் நரம்பும் கொண்ட
இந்திய இளைஞர்தோன்றி
உழைத்திட வேண்டும்' என்று
விரும்பினேன் மதனரூப
விவேக ஆனந்தஞானி
வேடிக்கை யாக்வந்துக்
'கடவுளைக் காட்டும்' என்ன
அரும்பினய் முறுவல் அங்கே
அதன்பொருள் அறிவார் யாரே!
அன்றேஉன் அடிமையாகி
அதுமுதல் உன்னைவிட்டுத்
திரும்பிடான் விட்டில்போலத்
திளைத்தவன் விழுந்தஞான
தீபமே ராமக்ருஷ்ண
தேவனே போற்றிபோற்றி. 5

காவியை உடுத்திடாமல்
கமண்டலம் எடுத்திடாமல்
காட்டிடை அலைந்திடாமல்
கனலிடை நலிந்திடாமல்
பூவுல கதனைச்சுத்தப்
பொய்யென்றும் புகன்றிடாமல்
புறத்தொரு மதத்தினேரைப்
புண்படப் பேசிடாமல்
சேவைகள் செய்தாற்போதும்
தெய்வத்தைத் தெரிவோம் என்று
தெளிவுறக் காட்டினுய்உன்
தினசரி வாழ்க்கைதன்னல்
தீவினை இருட்டைப் போக்கிச்
செகமெலாம் விளங்கும் ஞான
தீபமே ராமக்ருஷ்ண
தேவனே போற்றிபோற்றி. 6

சமரச சன்மார்க்கம்

பள்ளு

எல்லா மதத்தினரும் கூடுவோமே
ஏகம் கடவுளென்று பாடுவோமே
நல்லார் உலகிலெங்கும் சொன்னது ஒன்றே
ராமக்ருஷ்ணர் வாழ்க்கையினுல் கண்டோம் இன்றே. (எல்)

இற்றைக்கு நூருண்டு முன்னம் ஒருநாள்
இந்நாட்டின் தெய்வீகத் தன்மைகளெல்லாம்
புத்தம் புதுஉருவில் தேவையறிந்தே
போந்ததென ராமக்ருஷ்ண தேவர் பிறந்தார். (எல்)

பள்ளிப் படிப்பெதுவும் இல்லாமலும்
பாடம் வேறொருவர் சொல்லாமலும்
வெள்ளம் பலநிறைந்த கடலேபோல்
வெவ்வேறு மதங்களுக் கிடமானுர். (எல்)

தானே நினைத்தறியும் படிப்பன்றோ
தன்னைத் தேற்றுவிக்க முடிப்பாகும்
ஊனே டுயிர்கலந்த ஒழுக்கமன்றோ
உண்மை ராமக்ருஷ்ணர் வழக்கமெல்லாம். (எல்)

ஏட்டுப் படிப்பை மட்டும் கற்றோமே
ஏழைக் கிரங்கு மன்பைப் பெற்றோமா ?
நாட்டில் நலிந்தவர்க்காய் அழுதுருகும்
ராமக்ருஷ்ணர் தம்கருணை தொழுதிடுவோம். (எல்)

சோறும் துணியும்மட்டும் தேடினோமே
துன்பம் குறைக்குமருள் கூடினோமா?
கூறும் ராமக்ருஷ்ணர் கதைபடிப்போம்
கூடும் கவலைகளின்முனை ஓடிப்போம். (எல்)

வீடும் மனையும்மட்டும் கட்டினோமே
விமலன் அருளைக்கொஞ்சம் கிட்டினோமா?
பாடும் ராமக்ருஷ்ணர் சரித்திரத்தை
படித்து ஜெயித்திடுவோம் தரித்திரத்தை. (எல்)

மக்கள் மனைவிபொருள் நல்லதேதான்
மற்றும் பெரியசுகம் இல்லையேதான்?
மிக்கப் பெரியஇன்பம் கொண்டபெரியார்
மேலோன் ராமக்ருஷ்ணர் கண்டுதெரிவோம். (எல்)

உடலுக் கணிகள்பல பூண்டோமே
உயிருக் கழகுசெய்ய வேண்டாமோ?
கடனுக் கழுதுசெய்யும் பூசனையெல்லாம்
கட்டாது ராமக்ருஷ்ணன் பேசினதுகேள். (எல்)

ஒப்பரிய காந்தியரால் உலகம் வாழ்க

விருத்தம்

கவிபாடிப் பெருமை செய்யக் கம்பனில்லை
கற்பனைக்கிங் கில்லையந்தக் காளிதாசன்
செவி நாடும் கீர்த்தனைக்கு த்யாகரில்லை.
தேசீய பாரதியின் திறமும் இல்லை
புவிசூடும் அறிவினுக்கோர் புதுமை தந்து
புண்ணியமும் கண்ணியமும் புகழும் சேர்ந்த
உவமானம் வேறெவரும் உரைக்க வொண்ணு
உத்தமனும் காந்தியரை உகந்து பேச. 1

சொல்லுவது எல்லார்க்கும் சுலபமாகும்
சொன்னபடி நடப்பவர்கள் மிகவும் சொற்பம்
எல்லையின்றி நீதிகளை எழுதுவார்கள்
எழுதினது பிறருக்கே தமக்கென்றெண்ணுர்
தொல்லுலகில் நாமறிந்த தலைவர் தம்முள்
சொன்னதுபோல் செயல் முயன்ருர் இவரைப்போல
இல்லையெனும் மோகனதாஸ் கரம்சந்த் காந்தி
இந்தியத்தாய் உலகினுக்கே ஈந்த செல்வம். 2

கொலைகளவு பொய்சூது வஞ்சமாதி
கொடுமைகளே வித்தைகளாய் வளர்த்துக்கொண்டு
தலைசிறந்த பிறவியெனும் மனித வர்க்கம்
சண்டை யிட்டு மடிவதனைத் தடுக்கவேண்டி
உலகிலுள்ள மனிதரெல்லாம் கலந்து வாழ
ஒருவராய்த் தவம்புரிய உவந்த காந்தி
விலை மதிக்க முடியாத செல்வமன்றே
வேறென்ன நாட்டிற்குப் பெருமை வேண்டும். 3

புத்தர் பிரான் பெருந்துறவைப் படிக்கும் போதும்
போதிமர நிழல் ஞானம் நினைக்கும்போதும்
கர்த்தர்பிரான் ஏசுமுன்னால் சிலுவை தன்னில்
களிப்போடு உயிர்கொடுத்தக் கதையைக் கேட்டும்
சத்துருவாய்க் கொல்லவந்தோர் தமையுங் காத்த
தயைமிகுந்த நபிகளின்பேர் சாற்றும் போதும்
உத்தமரைக் 'கண்டோமா?' என்னும் ஏக்கம்
ஒவ்வொருநாள் நமக்கெல்லாம் உதிப்பதுண்டே. 4

"குத்தீட்டி ஒருபுறத்தில் குத்தவேண்டும்
கோடாரி ஒருபுறத்தைப் பிளக்கவேண்டும்
ரத்தம்வரத் தடியடியால் ரணமுண்டாக்கி
நாற்புறமும் பலர் உதைத்து நலியத்திட்ட
அத்தனையும் நான்பொறுத்து அஹிம்சை காத்து
அனைவரையும் அதைப்போல நடக்கச்சொல்லி
ஒத்துமுகம் மலர்ந்துதட்டில் சிரிப்பினோடும்
உயிர்துறந்தால் அதுவேஎன் உயர்ந்தஆசை." 5

என்றுரைக்கும் காந்தியை நாம் எண்ணிப் பார்த்தால்
எலும்பெல்லாம் நெக்கு நெக்காய் இளகுமன்றோ
நின்றுரைக்கும் சரித்திரங்கள் கதைகள் தம்மில்
நினைப்பதற்கும் இச்சொல்லை நிகர்வதுண்டோ
கன்றினுக்குத் தாய்போல உயிர்களுக்காய்க்
கரைந்துருகும் காந்தியை நாம் நேரிற் கண்டோம்
இன்றுலகின் துயர்நீங்கச் சிறந்த மார்க்கம்
எடுத்துரைக்கக் கொடுத்து வைத்தோம் இருந்து கேட்க. 6

கவிராஜர் கற்பனைக்கும் எட்டா தீரம்
 கடலென்றுற் குறைவாகும் கருணைவெள்ளம்
புவிராஜர் தலைவணங்கும் புனித வாழ்க்கை
 பொறுமை யெனும் பெருமைக்குப் போற்றும் தெய்வம்
தவராஜ யோகியர்கள் தேடும் சாந்தி
 தளர்வாகும் எழுபத்தி நாலாம் ஆண்டில்
யுவராஜ வாலிபர்க்கும் இல்லா ஊக்கம்
 ஒப்பரிய காந்தியரால் உலகம் வாழ்க. 7

சாந்தியே காந்தி

கீர்த்தனை

இராகம்: தன்யாசி] [தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சாந்தியின் விரிவுரை காந்தியின் சரித்திரம்
தமிழா மறக்காதே.

அநுபல்லவி

தேர்ந்தவர் ஞானமும் தெளிந்தவர் மோனமும்
செந்தமிழ் நூல்களெல்லாம் சந்ததம் கோருகின்ற (சாந்தி)

சரணங்கள்

நாட்டைத் துறந்தவரும் வீட்டைமறந்தவரும்
நானுவிதம்பல தானம் புரிந்தவரும்
எட்டைத் தினம்புரட்டி எண்ணிப் படிப்பவரும்
எல்லாவிதத்திலும் நல்லோர் விழைந்திடும் (சாந்தி)

வேதங்கள் தேடுவதும் கீதங்கள் பாடுவதும்
வேள்வி முயன்றதும் கேள்விபயின்றதும்
காதம் பல நடக்கும் காவடி யாத்திரையும்
கற்றவர் மற்றவரும் முற்றும் விரும்புகின்ற (சாந்தி)

முந்திநம் முன்னவர்கள் நொந்து தவம்புரிந்து
முற்றும் அறங்களினுல் பெற்ற பெரும்பயனும்
இந்திய நாட்டினுக்கே சொந்தப் பெருமைஎன்று
எந்தெந்த நாட்டவரும் வந்து பயிற்சிபெறும் (சாந்தி)

காந்தியடிகளின் பெருமை

('முன்னை யிலங்கை அரக்கரழிய' என்ற மெட்டு)

இந்திய நாடு சுதந்தர மெய்தநல்
தந்திரம் தந்தது யார்? — சிறு
கந்தை 'பக்கீ' ரென்று தந்தொருவன் சொன்ன
காந்தி யென்னும் பெரியார் (இந்)

அஞ்சிக் கிடந்தநம் நெஞ்சந்துணிந்திட
ஆண்மை எழுப்பினதார்? — ஒரு
வஞ்ச மில்லாதவர் வாய்மையின் தூய்மையின்
வாழ்க்கையர் காந்தியவர். (இந்)

ஆயுதம் இன்றியும் யாரும் வணங்கிடும்
அன்பைப் பெருக்கினதார்? — சற்றும்
சாயுதல் செய்திடா சத்தியமூர்த்தி நம்
தவமுனி காந்தியவர். (இந்)

நாட்டினிக்காயுயிர் கேட்பினும் தந்திட
நானென்று முன்வருவோர் — பலர்
போட்டியிட்டேவர வீரம் புகுத்தினர்
புண்ணியர் காந்தியவர். (இந்)

அடிபட்டு மாளவும் சிறைபட்டு வாழவும்
அச்ச மகற்றினதார்? — உண்மைக்
குடிகொண்டு கோபத்தை குறைவற நீக்கிய
குணமுயர் காந்தியவர். (இந்)

'நித்தம்ஒரு காற்றினையே மூச்சுவாங்கி
நீர்நெருப்பு நிலம்வானில் புதிசுமின்றி
மெத்தவும்நாம் சலித்துவிட்டோம்' என்பாயானல்
மேதினியில் வேறுவழி உண்டோநெஞ்சே!
சத்தியஞ்சேர் சாந்தவழி அதையேநித்தம்
சாதிப்பான் காந்தியென்று சலிப்பாயானல்
பத்தியத்தைப் பாதியிலே முறித்தாற்போல
பாடுபட்டும் பயனடையாப் பதரே ஆவாய். 4

மாறுகின்ற சிறுபொருள்கள் மயக்கத்தாலே
மாருத உண்மைகளை மறந்தாய்நெஞ்சே
கூறுபல மாச்சரியம் குறையநம்முள்
குற்றமற்ற சாந்தவழி வேண்டும்என்றே
வேறுபல துன்பவழி எல்லாம்விட்டு
வெகுபுதிய காந்திவழி விரும்பிக்கொண்டாய்
சேறுபட்ட உலகநடை மீட்டும்சேர்ந்து
செய்தஅருந் தவப்பயனைச் சிதறுகின்ருய். 5

கலகமெல்லாம் கைகோர்த்துக் களிகூத்தாட
கரடிபுலி சிங்கமென மனிதர்சீற
அலகைபற்றி ஆட்டுதல்போல் அகிலம்அஞ்ச
அடிதடியும் கொலேகளவே அறம்போல்ஓங்க
உலகமெல்லாங் காந்தியையே உற்றுப்பார்த்து
உய்வதற்கோர் புதியவழி உரைத்தானென்று
பலகலேயின் அறிஞரெல்லாம் புகழப்பார்த்தும்
பரிகசித்தாய் நீ அவனேப் பாவிநெஞ்சே! 6

அச்சமிக்க இருட்டறையில் அடைபட்டங்கே
அழுவதற்கும் ஜீவனற்றுக் கிடந்தஉன்னை
மிச்சமுள்ள மூச்சுமற்றுப் போகுமுன்னல்
மீட்டணைத்து மேனிசெய்து விட்டான்காந்தி!
இச்சகத்தில் அறிவறிந்தோர் என்றும்வாழ்த்தி
இன்பமிகும் காந்திவழி பழசாமென்ருல்
பச்சையிளங் காய்புதிய தென்றுகொண்டு
பழுத்தபழம் பழசென்னும் பான்மையாகும். 7

சாந்தமே மதங்களின் முடிவு

இராகம்: செஞ்சுருட்டி] [தாளம்: ஏகம்

பல்லவி

தருணம் இதுவே, தருமம் இதுவே
தமிழா! எழுந்திரடா.

அநுபல்லவி

கருணையின் வடிவாம் கலைகளின் முடிவாம்
காந்தி யென்ெறுருமுனி 'சாந்தி' யென் றழைக்கிறுர். (தரு)

சரணங்கள்

வள்ளுவர் வாழ்க்கையும் திருக்குறள் வகுத்ததும்
தள்ளரும் தாயுமானவ ருடல் தகித்ததும்
வள்ளலி ராமலிங்க சுவாமிகள் வடித்ததும்
கள்ளமில் பட்டினத்தார் கவலையும் இதற்கே. (தரு)

சைவர்கள் பூண்டதும் சமணர்கள் மாண்டதும்
வைணவர் வருத்தமும் புத்தர்கள் வாட்டமும்
மையற ஏசுதான் சிலுவையில் மரித்ததும்
மஹம்மது நபியவர் மகிழ்ந்ததும் இதற்கே. (தரு)

கம்பன் கவித்திறமும் வில்லியின் சந்தமும்
செம்பொருள் சேக்கிழார் தேடித் தெரிந்ததுவும்
பைம்பரஞ் சோதியார் பாடிப் பகர்ந்ததுவும்
நம்பின யாவரும் நவின்றதும் இதுவே. (தரு)

நால்வர் தேவாரமும் ஔவை நன்மொழிகளும்
ஆழ்வாராதியார் அனுபவ உரைகளும்
பால்வரும் திருப்புகழ் ஆதிய பனுவலும்
மேல்வருங் கதிக்கென விளம்பிய திதுவே. (தரு)

யாகங்கள் முயன்றதும் யோகங்கள் பயின்றதும்
மோகங்களை விடுத்த முனிவரர் பற்பலர்
சாகங்களைப் புசித்து தவங்கிடந் துழன்றதும்
ஆகமம் பற்பலவும் அலைந்ததும் இதற்கே. (தரு)

காந்தீய சேவை

சாந்தி சாந்தி சாந்தியென்று
சங்கு கொண்டு ஊதுவோம்
சோர்ந்திருக்கும் உலகினுக்கு
சுகமெடுத்து ஓதுவோம்
மாந்தருக்குள் கோபதாப
வாது சூது மாறவே
காந்தி சொன்ன மார்க்கமின்றி
கதி நமக்கு வேறிலை. (சாந்தி)

மனிதவாழ்வை மிருகமாக்கும்
மமதையாவும் மாற்றுவோம்
புனிதமிக்கப் புதியவாழ்வு
புவியில் மீளப் போற்றுவோம்
இனியஞான சரிதமிக்க
இந்தியாவின் மக்கள் நாம்
கனதையிந்த சேவைசெய்யத்
தகுதியாவும் மிக்குளோம். (சாந்தி)

வேகமான எந்திரங்கள்
வேணவேண செய்யினும்
போகவாழ்வு கோருகின்ற
புதுமையாவும் எய்தினும்
ஆகும்மற்ற வித்தைகற்று
உலகைவென்று ஆட்டினும்
நாகரீகம் அல்லவென்று
நாம் நடந்து காட்டுவோம். (சாந்தி)

கொன்று வீழ்த்தல் வீரமென்னும்
கொச்சையான கொள்கையை
இன்றுதொட்டு மாற்றிவிட்டு
உண்மைவீரம் கொள்ளுவோம்
தொன்றுதொட்டு கருணைகற்ற
பரதநாட்டில் தோன்றினேம்
நன்றுஇந்த சேவைக்கேது
வேறுநம்மைப் போன்றவர். (சாந்தி)

தமிழருக்குக் கருணைஎண்ணம்
தாயின்பாலில் தந்தது
குமிழையொத்த உயிரைநல்ல
கொள்கைக்கீய முந்திடும்
அமுதமொத்த காந்திமார்க்கம்
தமிழகத்தின் செல்வமாம்
நமதுசேவை அதனைஏந்தி
நாட்டிலெங்கும் சொல்லுவோம். (சாந்தி)

3

ஜவஹர்லால் நேரு

மன்னுயிரைப் போர்க்களத்தில் கொன்று வீழ்த்தி
மலைமலையாய்ப் பிணக்குவியல் குவித்ததாலே
மன்னரெனப் பலர்வணங்கத் தருக்கி வாழ்ந்தோர்
மானிலத்தில் எத்தனையோ பேரைக்கண்டோம்
தன்னுயிரை மன்னுயிர்க்கே தத்தம் செய்து
தருமநெறி தவறாத தன்மைக்காக
இன்னுயிர்கள் மனங்குளிர்ந்து இளங்கோஎன்று
எதிர்கொள்ளும மன்னனெங்கள் ஜவஹர்லாலே. (1)

பணம்படைத்தச் சிலபேர்கள் தனியேகூடிப்
பட்டாளம் சுற்றிநின்று பாராசெய்ய
மணம்படைத்தாம் வரவளிக்க மகிழ்ந்துபோகும்
மன்னரென்பார் எத்தனையோ பேர்கள் உண்டு
குணம்படைத்துக் கருணைமிகும் கொள்கைக்காக
கோடானு கோடிமக்கள் எங்கும்கூடி
'கணம்பொறுங்கள் கண்டாலும் போதும்' என்று
களிசிறக்கும் மன்னனெங்கள் ஜவஹர்லாலே. (2)

எச்சிலுண்ணும் சிறுமனத்தார் பலபேர்கூடி
இல்லாத பெருமைகளை இசைத்துக்கூறும்
இச்சகத்தால் மதிமயங்கி இறுமாப்புற்ற
இருள்மனத்தார் எத்தனையோ அரசர்கண்டோம்
மெச்சுகின்ற பிறர்மொழியை மிகைசெய்யாமல்
மெய்யறிவும் பொய்வெறுப்பும் துணையாய்மேவ
அச்சமற்ற நல்லொழுக்கம் அதற்கே மக்கள்
ஆசைசெய்யும் அரசனெங்கள் ஜவஹர்லாலே. (3)

சேனைகளை முன்செலுத்திப் பின்னால் நின்று
ஜெயித்துவிட்டேன் என்று சொல்லிச் செருக்கிலாழும்
ஊனமுள்ளப் பெருமையினால் அரசரென்போர்
உலகத்தில் எத்தனையோ பேரைக்கண்டோம்
தீனர்களின் துயர் துடைக்க முன்னால் நின்று
தீரமுடன் பிறர்க்குழைக்கும் சிறப்புக்காக
மானமிகும் வீரரென எவரும் வாழ்த்த
மன்னனென விளங்கிடுவார் ஜவஹர்லாலே. (4)

கஞ்சியின்றி உயிர்தளர்ந்த ஏழைமக்கள்
காலில் வந்து விழுவதையே களிப்பாய் எண்ணி
பஞ்சணையில் படுத்திருந்த படியே இந்தப்
பாரளிக்கும் மன்னவர்கள் பலரைப் பார்த்தோம்
தஞ்சமின்றித் தரித்திரத்தின் கொடுமைவாட்டத் .
தவித்துழலும் பலகோடி மக்கட்கெல்லாம்
அஞ்சலென்ற மொழிகொணர்ந்து ஆண்மையூட்டும்
அன்புருவாம் மன்னனெங்கள் ஜவஹர்லாலே. (5)

ஆயுதத்தின் அதிகாரம் அதற்கேஅஞ்சி
அடிபரவும் பலபேர்கள் அருகேசூழப்
பேயுதித்துக் கொலுவிருக்கும் பெற்றியேபோல்
பிறர்நடுங்க அரசாண்டார் பலபேர்உண்டு
போயுதித்த இடங்களெல்லாம் புதுமைபூட்டி
புதையல்வந்து கிடைத்ததுபோல் பூரிப்பெய்தி
தாயெதிர்ந்த குழந்தைகள்போல் ஜனங்கள் பார்க்கத்
தாவிவரும் மன்னனெங்கள் ஜவஹர்லாலே. (6)

ஏழைகளின் குடிமுழுக வரிகள் வாங்கி
இந்திரியச் சொந்தசுகங் களுக்கேவீசிக்
கோழையராய்ப் பிறர் உழைப்பில் கோலங்கொள்ளும்
கோமான்கள் குவலயத்தில் பலபேர் உண்டு
வாழையைப்போல் பிறர்க்குதவி வருத்தம் தாங்கி
வறியவர்க்கே கனிந்துருகும் வரிசைக்காக
வாழிஜவார் வாழிஜவார் வாழியென்று
வாழ்த்தொலிக்கும் மன்னனெங்கள் ஜவஹர்லாலாம். (7)

ஸ்ரீ லோகமான்ய பாலகங்காதர திலகர்

[திலகர் இறந்த சேதியைக் கேட்டதினம் பாடியவை]

இடியது விழுந்ததோதான் இரும்பினைப்பழுக்கக்காய்ச்சி
இருசெவி நுழைத்ததோதான்,
தடியது கொண்டுஎங்கள் தலையினில் அடித்ததோதான்
தைரியம் பறந்ததோதான்
கொடியது சாய்ந்ததோதான் கொடுவிஷம் உச்சிக்கேறிக்
குறைந்திடுங் கொள்கைதானோ,
திடமுளதீரவீரன் திலகனார் மாண்டாரென்ற
தீயசொற் கேட்டபோது! 1

'என்னுடைய பிறப்புரிமை ஸ்வராஜ்யம்' என்னுமொரு
மந்திரத்தை எங்கட்கீந்த
மன்னவனே திலகமுனி மஹாராஜாஎம்முடைய
மஹாராஷ்ட்ர மடங்கலேறே,
உன்னுடைய பெருஞ்சேனை யுத்தத்திலணிவகுத்து
உத்திரவை எதிர்பார்த்து
இன்னவழி போவதெனத்தெரியாமல் திகைக்கின்ற
இச்சமயம் இறக்கலாமோ! 2

அன்னியர்கள் தொட்டிழுக்க அவமானம்நேர்ந்ததென
அழுது நின்றாள்
அன்னையுந்தன் பாரதத்தாய் அவள்மானம் காப்பதற்கே
அவதரித்தாய்;
சின்னஉந்தன் வயதுமுதல் இதுகாறும் அப்பிடியை
தளர்த்துவிட்டாய்
இன்னுமவள் சிறைநீங்கி வருவதற்குள் எம்மைவிட்டு
ஏகினையே! 3

பகையென நினைத்தபேரும்
பக்தியோடஞ்சி நிற்பார்,
மிகையெனச் சொல்லுவோரும்
மெய்சிலிர்த் திடுவர்கண்டால்
நகைமுகங் கண்டபோதும்
நடுங்குவார் வெள்ளைக்காரர்,
தகையிவன் பிரிந்துபோகத்
தரிக்குமோ இந்தநாடு? 4

வசைகூறி உனையிகழ்ந்த வாலண்டைன்சிர்ரலெனும்
வகையிலோனை,
வழிகூற அவன்மேலே நீதொடுத்த வழக்கிற்பல
வஞ்சமாற்றி,
அசைகூறி ஆங்கிலர்கள் அவன்பக்கம் தீர்ப்புசொன்ன
அவதிநோக்கி,
அங்கவர்கள் நீதியதில் வைத்திருந்த நம்பிக்கை
அறவேநீங்கி
இசைகூற உலகமெலாம் இருந்தாலும் பெருங்கடவுள்
இருமன்றத்தில்
எடுத்துரைப்போம்இக்குறையும் இந்தியர்கள் பலகுறையும்
என்று சொல்லி,
பசைகூறித் தேவரிடம் பண்ணினையோ விண்ணப்பம்
பரிவுகூறி
பாங்குடனே அவர்விடுத்த ஓலைக்குப் பதிலுரைக்கப்
போயினையோ! 5

நிலையிழந்து பரதவிக்கும் நீபிறந்த இந்நாட்டின்
நிலைமை நோக்கி,
நீபட்ட கொடுந்துயரம் இன்னொருவர்படுவரென
நினைக்கப்போமோ,

கலையிழந்த மதியானேம், கண்ணிழந்தமுகமெனவே
கலங்கிநின்ருேம்,
காரிழந்த பயிரெனவே சோறிழந்த வயிறெனவே
சோர்ந்துவிட்டோம்,
தலையிழந்த முண்டமெனத் தவிக்கின்ருேம் இதுஉனக்குத்
தருமந் தானே,
தஞ்சமென முன்னின்று தைரியத்தோடுழைக்குமுந்தன்
சப்தமோய
அலையிழந்த கடலேபோல் ஆட்டிழந்த பம்பரம்போல்
அடங்கி வீழ்ந்தோம்,
ஆரினிமேல் எங்களுக்கு அன்னையென முகந்துடைத்து
அறிவு சொல்வார்! 6

இருப்பாய்நீ சிறைவாசம் இருமூன்றுவருஷமென
இசைந்து கூறி
இதுபோதா துந்தனுக்கு மிகக்குறைத்தே
னென்ற, உந்தன்
சிறப்பறியப் போதாத தேவாரென் ருருஜட்ஜ்
செப்புங் காலே,
சிரித்தமுகம் கோணுமல் சினத்தஅகம்
காட்டாளுகி
"மறுப்பதுண்டு, குற்றமில்லேன், மகிதலத்தைஆளுகின்ற
சக்திவேறே
மறைந்திருந்து நானடையும் கஷ்டத்தின்
மர்மமாக
சிறப்பதெந்தன் தேசமென்று தெய்வத்தின்திருவுள்ளத்
தீர்ப்போ", என்று
செப்பினது அழியாது எம்மனதில்
திகழுமென்றும். 7

அஞ்சாத நெஞ்சம் வேண்டின்
அசையாத ஞானம்வேண்டின்
ஆடாத கொள்கை வேண்டின்
ஓடாத உறுதிவேண்டின்
கெஞ்சாத வாழ்க்கை வேண்டின்
கேடிலா எண்ணம்வேண்டின்
கேளாத கலைகள்வேண்டின்
மாளாத உழைப்பு வேண்டின்
நஞ்சான பேர்கள்யாரும்
நடுங்குமோர் நடத்தைவேண்டின்
நாணுதசெயல்கள் வேண்டின்
கோணுத குணங்கள்வேண்டின்
செஞ்சாறுவார்த்தை வேண்டின்
திலகனுர் சரிதைதன்னில்
தெரியாத நீதியெல்லாம்
தெரியலாம் தெளிவாயங்கே. 8

கருத்ததெல்லாம் நீராமோ வெளுத்ததெல்லாம் பாலாமோ,
கண்ணிற் கண்ட
கல்லெல்லா மாணிக்கக் கல்லேயாமோ,
பருத்ததெல்லாம் கரியாமோ பாய்ந்ததெல்லாம் சிங்கமாமோ
பளபளப்பாய்
பளுவிருந்தால் தங்கமெனப் பகரலாமோ,
விரித்தநிலாக் கதிர்பரப்பி வெள்ளியொடு பல மீன்கள்
விளங்கினுலும்
வெங்கதிரோன் வந்ததென விளம்பலாமோ,
தெருத் தெருவாய் மேடையிட்டுத் திசைமுழங்கப்பலபேசி
திரிந்திட்டாலும்
திலகர்பிரா னுவரெனச் செப்பலாமோ! 9

கருமமது செய்தல் வேண்டும்
கலங்காது உழைத்தல் வேண்டும்
கண்ணபிரான் கீதையிலே
சொன்னமொழி கடைப்பிடித்த
பெருமையுள்ள திலகரை நீ
பிரித்தாயே யெம்மைவிட்டு
பெம்மானே ஒருவரம்நீ
பிழையாது தருதல்வேண்டும்;
தருமமது குறையும்போதும்
தப்பிதங்கள் நிறையும்போதும்
தப்பாம லவதரிப்பேன்
தரணியில் நானென் றபடி
அருமறைகள் அறியமாட்டா
அரும்பொருளே வருதல்வேண்டும்,
அன்புடன்நீ அப்போதும்
திலகருருப் பெறுதல்வேண்டும். 10

உடலமது தளர்ந்தாலும் உன்னுறுதி தளராமல்
உழைத்து நின்ருய்
சடலமது மானிடராய்ப் பிறந்தவர்கள் இதைவிடவும்
சாதித்தாரோ
கடலுலகில் பிறந்தவர்கள் கணக்கற்ரு ரென்ருலும்
கருதில் நீயே
அடைவரிய ஜென்மத்தின் அரும்பயனை அறிந்தவரை
அடைந்தாய் ஐயா. 5

பணமிருந்தும் பெருமையில்லை பந்துஜனமித்திரர்கள்
பரந்து சூழும்
கணமிருந்தும் கண்டதில்லை காடிருந்தும் வீடிருந்தும்
கனதையுண்டோ
குணமிருந்தப் பொறுமையுடன் குறையிருத்தார் ஏழைகளைக்
குறித்துவாடும்
மனமிருந்தார் அடைந்திடுமோர் மாட்சிமைக்கு நீயுமொரு
சாட்சியானய். 6

ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ண கோகலே

படிப்பெனும் கடலைநீந்திப்
பணமெனும் ஆசைபோக்கி
கடிப்புடன் மமதையென்னும்
களையிலா தொழுகிநின்று
துடிப்புடன் இந்துநேசத்
தொண்டனும் தலைமைபூண்டு
கொடிப்படையில்லா தாண்டான்
கோகலேஎன்னும் வேந்தன். 1

ஜாதிமத பேதமெல்லாம் கடந்து நின்றான்
தனிப்பெரிய குலத்துதித்தத் தகைமையுள்ளோன்
மேதினியில் உடன் பிறந்த உயிர்களெல்லாம்
மெலிவின்றிப் பசிநீங்கிக் களிப்பதொன்றே
ஊதியமாம் எனக்கருதி உழைப்பதற்கே
உடலோடு பொருளாவி உதவிநின்றான்
கோதிலான் கோபால கிருஷ்ணனெங்கள்
கோகலே யவன்பெருமை குறைவதுண்டோ. 2

தன் சுகமாம் தன்னாட்டார் சுகமேயென்றும்
தன்னறிவாம் தன்னாட்டார் அறிவேயென்றும்
தன்பெருமை தன்னாட்டார் பெருமையென்றும்
தன்சிறுமை தன்னாட்டார் சிறுமையென்றும்
மன் பெரிய சபைதனிலும் மறவானாகி
மலைபோல நிலையாகப் பாடுபட்டான்
என் சொலுவோம் கோகலே பெருமைதன்னை
இறந்தாலும் இறவாதான் இவனேயாவன். 3

தருமமும் கருமமெல்லாம் தனித்தனி மறந்துமிக்க
தரித்திரம் பிணிகளெல்லாம் தங்கியே இங்கு நிற்கப்
பெருநிலக் கிழவியிந்த பேதையாம் இந்துதேசம்
பலபல துன்பமுற்றுப் பஞ்சையாய் வாடிநிற்க
வெறுமெனே யிருந்துநாங்கள் வீணரா யலைந்துகெட்டோம்
வேண்டினேம் தேசபக்தி விமலனுர் எமக்குத்தந்து
பெருமனே கோகலேநீ பின்னையும் பிறந்துவந்து
பெற்றதாய் இந்துமாதின் பிணியெலாம் அறுத்துவைப்பாய். 4

ஸ்ரீ. வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளை அவர்கள் நினைவு

["நாத சங்கீதப் பொன்மணி மண்டபம்" என்ற மெட்டு]

சிதம்பரம் பிள்ளையென்று பெயர்சொன்னால்—அங்கே
சுதந்திர தீரம்நிற்கும் கண்முன்னால்
விதம்பல கோடிதுன்பம் அடைந்திடினும்—நாட்டின்
விடுதலைக் கேயுழைக்க திடந்தருமே. (சிதம்)

அடிமை விலங்கையெல்லாம் அறுத்தெரியும்—நல்ல
ஆற்றல் கொடுக்கும்அவன் சரித்திரமே
கொடுமை பலசகிக்கும் குணம்வருமே—நாம்
கோரும் சுதந்திரத்தை மணந்திடுவோம். (சிதம்)

திலக மகரிஷியின் கதைபாடும்—போது
சிதம்பரம் பிள்ளைவந்து சுதிபோடும்
வலது புஜமெனவே அவர்க்குதவி—மிக்க
வாழ்த்துக் குரிமைபெற்றார் பெரும்பதவி. (சிதம்)

திருக்குறள் படித்திட ஆசைவரின்—புது
சிதம்பரம் பிள்ளைஉரை பேசவரும்
தருக்கிடத் தக்கபெரும் தமிழ்ப்புலமை—கற்றார்
தலைவணங் கிப்புகழும் தனிநிலைமை. (சிதம்)

சுதேசிக் கப்பல்விட்ட துணிகரத்தான்—அதில்
துன்பம் பலசகித்த அணிமனத்தான்
விதேச மோகமெல்லாம் விட்டவனும்—இங்கே
வீரசு தந்திரத்தை நட்டவனும். (சிதம்)

நாட்டின் சுதந்திரமே குறியாக—அதை
நாடி உழைப்பதுவே வெறியாக
வாட்டும் அடக்குமுறை வருந்துயரை—வெல்ல
வாழும் சிதம்பரத்தின் பெரும்பெயராம். (சிதம்)

விருத்தம்

மடமையதோ பிறநாட்டார் மயக்கந்தானே
மக்களெல்லாம் சுதந்திரத்தை மறந்தாராகி
அடிமை இருள் நள்ளிரவாய் அனைத்தும்மூடி
யாரும்தலை நீட்டவொண்ணா அந்தநாளில்
திடமனத்துச் சிதம்பரப்பேர் பிள்ளைவாள்தான்
செய்திருக்கும் அச்சமற்ற சேவை சொன்னால்
உடல் சிலிர்க்கும் உயிர்நிமிர்ந்து உணர்ச்சிபொங்கும்
உள்ள மெல்லாம் நெக்குநெக்காய் உருகுமன்றோ. 1

எல்லாரும் தேசபக்தர் இந்தநாளில்
எத்தனையோ சிறைவாசம் இனிதாய்க்காண்பார்
சொல்லாலும் எழுத்தாலும் விளக்க வொண்ணாத்
துன்பமெல்லாம் சிறைவாசம் அந்தநாளில்
வல்லாளன் சிதம்பரனார் சிறையிற்பட்ட
வருத்தமெல்லாம் விரித்துரைத்தல் வாய்விட்டேங்கி
கல்லான மனத்தவரும் கண்ணீர் கொட்ட
கனல்பட்ட வெண்ணெயெனக் கரைவார் இன்றும். 2

சாதிகுலச் சமயமெல்லாம் கடந்ததக்கோர்
சமரசமும் சன்மார்க்கம் தழுவும் சான்றோர்
நீதிநெறி மிகப்பயின்ற பலபேர் சேர்ந்து
நிருவியநம் காங்கிரசை நிதமும் போற்றி
பேதமுற்றுப் பிணங்கிவிட நேர்ந்தபோதும்
பெரியசபை அதைஇகழ்ந்து பேசா நேசன்
ஓதி அதன் வளர்ச்சியையே விரும்பி வாழ்த்தி
உள்ளளவும் சிதம்பரந்தான் உவப்பான் உள்ளம். 3

பேசிவிட்டே சுயராஜ்யம் பெறலாம் என்று
பெரியபல தீர்மானக் கோவை செய்து
காசுபணப் பெருமையினுல் தலைவராகி
காங்கிரசை நடத்தியதைக் கண்டு நொந்து
தேசநலம் த்யாகமின்றி வருமோ என்று
திலகர்பிரான் செய்தபெரும் கிளர்ச்சி சேர்ந்து
ஓசைபடா துழைத்த சில பெரியோர் தம்முள்
உண்மைமிக்க சிதம்பரனுர் ஒருவராகும். 4

உழுதுபல தொழில் செய்து உழைப்போரெல்லாம்
உணவும் உடை வீடின்றி உருகிவாட
பழுது மிக அன்னியர்க்குத் தரகராகிப்
பசப்புகின்ற வீணருக்கோ சுகங்கள்! என்று
அழுதுருகித் தொழிலாளர் இயக்கம் கண்டு
அந்நாளில் சிதம்பரனுர் நட்டவித்தாம்
விழுதுபல விட்டுபெரும் மரமாய் இன்று
வெவ்வேறு கிளைகளுடன் விளங்கக் காண்போம். 5

கள்ளமற்றுக் கலகலத்த பேச்சுகேட்கும்
கருப்பெனினும் சிரிப்புமுகம் கருணைகாட்டும்
குள்ளமென்னும் ஒரு உருவம் இருகை கூப்பி
குண்டெடுத்துக் கடைந்ததெனக் குலுங்கநிற்கும்
வெள்ளையன்றி வேறுநிறம் அறியா ஆடை
வேதாந்த சித்தாந்த ஒளியேவீசும்
கொள்ளைகொள்ளை சிறையிருந்த குறிகள்தோன்றும்
குலவுபிள்ளைச் சிதம்பரத்தை நினைவு கூர்ந்தால். 6

4

ஸ்ரீ சுப்ரமண்ய பாரதி

விருத்தம்

சுப்ரமண்ய பாரதியை நினைத்திட்டாலும்
சுதந்திரத்தின் ஆவேசம் சுறுக்கென்றேறும்;
இப்ரபஞ்சம் முழுதும்நமக் கினமாய் எண்ணும்;
'இந்தியன் நான்' என்றிடும்நல் லிறுமாப்புண்டாம்;
எப்பெரிய காரியமும் எளிதாய்த் தோன்றும்;
எல்லையற்ற உத்ஸாகம் எழுந்து பொங்கும்
ஒப்பரிய 'தமிழன்' என்ற உவகை ஊறும்;
உள்ளமெல்லாம் துள்ளியெழும் ஊக்கமுண்டாம். 1

அச்சமென்னும் பெரும்பேயை அடித்துப்போக்கும்;
அடிமைமன விலங்குகளை அறுத்துத்தள்ளும்;
துச்சமென வருதுயரம் எதையும் தாங்கிச்
சுதந்திரத்தை விட்டுவிடாத் துணிவு தோன்றும்;
கொச்சைமிகும் பிறநாட்டு மயக்க மெல்லாம்
கூண்டோடு விட்டொழிக்கத் தெளிவு கூட்டும்
மெச்சிடுநம் தாய்நாட்டின் நாகரீகம்
மேன்மையெல்லாம் பாரதியார் பாட்டால்மேவும். 2

தரித்திரத்தின் கொடுமையெல்லாம் சேர்ந்துவாட்டத்
தன்வீட்டில் உணவின்றித் தவித்த நாளும்
சிரித்தமுகம் மாறாமல் செம்மை காத்து
தேசத்தின் விடுதலையே சிறப்பா யெண்ணி
தெருத்தெருவாய் தேசீய பஜனை பாடி
சென்னையிலும் உணர்ச்சிவரச் செய்த தீரன்
உருத்தெரியா திப்போதும் இங்கேநம்மை
ஊக்குவதும் பாரதியின் உரைகளேயாம். 3

பெண்ணுலகம் புதுமைபெறப் பழமை பேசி
 பெருமை யவர் உரிமைகளைப் பெரிதும்போற்றி
மண்ணிலவர் இழிவுபெறச் செய்து வைத்தோர்
 மடமை மிகும் கொடுமைகளை மறுத்துப்பாடி
கண்ணியத்தைப் பிற்காலக் கவிஞர் தம்முள்
 காத்ததுநம் பாரதியின் கவியேயாகும்
எண்ண எண்ணத் தமிழ்மொழிக்கோர் ஏற்றமாகும்
 பாரதியின் திருநாமம் என்றும் வாழ்க. 4

எங்கேயோ எட்டாத உலகம் தம்மில்
 இருப்பரென நாம் படித்த தெய்வம் எல்லாம்
இங்கேயே எம்முடனே எவரும் காண
 ஏழைமக்கள் குடிசையிலும் இருப்பதாக்கும்
சிங்காரப் புதுக்கவிகள் பலவும் பாடித்
 தேவரெல்லாம் தமிழ்நாட்டில் திரியச்செய்தோன்
மங்காதாம் பாரதியார் நினைவைப் போற்றி
 மறவாமல் தமிழ்நாட்டார் வாழ்த்தவேண்டும். 5

பாரதியின் பாட்டு

அச்சமிகும் பேடிமையின் அடிமைவாழ்வில்
அடங்கியிருந் தறம்மறந்த தமிழர் நாட்டை
பச்சைமரத் தாணியெனப் பதியும் சொல்லால்
பாட்டிசைத்துப் பாலர்களும் நிமிர்ந்துநின்று
நிச்சயமெந் தாய்நாட்டின் அடிமைவாழ்வை
நீக்காமல் விடுவதில்லை யெனமுன்வந்து
துச்சமெனச் சுகத்தையெல்லாம் துறந்துநிற்கத்
தூண்டியது பாரதியின் சொல்லேயாகும். 1

படித்தறியா மிகவேழைக் கிழவனேனும்
பாரதியின் பாட்டிசைக்கக் கேட்பானாகில்
துடித்தெழுந்துத் தன்மெலிந்த தோளைக்கொட்டித்
தொளைமிகுந்த கந்தலுடைச் சுறுக்கிக்கட்டி
எடுத்தெறிய வேணுமிந்த அடிமைவாழ்வை
இப்பொழுதே இக்கணமே என்றென்றார்த்து
அடித்துரைத்து ஆவேசம் கொள்வானென்றால்
அப்பாட்டின் பெருமைசொல யாரேவல்லார். 2

புத்தொளியிற் பழந்தமிழ்க்கோர் புதுமைபூட்டி
புத்துயிரும் புதுமணமும் புகுத்திஞானச்
சக்தியொளி மிகவிளங்கும் சொற்களாலே
தாய்நாட்டின் தளையறுக்கும் தவமேபாடி
எத்திசையும் இளந்தமிழர் இன்றுகூடி
இறந்தேனும் ஈன்றவளை மீட்போமென்று
பத்தியொடு அறப்போரில் முனைந்துநிற்கப்
பண்ணினது பாரதியின் பாட்டேயாகும். 3

எத்தாலும் பணந்தேடி இன்பம்நாடி
உண்டுடுத்து இறப்பதனை இகழ்ந்துதள்ளிப்
பித்தாகித் தான்பிறந்த பரதநாட்டின்
பிணிவீட்டல் ஒன்றினுக்கே பாடிப்பாடி
முத்தாதி மணிகளெனும் சொற்களோடு
முப்பழத்தின் சுவைகூட்டி முனிவிலாது
சத்தானவீரத்தின் சாறும் சேர்த்துக்
கவிசமைத்த பாரதியின் தகைமை என்னே! 4

நடித்தொழுகித் துதிபாடி நலங்கள்நாடி
நரைத்திறந்து மறைந்திடும் நாவலர் போலன்றி
வெடித்தெழுந்த பக்தியொடு பரதநாட்டின்
விடுதலைக்குப் பாடுவதே வெறியாய்க்கொண்டு
இடித்தெழுந்து தேன்பொழியும் சொற்களோடு
இளங்கதிரும் முழுமதியும் இணைந்தாலென்னப்
பொடித்துடலம் புளகமுற அச்சம்போக்கிப்
புகழ்புரியும் பாரதியின் புலமைதானே. 5

மேனாட்டுப் புதுமொழிகள் வளர்ந்துநாளும்
மிகக்கொழுத்துப் பளபளத்து மேன்மைமேவ
மிக்கசுவைப் பழந்தமிழ்த்தாய் மெலிந்தாளென்றும்
தாய்நாட்டைத் தமிழ்மொழியை மறந்தீர் ஐயோ!
தமிழர்களே! தளதளத்து மூச்சுவாங்கித்
தலைவணங்கி உடல்சுகித்தீர் தவத்தால்மிக்க
வானாட்டுத் தேவர்களும் அறிந்திடாத
வளமிகுந்துச் செழுசெழுத்து வாழ்ந்தநாட்டை
வறுமைதரும் அடிமையினில் வைத்தீரென்றுப்
பாநாட்டிப் பலவழியிற் பாடிப்பாடிப்
படித்தவுடன் பதைபதைக்க வீரமூட்டும்
சுப்ரமண்ய பாரதியின் பண்தான் என்னே! 6

பாலொழுகும் சிறுகுதலை மகனைப்பார்த்து
"படையெடுத்தார் பகையாளர் மகனேநீபோய்
வேலொழுகும் போர்க்களத்தில் வெல்வாயன்றேல்
வெம்படையை மருமத்தில் வாங்" கென்றேவும்
சீலமிகும் பெண்மணிகள் திகழ்ந்த நாட்டைச்
சிற்றடிமைக் கொப்பிவிற்றுத் தின்றீரென்றுத்
தாலுழுது பறைசாற்றித் தமிழ்ப்பா வோதித்
தட்டியெழுப் பாரதியார் தானேசெய்தார். 7

'அருமகனைத் தேர்க்காலில் அறைத்தவேந்தும்
பழியஞ்சித் தன்கையை அரிந்தகோனும்
தருமமிலைக் கோவலனைக் கொன்றதென்றுத்
தானறிந்த அக்கணமே சவமாய்வீழ்ந்தப்
பெருமையுள்ள திறல்வேந்தர் பின்னேவந்தீர்
பித்தடிமைக் குற்றேவல் பிழைத்தீ' ரென்று
உருகிமனம் விரிந்துயரும் கவிகளாலே
உணர்வளித்த பாரதியின் உரைதான் என்னே! 8

பாரிமுதற் சடையப்ப வள்ளலென்றுப்
பாவலர்கள் நாவிலுறை பல்லோர்வாழ்ந்துச்
சீரிலகும் தமிழ்மொழியின் இனிய ஓசை
திசையனைத்தும் போயொலிக்கச் செய்தநாட்டில்
ஊரியநற் சுவையொழுகும் கவிகளாலே
ஊக்கமிகத் தமிழ்நாட்டிற் குணர்வைத் தந்த
பாரதியார் மிகக்கொடிய வறுமைமேவப்
பார்த்திருந்த தமிழருற்றப் பழிதான் என்னே! 9

சோற்றினுக் கறிவைவிற்றுத்
  தூர்த்தரைப் புகழ்ந்துபாடிச்
சோம்பரைச் செல்வரென்று
  தொழுதுடல் சுகித்துவாழ்ந்து
கூற்றினுக் குடலம்போகக்
  குப்பையிற் கவிகள்சேரக்
குறிவிடா திறந்துபோகும்
  கவிகளின்கூட்டம் சேரார்
வேற்றவர்க் கடிமைநீங்கும்
  விடுதலைவரமே வேண்டி
வீரமும் ஞானம்பொங்கச்
  சக்தியின் வேள்விபாடி
நாற்றிசைத் தமிழரெங்கும்
  நாட்டினைப் பணியச்செய்த
நாவலர் சுப்ரமண்ய
  பாரதி நாமம் வாழ்க. 10

டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள்

விருத்தம்

பேச்செல்லாம் தமிழ்மொழியின் பெருமைபேசி
பெற்றதெல்லாம் தமிழ்த்தாயின் பெற்றியென்று
மூச்செல்லாம் தமிழ்வளர்க்கும் மூச்சேவாங்கி
முற்றும்அதன் திருப்பணிக்கே மூச்சைவிட்டான்
தீச்சொல்லும் சினமறியாச் செம்மைகாத்தோன்
திகழ்சாமி நாதஐயன் சிறப்பையெல்லாம்
வாய்ச்சொல்லால் புகழ்ந்துவிடப் போதாதுண்மை
மனமாறத் தமிழ்நாட்டார் வணங்கத்தக்கோன். 1

அல்லுபகல் நினைவெல்லாம் அதுவேயாக
அலைந்தலைந்து ஊரூராய்த் திரிந்துநாடி
செல்லரித்த ஏடுகளைத் தேடித்தேடி
சேகரித்து செறுகலின்றி செப்பம்செய்து
சொல்லரிய துன்பங்கள் பலவும்தாங்கி
சோர்வறியா துழைத்தஒரு சாமிநாதன்
இல்லையெனில் அவன்பதித்த தமிழ்நூலெல்லாம்
இருந்தஇடம் இந்நேரம் தெரிந்திடாதே. 2

ஜாதிகுலப் பிறப்புகளாற் பெருமையில்லை
சமரசமாம் சன்மார்க்க உணர்ச்சியோடு
ஓதிஉணர்ந் தொழுக்கமுள்ளோர் உயர்ந்தோர்என்னும்
உண்மைக்கோர் இலக்கியமாய் உலகம்போற்ற
ஜோதிமிகும் கவிமழைபோல் பொழிமீனுட்சி
சுந்தரனும் தன்குருவைத் தொழுதுவாழ்த்தி
வேதியருள் நெறிபிசகாச் சாமிநாதன்
விரித்துரைக்கும் சரித்திரமே விளங்கிநிற்கும். 3

மால்கொடுத்த பிறமொழிகள் மோகத்தாலே
மக்களெல்லாம் பெற்றவளை மறந்தார்ஞானப்
பால்கொடுத்த தமிழ்த்தாயார் மிகவும்நொந்து
பலமிழந்து நிலைதளர்ந்த பான்மைபார்த்து
கோல்கொடுத்து மீட்டுமவள் கோயில்சேர்த்து
குற்றமற்ற திருப்பணிகள் பலவும்செய்து
நூல்கொடுத்த பெருமைபல தேடித்தந்த
நோன்பிழைத்த தமிழ்த்தவசி சாமிநாதன். 4

தேசம்

பிரார்த்தனை

உலகெலாம் காக்கும் ஒருதனிப் பொருளே
உன்னருள் நோக்கி இன்னு மிங்குள்ளோம்.
இந்திய நாட்டை இந்தியர்க்கென்று
தந்தனை யிலையோ தவறதில் உண்டோ
காடும் மலைகளும் கனிதரும் சோலைகள்
ஓடும் நதிகளும் உள்ளன எவையும்
இங்கே பிறந்தவர் எங்களுக் கிலையோ !
எங்கோ யாரோ வந்தவர் துய்க்கச்
சொந்த நாட்டினில் தோன்றிடும் செல்வம்
எந்த நாட்டிலோ எங்கோ போய்விடக்
கஞ்சியு மின்றிக் கந்தையும் இன்றி
அஞ்சியவாழ்வின் அடிமையிற் கிடந்து
நொந்தனம் கொள்ளை நோய்களாற் செத்து
காட்டிடை வாழும் விலங்கினுங் கேடாய்
நாட்டிடை யிருந்தும் நலிந்தனம் ஐயோ !
யாருடை நாடு ? யாருடை வீடு ?
யாருடைப்பாடு ? யார் அனுபவிப்போர் !
பிறந்த நாட்டினிற் பிறவாதவரிடம்
இரந்து நின்று அவர் ஏவலே செய்து
உடலே பெரிதென உயிரைச் சுமந்திடும்
ஊனமிவ் வாழ்வினை ஒழித்திடத் துணிந்தோம்.
ஞான நாயகா ! நல்லருள் சுரந்து,
ஆண்மையும் அறிவும் அன்பும் ஆற்றலும்

கேண்மையும் பிறர்பால் கேடிலா எண்ணமும்
அடிமை ஒருவருக் கொருவர் என்றில்லா
குடிமை நீதியின் கோன்முறை கொடுத்து,
சோறும் துணியும் தேடுவதொன்றே
கூறும் பிறவியின் கொள்கை யென்றின்றி
அளவிலா உந்தன் அருள்விளையாட்டின்
களவியல் போன்றக் கருணையின் பெருக்கின்
உளவினைத்தேடி உணர்ந்திட வென்றே
வளமும் எங்கள் வாழ்நாட்போக்கி
மங்களம்பாடி மகிழ்ந்திடத் தருவாய்
எங்கும் இருக்கும் எழிலுடை ஜோதி!

இந்தியத் தாய் தோத்திரம்

ராகம் : ஸ்ரீராகம்] [தாளம் : ஆதி

பல்லவி

தாயே வந்தனம்—இந்தியத்
தாயே வந்தனம்

அனுபல்லவி

தாரணிதன்னில் வேறிலை இணையெனப்
பூரண வளந்திகழ் புண்ணிய பூமியென் (தாயே)

சரணம்

நிலவளம் நீர்வளம் நிறைந்ததுன் நாடு
நீண்ட உன் பரப்பிலும் வேறிலை ஈடு
விலையிலும் விளைவிலும் மலிந்ததுன் தேசம்
வேண்டிய யாவும்உன் எல்லையில் வாசம். (தாயே)

முப்பதும் பத்தும் கோடிஉன் மக்கள்
மூவுலகத்தையும் ஆண்டிடத் தக்கர்
அற்புதமாகிய ஆற்றல்கள் நிறைந்தாய்
அறியாத் தனத்தால் அடிமையில் இருந்தோம். (தாயே)

படை யெடுத்தவரும் பசி யெடுத்தவரும்
பற்பல நாட்டார் உனையடுத்தவரை
அடைவுடன் அத்தனைப் பெயரையும் தாங்கி
ஆதரித்தாண்டனை பெருங்குணம் ஓங்க. (தாயே)

பாஷைகள் பற்பல படித்தவள் நீயே
படித்ததன் பயன்பெறும் நடத்தையுள் ளாயே
ஆசைகள் அகற்றிய அறங்களிற் சிறந்தாய்
அன்பின் வழிகளை அனைத்தையும் அறிந்தாய். (தாயே)

ஞானமுங் கலைகளுக் கிருப்பிடமாவாய்
நாகரிகத்தின் பிறப்பிடமாவாய்
தானமும் தவங்களைத் தாங்கினதுன்கை
தருமம் யாவையும் தழைத்தது மிங்கே. (தாயே)

மதவெறிக் கொடுமையை மாற்றும்உன் பொறுமை
மற்றவர் மதத்தையும் போற்றுமுன் பெருமை
சதமெனும் சத்திய சாந்தியை உரைப்பாய்
சன்மார்க் கத்தவர் சிந்தையில் இருப்பாய். (தாயே)

சுதந்தரம் வேண்டும்

விருத்தம்

கண்ணொளி யின்றிமற்றக்
கட்டழகிருந்தா லென்னப்
பண்ணளி இனிமையூட்டாப்
பாட்டுகள் கேட்பதென்னப்
புண்ணியப் புகழொன்றில்லாப்
பொற்பொதியுடையார் போலும்
திண்ணிய சுதந்தரத்தின்
தெரிசனம்இல்லா வாழ்க்கை. 1

உண்டிகள் பலவும்செய்து
உப்பிலாதுண்ணல் போலும்
கண்டொரு இனிமைசொல்லக்
கனிவிலான் விருந்துபோலும்
பெண்டரும் அழகுமிக்காள்
பிரியமில்லாத தொக்கும்
தொண்டுசெய் துரிமையின்றிச்
சுகித்துடல் வளர்க்கும் வாழ்க்கை. 2

அன்பறம்வளர்ந் திடாது,
ஆற்றலும் அறிவும் குன்றும்,
வம்புகள் சூதும்வாதும்
வழக்குகள் வளரும்வாழ்வின்
இன்பமும் ஊக்கம் ஆன்ம
எழுச்சியும்இன்றி என்றும்
துன்பமும் சோம்பல்சூழும்
சுதந்தரம் இல்லாநாட்டில் 3

கல்வியுங் கலைகள்யாவும்
களைமிகும் பயிர்களாகும்
செல்வமும் புகழும்தேயும்
செருக்கவர் தருக்கிவாழ
நல்லவர் வருந்திவாட
நடுநிலை ஞாயங்கெட்டுத்
தொல்லைகள் கட்சிகட்டும்
சுதந்திரம் இழந்தநாட்டில். 4

இச்சைபோல் இருந்துவாழ
ஈப்புழு எறும்புங்கோரும்
உச்சமாம் மனிதஜென்மம்
சுதந்தர உணர்ச்சியின்றி
நச்செனும் அடிமைவாழ்வை
நயந்திட ஞாயமுண்டோ?
நிச்சய சபதம்பூண்டு
சுதந்தரம் நிலைக்கச் செய்வோம். 5

உலகினுக் கறிவுதந்த
உண்மைகள் மிகுந்து ஞானக்
கலைகளைக் கணித்து ஜீவக்
கருணைசேர் நமதுநாடு
பல பலக்கொடுமை முற்றிப்
பதைத்திடும் பிறநாட்டார்க்கு
நலமெடுத் துரைக்கவேனும்
சுதந்தரம் நமக்குவேண்டும். 6

எது சுதந்திரம்

அச்சம் விட்டது சுதந்திரம்
அன்பு விடாதது சுதந்திரம்
இச்சைப் படிசெயல் சுதந்திரம்
இடர்செய் யாதது சுதந்திரம்
பிச்சை கொள்ள விரும்பாது
பிறருக்கிய வருந்தாது
கொச்சை மொழிகளைச் சொல்லாது
கோணல் வழிகளிற் செல்லாது. (அச்சம்)

மடமை விட்டது சுதந்திரம்
மானம் விடாதது சுதந்திரம்
கடமை கற்றது சுதந்திரம்
கபடம் அற்றது சுதந்திரம்
கொடுமை கண்டு பொறுக்காது
கொடியர் தமையும் வெறுக்காது
அடிமை செய்து சுகிக்காது
யாரையும் அடிமை வகிக்காது. (அச்சம்)

கொல்லக் கூசும் சுதந்திரம்
கொள்கைக் குயிர்தரும் சுதந்திரம்
எல்லைவிட்டு நடக்காது
எதிரியை ஒண்டி மடக்காது
வெல்லற்கேனும் பொய்யாது
வேற்றுமைக் காரரை வையாது
பல்லைக் கெஞ்சிப் பிழைக்காது
பட்டதன் தோல்வி ஒளிக்காது. (அச்சம்)

தன்சோ றுண்பது சுதந்திரம்
    தன் துணி யணிவது சுதந்திரம்
என்னே வறுமை வந்தாலும்
    எத்தனை துன்பம் நொந்தாலும்
தன்னேர் செம்மை பிரியாது
    தன்குறை சொல்லித் திரியாது
பொன்சேர் போகம் மதிக்காது
    பொய்ப்புகழ் பாடித் துதிக்காது. (அச்சம்)

தாழ உரைப்பது சுதந்திரம்
    தன்மதிப் புள்ளது சுதந்திரம்
ஏழை செல்வனென் றெண்ணாது
    எவருக்கும் குறை பண்ணாது
ஊழியனாகப் பணிசெய்யும்
    உலகுக் கெல்லாம் அணிசெய்யும்
வாழியமக்கள் எல்லாரும்
    வாழியவென்றே அது கோரும். (அச்சம்)

சுதந்திர வாழ்வே சுகவாழ்வு

(சிதம்பரம் போகாமல் இருப்பேனோ?—என்ற மெட்டு)

சுதந்திரம் இல்லாமல் இருப்பேனோ?—வெறும்
சோற்றுக்குயிர் சுமந்து இறப்பேனோ! (சுத)

விடுதலை யடையாமல் விடுவேனோ?—என்னை
விற்றுடல் வளர்ப்பதில் கெடுவேனோ! (சுத)

மானத்தைப் பெரிதென்று மதிப்பேனோ?—அன்றி
மாற்றவர்க் குழைத்துடல் உதிப்பேனோ! (சுத)

தொழுதுடல் சுகிப்பதைத் தொலைப்பேனோ?—இன்றித்
தொழும்ப னென்றே பெயர் நிலைப்பேனோ! (சுத)

பயமின்றித் தருமத்திற் குழைப்பேனோ?—விட்டுப்
பாபங்களுக் கொதுங்கிப் பிழைப்பேனோ! (சுத)

ஞான சுதந்திரத்தை அடைவேனோ?—இந்த
ஊனுக்குழைத் தடிமை தொடர்வேனோ! (சுத)

இச்சா சுதந்தரம்

இச்சை கொண்ட நிமிஷமே
நிச்சயம் சுதந்தரம்;
பிச்சை கேட்க வேண்டுமோ
பிறர் கொடுக்கவல்லதோ? (இச்)

'வேண்டும்' என்ற உறுதியே
விடுதலைக்கு வழிவிடும்;
யாண்டிருந்து வருவது?
யார் கொடுத்துப் பெறுவது? (இச்)

'அடிமையல்ல நான்' எனும்
ஆண்மையே சுதந்திரம்;
தடியெடுக்க வேண்டுமோ?
சண்டையிட்டு வருவதோ? (இச்)

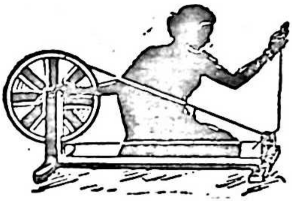
ஆசைவிட்ட பொழுதிலே
அடிமை வாழ்வும் விட்டிடும்;
மீசை துள்ளி வாயினுல்
மிரட்டினுல் கிடைப்பதோ? (இச்)

அஞ்சுகின்ற தற்றபோது
அடிமையற்றுப் போகுமே;
நஞ்சுகொண்டு யாரையும்
நலிவுசெய்து தீருமோ? (இச்)

நத்திவாழ்வ தில்லையென்ற
நாளிலே சுதந்தரம்;
கத்தி கொண்டு யாரையும்
குத்தினுற் கிடைக்குமோ? (இச்)

கள்ளமற்ற நேரமே
காணலாம் சுதந்தரம்;
உள்ளிருக்கும் ஒன்றை வேறு
ஊரிலார் கொடுப்பவர்? (இச்)

தீமையோடு உறவுவிட்ட
திண்மையே சுதந்தரம்
வாய்மையோடு உறவரு த
வன்மையே சுதந்தரம். (இச்)

இந்தியநாடு என்னுடை நாடு

"இந்திய நாடிது என்னுடை நாடு"
என்று தினந்தினம் நீயதைப்பாடு
சொந்தமில்லாதவர் வந்தவர் ஆள
தூங்கிக்கிடந்தது போனதுமாள
வந்தவர் போனவர் யாரையும் நம்பி
வாடினகாலங்கள் ஓடின தம்பி
இந்தத்தினம் முதல் "இந்திய நாடு
என்னுடை நாடெ"ன்ற எண்ணத்தைக்கூடு. (இந்)

கன்னி இமயக் கடலிடை நாடு
கடவுள் எமக்கெனக் கட்டிய வீடு
என்ன முறையிது எனிதை வேறு
இன்னொரு நாட்டவர் ஆள்வது கூறு
சொன்னவர் கேட்டவர் யாரையும் நம்பி
சோர்ந்துக் கிடந்தது தீர்ந்தது தம்பி
என்னுடை நாட்டினை நானிருந்தாள
இந்தத்தினம் முதல் எண்ணுவன் மீள. (இந்)

தன்னுடை வேலையைத் தான் செய்வதாலே
தப்பு வந்தாலும் சுதந்திரம் மேலே
இன்னொரு யாருக்கும் இதிலென்ன கோபம்
எந்தன் உரிமைசொன் னுலென்ன பாபம்
அன்னியர் ஆள்வதில் நன்மைவந்தாலும்
அடிமையின் வாழ்வது நரகம் எந்நாளும்
என்னுடை வீட்டுக்கு நான் அதிகாரி
என்பது தான்சுய ராஜ்ஜிய பேரி. (இந்)

பாரத நாடெந்தன் பாட்டனின் சொத்து
பட்டயத்துக்கென்ன பஞ்சாயத்து?
யாரிதை வேறொரு அந்நியர் ஆள
அஞ்சிக்கிடந்தது போனது மாள
'வாரவர் போறவர்' யாரையும் நம்பி
வாடின காலங்கள் ஓடின தம்பி
வீரமும் தீரமும் வெற்றுரையாமோ
விடுதலைவேண்டுதல் விட்டிடப்போமோ. (இந்)

'முத்தமிழ் நாடெந்தன் முன்னையர் நாடு
முற்றிலும் சொந்தம் எனக்' கெனப்பாடு
சற்றும் உரிமையில் லாதவர் ஆள
சரிசரி யென்றது போனதுமாள
பக்தியின் அன்பினில் பணிபல செய்வோம்
பயப்பட்டு யாருக்கும் பணிந்திடல் செய்யோம்
சத்தியம்சாந்தத்தில் முற்றிலும் நின்றே
சடுதியில் விடுதலை அடைவது நன்றே. (இந்)

இந்திய தேசத்தின் எல்லையும் சிறப்பும்

கும்மி

வெள்ளிமலையும் வடக்காக விரி
வெற்புடைசிங்களம் தெற்காக
பள்ளக்கடலடி வங்காளம் கிழ
பாரிசம்மேற்கி லரபிக்கடல். 1

பரந்துகிடக்கின்ற தேசமடி எம்மைப்
பாலிக்கும் இந்திய தேவியடி
சிறந்து விளங்கிய தேசமடிஅவள்
சீரும்சிறப்பையும் கேளுங்கடி. 2

வேதமுதித்தது மிந்நாடு அருள்
வேதிகை நின்றது மிந்நாடு
போதமுதித்தது மிந்நாடு மிக்கப்
புண்ணிய பூமி யென்றுடுங்கடி. 3

ஞானமுதித்தது மிந்நாடு அருள்
ஞானிகள் நின்றது மிந்நாடு
மோனமறிந்த முதல்நாடு வெகு
முத்தரிருந்தது மிந்நாடு. 4

புத்தர்பிறந்தது மிந்நாடு அவர்
போதம் வளர்ந்தது மிந்நாடு
சித்தரிருந்தது மிந்நாடு வெகு
சித்திகள்பெற்றது மிந்நாடு. 5

சீதைபிறந்தது மிந்நாடு அவள்
சீர்த்தி விளங்கிய திந்நாடு
கீதைபிறந்தது மிந்நாடு வெகு
கீர்த்திகள் பெற்றது மிந்நாடு. 6

சீருடையத் தமயந்தியொடு புகழ்
சிலம்புடைக் கண்ணகி தேவியையும்
பேருடையச் சாவித்திரி தேவியைப்
பெற்று வளர்த்தது மிந்நாடு. 7

ராமனிருந்தது மிந்நாடு அந்த
பீமனிருந்தது மிந்நாடு
சோமனெடுபுகழ் சூரியன்மரபும்
ஜோதிபொழிந்தது மிந்நாடு. 8

கண்ணன் பிறந்தது மிந்நாடு கொடை
கர்ணனிருந்தது மிந்நாடு
அண்ணலடியரிச் சந்திரனும்மவர்
அன்புடை தேவியு மிந்நாடு. 9

முன்னுமில்லை இனிப்பின்னுமில்லை யென
முந்திய நீதியின் மூவேந்தர்
மன்னரடிசேர சோழரும் பாண்டியர்
மாட்சிமை கொண்டது மிந்நாடு. 10

இனி நாம் செய்யவேண்டிய தென்ன ?

கும்மி

இந்திய தேவியைப் பூஜைசெய்யநாம்
இந்திய ரெல்லோரும் ஒன்றடியே
எந்த மதத்திற்கும் எந்த குலத்திற்கும்
சொந்தமடி அவள் தொந்தமடி. 1

ஏழையு மெங்களுக் கண்ணனடிசெல்வப்
பேழையு மெங்களின் தம்பியடி
கோழையு மெங்கள் குலத்தனடிகுடி
காரனுங் கூடப் பிறந்தவனே. 2

பறையரு மெங்கள் குலத்தரடி சுத்தப்
பார்ப்பனரு மெங்கள் பந்துவடி
அரையனு மெங்களுக் கானவனேயன்றி
அல்லவனும் வெகு நல்லவனே. 3

அன்னியராலும் இந்திய நாட்டை
அடைந்தவர் எங்களுக்கண்ணனடி
மன்னவராலும் இந்திய நாட்டை
மறந்தவர் தங்களை நாமறப்போம். 4

எந்தகுலத்தில் பிறந்தாலும் அவர்
எந்த நிலையிலிருந்தாலும்
இந்து நிலத்தில் பிறந்தவரெல்லோரும்
இந்திய தேவியின் மக்களடி. 5

எண்ணிக்கையற்றத் தொழிலடியே இந்த
புண்ணிய பூமியுங் கண்டதடி
எண்ணிக்கையற்றவர் இந்தியர் தொழிலை
அன்னிய தேசங்கள் ஆளுதடி. 6

ஆயிரம் ஆயிரம் வித்தையடி இங்கே
ஆதரிப்பாரின்றிச் செத்ததடி
ஆயிரம் ஆயிரம் கைத்தொழிலாளிகள்
ஆதரவின்றி உயிர் துறந்தார். 7.

இந்திய தேவியின் கைத்தொழிலே நாம்
ஏற்றுப்புகழக் கடமைப்பட்டோம்
இந்திய தேவியின் வித்தைகளை நாம்
எந்த விதத்திலும் ஆதரிப்போம். 8

இந்திய தேசத்தில் உண்டானபொருள்
எந்த விதத்திலு முத்தமமே
இந்திய தேசத்தொழிலாளி நமக்
கெந்த விதத்திலும் சொந்தமதால். 9

அன்னியர் சரக்கைத்தீண்டோமே நாம்
அன்னியர் தயவை வேண்டோமே
அன்னியர் பொருளைத்தீண்டுந்தோறும் அந்த
அன்னை வயிற்றிலடிப்பதுபோல். 10

தேசத் தொண்டு

பல்லவி

தேசத் தொண்டுகள் செய்திடுவோம்
தெய்வம் துணைவரக் கைதொழுவோம். (தே)

சரணம்

நம்முடைய நாட்டை நாம் ஆள
நன்மைகள் முன்போல இனிமீள
எம்முடை ராஜ்ஜியம் இதுவென்றே
இந்தியர் மகிழ்ந்திடல் சொந்தமென்றால். (தே)

பஞ்சக்கொடுமையை ஒழித்திடவும்
பாரதநாடினிச் செழித்திடவும்
அஞ்சும் அடிமைத்தனம் நீங்கி
அன்பின் ஆண்மை வேண்டுமென்றால். (தே)

சோறும் துணியும் இல்லாமல்
சோம்பியிங் கெவரும் நில்லாமல்
வீறும் புதுமைப் பொது வாழ்வின்
விடுதலை யின்பம் வேண்டுமென்றால். (தே)

பட்டினி கிடப்பவர் இல்லாமல்
படிக்கா தவரெனச் சொல்லாமல்
எட்டின மட்டிலும் எல்லாரும்
இன்புறும் ராஜ்ஜியம் தென்படவே. (தே)

இந்தியர் எல்லாம் ஒருஜாதி
யாருக் கும்இங் கொருநீதி
நொந்தவர் ஒருவரும் இல்லாத
நூதன அரசியல் உண்டாக்க. (தே)

ஜாதிக்கொடுமைகள் நீங்கிடவும்
சமரச உணர்ச்சிகள் ஓங்கிடவும்
நீதிக்கெல்லாம் இருப்பிடமாய்
நிற்குமோர் அரசியல் உருப்படவே. (தே)

வரிகளை யெல்லாம் குறைத்திடவே
வரும்படி விளைவுகள் நிறைத்திடவே
விரிகிற பொதுப்பணச் செலவையெல்லாம்
வெட்டிச் சிக்கனம் தொட்டிடவும். (தே)

பணத்தின் பெருமையை போக்கிவைப்போம்
பண்டங் களின்விலை தூக்கிவைப்போம்
குணத்தின் பெருமைகள் இல்லாத
குலமும் பிற இனிச் செல்லாது. (தே)

மனிதனை மனிதன் ஏய்ப்பதையும்
மக்களைப் போரில் மாய்ப்பதையும்
தனியொரு வழியில் தடுத்திட ஓர்
தருமம் உலகினில் தழைத்திடவே. (தே)

சத்தியவாழ்வினை நாடுதற்கும்
சாந்தப்பெருமைகள் கூடுதற்கும்
உத்தமகாந்தியின் உபதேசம்
உலகுக்கோதும் நம் தேசம். (தே)

தாழ்ந்தவரென்பவர் இங்கில்லை
தரித்திரம் நமக்கினி பங்கில்லை
வாழ்ந்திடும்வரையிலும் புகழ் செய்வோம்
வானிலும் உயர்வாய் வாழ்ந்திடுவோம். (தேச)

"சுதந்திரமில்லா ஒரு நாடு"

சுதந்திரத் திருநாள் தொழுவோம் — நாம்
துன்பம் தொலைந்தினி எழுவோம் — ஆம்!
நிதந்தரும் தரித்திரம் நீங்கிடுவோம்
நீதியும் அறங்களும் ஓங்கிடுவோம். (சுத)

கோயில் குளங்களை இடித்தெறியும்
குழந்தைகள் பெண்களைக் கொலைபுரியும்
பேயின் கூத்தினைத் தடுத்திடவே
பெரிதும் சுதந்தரம் தொடுத்திடுவோம். (சுத)

மூர்க்கர்கள் உலகினை ஆள்வதையும்
முற்றிலும் தருமம் தாழ்வதையும்
போக்கிட சுதந்தரம் வேண்டிடுவோம்
புண்ணிய முறைகளில் ஆண்டிடுவோம். (சுத)

பகைவர்கள் தங்களுக் குபசாரம்
பக்தரைச் சிறையிடும் அபசாரம்
நகை மிகும் அரசியல் முறைமாற
நம்முடை சுதந்தரம் நிறைவேற. (சுத)

சுதந்தரம் இல்லா ஒரு நாடு
சூழ்புலி பேய் மிகும் பெருங்காடு
எதிர்ந்திடும் துயர்களைச் சகித்திடுவோம்
எம்முடை சுதந்தரம் வகித்திடுவோம். (சுத)

பொது ஜனநாயக முறைகாணும்
பூரண சுதந்தரம் பெறவேணும்
எதுதடை நேரினும் அஞ்சாமல்
எவரையும் அதற்கினிக் கெஞ்சாமல். (சுத)

யுத்தமும் கொலைகளும் குறைந்திடவே
உத்தம சுதந்தரம் சிறந்திடுவோம்
சத்திய சுதந்தரம் நமதாகும்
சாந்தியின் சுதந்தரம் நமதாகும். (சுத)

சுதந்திரச் சபதம்

(விருத்தம்)

அவரவர் உழைப்பின் பலன்களைமுழுதும்
அவரவர் உரிமையால் அடைந்து
சுவையுள வாழ்க்கைக் கவசியமான
பொருளெலாம் சுலபமாய்க் கிடைத்து
புவியினில் எல்லா வசதியும் பெற்றுப்
பூரண வளர்ச்சியிற் பொலிதல்
எவரொரு பேர்க்கும் மறுக்கொணு உரிமை
இந்தியர் எமக்குமாம் இதுவே. 1

இயற்கை யாமிந்த உரிமையைப்பறிக்க
இடையிலே தடையென நின்று
செயற்கை யாலடக்கிக் கொடுமைகள் புரியும்
தீமைசேர் அரசியல் எதையும்
முயற்சியால் திருத்த முடியாதுபோனுல்
முற்றிலும் அதனையே நீக்கி
அயர்ச்சி யில்லாத வேருெரு அரசை
அமைப்பதும் குடிகளின் உரிமை. 2

ஆங்கில ஆட்சி இந்தியநாட்டை
அடிமைநா டாக்கின தோடு
தாங்களே சுகிக்கும் தந்திரமுறையால்
தரித்திரம் தலை விரித்தாட
ஈங்குள ஏழைக் குடிகளின் வளத்தை
ஈப்புலி என்னவே உறிஞ்சி
ஓங்கிய செல்வம், அரசியல், ஆன்ம
உணர்ச்சியும் கலைகளும் ஒழித்தார். 3

ஆதலால் இந்த ஆங்கிலத் தொடர்பை
அடியொடும் அகற்றிட வேண்டும்
பூதலம் அறிந்த பூரணமாம்சுய
ராஜ்ஜியம் புதியதாய மைத்து
எதொரு நாடும் ஆதிக்கமெதுவும்
இந்தநாட் டெதிலு மில்லாத
தீதிலா நிலையை அடைந்திடல் நன்மை
திடமுடன் நம்பினேம் இதையே. 4

அந்த நன்னிலையை அடைந்திட நமக்கு
அதிகமாய்ப் பலன்தரும் மார்க்கம்
நிந்தனை மிகுத்த கொலைவழியல்ல நிச்சயம்
கண்டு கொண்டோமால்
முந்திநாம் கொண்ட ஸாத்விகமுறையால்
முற்றிலும் முன்னேற்ற மடைந்தோம்
இந்தியா இனியும் அதனையேதொடர்ந்து
எண்ணிய சுதந்திரம் எய்தும். 5

உத்தமமான சாந்தநல்வழியில்
உரிமையாம் சுதந்திரமடைய
நித்தியமான பரம்பொருள்சாட்சி
நிபந்தனை சிலதுமேற்கொண்டு
பத்தியமாக அதன்படிநடந்து
பணிசெய்வோம் என்று நாம் இன்று
சத்தியம்செய்து சபதமும்கொள்வோம்
சந்ததம் இந்தியா வாழ்க. 6

சாந்த வாழ்விற்கும் சாத்விகப்போர்க்கும்
ஜனங்களைத் தகுதியாக் கிடவும்
சூர்ந்து நாம்கொண்ட நிர்மாணதிட்டம்
குறைவற நாட்டினிற் பரவி
சார்ந்தநற் கதரும் சாதிகள் சமயச்
சமரச சல்லாப வாழ்வும்
தேர்ந்தநற் சேவை தீண்டாமைஒழித்தல்
சிறப்புறச் செய்திடல் வேண்டும். 7

எட்டிய மட்டும் ஜனங்களுக்குள்ளே
சமரச எண்ணமே பரப்பி
முட்டிடும் சாதிச் சண்டைகள்நீக்கி
முரண்படு வேற்றுமை மாற்றி
பட்டினிப் பஞ்சம் படிப்பிலாத்தன்மை
பற்பல கொடுமையால் நொந்து
ஒட்டுதல் மறுத்து ஒதுக்கினபேரை
உயர்த்திடப் பலவிதம் உழைப்போம். 8

ஆங்கிலர் நடத்தும் ஆதிக்கமதனை
அழித்திட அமைந்துளோம் எனினும்
நாங்களோர் நாளும் இங்கிலீஷ்காரர்
நாசத்தை விரும்பிட மாட்டோம்;
ஈங்குள அவர்கள் எத்தொழில்செயினும்
இன்பமாய் வாழ்ந்திட இசைவோம்;
தாங்களே எஜமான் என்றிடும் தருக்கு
ஒன்றுதான் தடுப்பதெம் வேலை. 9

இந்துக் களிடையே தீண்டாதபேர்கள்
ஹரிஜன ஏழைகள் தம்மை
பந்துக்கள் போலப் பரிவுடன்நடத்தி
அவருடன் பழகுதல் வேண்டும்;
நிந்தித்து நீக்கல் ஸாத்விகவழிக்கு
நிச்சயம் தடையென நிற்கும்;
சிந்தித்து நமது தினசரிவாழ்வில்
தீண்டலை மறந்திடல் தேவை. 10

மதங்களின் பெயரால் மாறுபட்டிடினும்
மற்றுநம் சுகதுக்க மெல்லாம்
நிதங்கலந் தெல்லா விதத்திலும்பின்னி
நீக்கொணாத் தொடர்புகள் உடைத்தாம்;
இதங்கலந்திட நாம் இந்தியத்தாயின்
மக்களே என்பதை நினைத்து,
விதங்களை மறந்து வேற்றுமைதுறந்து
விரவிநாம் நடந்திடல் வேண்டும். 11

கதரும் ராட்டையும் கண்களாம் நமக்குக்
கருதிடில் நிர்மாணக் கணக்கில்;
எதிலும் சுகமிலா ஏழைக் கிராமம்
எழுநூ றாயிரம், அவற்றில்
பதிலும் பேசிடாப் பாமரமக்களின்
பட்டினிக் கொடுமையை மாற்றக்
கதியாய் அவர்க்குப் புத்துயிர்கொடுக்க,
கைத்தொழில் ராட்டையும் கதராம். 12

ஆகையால் நாமும் அனுதினம்நூற்போம் ;
ஆடையும் கதரன்றி அணியோம் ;
போகமாய் கிராமக் கைத்தொழில்செய்த
பொருளையே கூடிய மட்டும்
ஓகையால் வாங்கிப் பிறரையும் அதற்கே
உதவிடத் தூண்டுவோம் உண்மை ;
சாகுமோ என்னும் கைத்தொழில் எல்லாம்
தழைத்துயிர் பெற்றிடச் செய்வோம். 13

காங்கிரஸ் கொள்கைக் கட்டளைதம்மைக்
கடமையிற் பணிவுடன் காப்போம் ;
ஓங்கிடும்போது சத்தியப்போரில்
உவப்புடன் கலந்து கொள்வதற்கே
ஆங்கதுகூவி அழைத்ததும்உதவ
ஆயத்தமாகவே இருப்போம் ;
ஈங்கிது எங்கள் சத்தியம்சபதம்
இந்தியா சுதந்திரம் பெறவாம். 14

சுதந்திரத் திருநாள்

இந்திய நாட்டின் சுதந்திரத் திருநாள்
இன்பம் யாவையும் இனிமேல் தருநாள்
செந்தமிழ்த் தாயின் திருப்புகழ் பாடி
தெய்வம் தொழுவோம் யாவரும் கூடி (இந்திய)

அன்னிய ஆசைகள் அனைத்தையும் ஒழித்தோம்;
'அடிமை' என்னும் சொல்லையும் அழித்தோம்;
பொன்னையும் சுகத்தையும் செலவழித் தேனும்
பூரண சுதந்திரம் அடைந்திட வேணும் (இந்திய)

அன்பின் ஆண்மையும் ஆற்றலும் வளரும்
அன்னை பாரதத் தாய்மனம் குளிரும்
துன்பம் யாவையும் தொலைத்திட முடியும்
சோற்றுத் தரித்திர மாவது விடியும் (இந்திய)

பொதுநலம் ஒன்றே குறியெனப் போற்றி
பொல்லா வழக்கம் யாவையும் மாற்றி
புதுப்புது அறிவினைப் புகுத்திடல் புரிவோம்
பூரண வளர்ச்சியின் நன்மைகள் தெரிவோம் (இந்திய)

முச்சுடர் ஒளிதரும் நம்கொடி நிழலில்
முற்றிலும் சத்திய சாந்தநல் வழியில்
மெச்சிடும் நன்மைகள் மிகமிகக் கொடுப்போம்
மேதினி எங்கணும் கொடுங்கோல் தடுப்போம் (இந்திய)

எல்லா தேசமும் எமக்கினி உறவாம் ;
எவரும் செய்திடும் நன்றியை மறவோம் ;
நல்லார் யாரையும் நலமுறக் காப்போம் ;
நலிப்பவர் யாவரும் நடுங்கிடப் பார்ப்போம். (இந்திய)

சுதந்திரம் சுதந்திரம் சுதந்திரம் ஒன்றே
சுகந்தரும் சுகந்தரும் சுகந்தரும் என்றும்,
பதந்தரும் பலந்தரும் பரமனைக் காணும்
பக்தியென் பவருக்கும் சுதந்திரம் வேணும். (இந்திய)

நெஞ்சொடு புலம்பல்

(இராகம்—முகாரி)

பல்லவி

சும்மா கிடைக்குமோ சுதந்திர சுகமது—மனமே!

அநுபல்லவி

சுத்தமும் பக்தியும் சத்தியம் இல்லாமல்
சூரமும் வீரமும் சொல்லுவ தால்மட்டும் (சும்மா)

சரணங்கள்

உழுது பயிரடாமல் உணவுகள் கிடைக்குமோ?
உழைப்பும் களைப்புமின்றி உரிமைகள் அடுக்குமோ?
அழுது அழுதுருகி அன்பின்கண் ணீர்பெருகி
ஆர்வத்தில் அனைவர்க்கும் சேவைகள் செய்யாமல் (சும்மா)

என்னுடை சுகங்களில் இம்மியும் குறையாமல்
எல்லாரும் த்யாகம்செய்ய இல்லையென் றேசுவேன்,
'சொன்னதைச் செய்வதும் செய்வதே சொல்வதும்'
சுலபமோ! நான் அந்த சுத்தத்தில் குளிக்காமல் (சும்மா)

ஒற்றுமை பேசுவேன் உடன்கூடி நிற்காமல்
ஒவ்வொரு சமயத்தில் வெவ்வேறு சொல்லுவேன்
கற்றஎன் வித்தையைக் காட்டின தேயன்றி
கசிந்து கசிந்துருகி காரியம் செய்யாமல் (சும்மா)

சத்தியம் சாந்தமென்பேன் சட்டென் றதைவிடுத்து
சரித்திரப் படிஅது சரியல்லவென்று சொல்வேன்
வைத்தஎன் கொள்கையில் வைராக்ய மில்லாமல்,
வார்த்தைக்கும் செய்கைக்கும் வேற்றுமை விலகாமல்
(சும்மா)

சுதந்திர சூரிய உதயம்

ராகம்: பூபாளம்] [தாளம்: ஆதி

பல்லவி

சுதந்திர சூரியன் உதிக்கிற நேரம்
தூங்காதே தமிழா! (சுதந்)

அநுபல்லவி

விதம் விதமாகிய புதுமணம் விரிந்திடும்
விண்ணொளிதன்னிற்பல வண்ணங்கள் தெரிந்திடும் (சுதந்)

சரணங்கள்

அடிமை கொடுத்த இருள் அகன்றிடப் போகுது
ஆசைப்படி நடக்க வெளிச்சமும் ஆகுது
கொடுமை விலங்கினங்கள் குகைகளுக் கோடிடும்
கொஞ்சும் பறவைக்குலம் வானத்தில் பாடிடும் (சுதந்)

ஒடுக்கும் தரித்திரத்தால் உடலும் குறுகிநின்று
உள்ளவர் முன்னிருந்து உளறும் எளியரைப்போல்
நடுக் கும் குளிர் பயமும் நம் மைவிட் டகன்றிடும்
நாட் டினில் இச்சைப் படி நம் குடித்தனம்
செய்வோம் (சுதந்)

உரிமை சிறிது மின்றி ஊரைப் பறித்து உண்டு
உழைப்பின்றி சுகித்திடும் ஊனரப்போல் இருட்டில்
திரியும் திருடர் பயம் தீர்ந்திடும் நேரம் இனி
தீனரும் அச்சம் விட்டு ஆன சுகங்கள்
பெறும் (சுதந்)

சத்தியப் போர்

(1930-ம் வருஷத்தில் மஹாத்மா காந்தியடிகள் உப்பு சத்தியாக்கிரஹத்தை ஆரம்பித்து ''டாண்டி'' க்குப் புறப்படப் போகிறாரென்றபோது பாடியது.)

கத்தியின்றி ரத்தமின்றி—யுத்தமொன்று வருகுது
சத்தியத்தின் நித்தியத்தை நம்பும் யாரும் சேருவீர் (கத்)

ஒண்டி அண்டி குண்டுவிட்டு—உயிர் பறித்தலின்றியே
மண்டலத்தில் கண்டிலாத சண்டையொன்று
புதுமையே (கத்)

குதிரையில்லை யானையில்லைக் கொல்லும் ஆசையில்லையே
எதிரியென்று யாருமில்லை எற்றும் ஆசையில்லதாய் (கத்)

கோபமில்லை தாபமில்லை—சாபங்கூறல் இல்லையே
பாபமான செய்கையொன்றும் பண்ணுமாசை
யின்றியே (கத்)

கண்டதில்லை கேட்டதில்லை சண்டையிந்த மாதிரி
பண்டைசெய்த புண்ணியம் பலித்ததே தாம்பார்த்திட
(கத்)

காந்தியென்ற சாந்தமூர்த்தி தேர்ந்துகாட்டும் செந்நெறி
மாந்தருக்குள் தீமைகுன்ற வாய்ந்ததெய்வ மார்க்கமே
(கத்)

காந்தியடிகளின் காலமே நல்ல சமயம்

ராகம் : வராளி.]   [தாளம் : ரூபகம்.

பல்லவி

நல்லசமயமடா—இதை—நழுவவிடுவாயோ!

அநுபல்லவி

நாட்டிற் சுதந்திரம் நாட்டிமனி தருள்
தீட்டுந் தீண்டாமையுந் தீர்த்துவிடுதற்கு (நல்ல)

காந்தியைப்போல் தலைவர்—எந்த—காலத்திற்கிட்டுமடா
வாய்ந்த தருணமிதை—நீ—வழுவியி ழப்பாயோ
சூழ்ந்திடும் துன்பங்கள்—வீழ்ந்திட நாமினி
வாழ்ந்திடவும் மனச்—சாந்தியடையவும் (நல்ல)

வேதம் ஒலிக்குதடா—காந்தி—ஓதும்மொழிகளிலே
கீதை ஜொலிக்குதடா—அவர்—செய்யும்கிரியையெல்லாம்
வேற்றுமை யில்லாமல்—நாட்டின் நலத்தினைப்
போற்றின யாரையும்—கூட்டி உழைத்திட (நல்ல)

பண்டைய காலந்தொட்டு—நம்முள்—பாசம்பிடித்த பல
வண்டை வழக்கங்களை—இனி—வாரியெறிந்துவிட்டு
பக்தி வளர்த்தினிச்—சுத்தவழிகளில்
நத்தி அனைவரும்—ஒத்துச் சுகித்திட (நல்ல)

உலகப் போக்கைப் பாருங்கள்

உலகப் போக்கைப் பாருங்கள்
ஊரைக் காக்கச் சேருங்கள்
கலகப் பேய் புகுந்திடும்
கவலையே மிகுந்திடும் (உலக)

அடிமை வாழ்வு விட்டு நாம்
ஆண்மை வாழ்வு கிட்டினோம்
கடமை யோடு எல்லையை
காக்க வேண்டும் அல்லவோ ? (உலக)

நாடு முற்றும் நம்மது
நன்மை தீமை நம்மது
வீடு பெண்டு மக்களை
வேறு காக்க திக்கு யார் ? (உலக)

படை எடுக்கும் யாரையும்
பய முறுத்து வோரையும்
நடு நடுங்கச் செய்குவோம்
நாட்டை மீட்டு உய்குவோம் (உலக)

சாந்த வாழ்வை மிஞ்சிடோம்
சாவதற்கும் அஞ்சிடோம்
மாந்தருக்குள் பீதியை
மாற்ற வேண்டும் நீதியால் (உலக)

சண்டை யென்று அஞ்சினும்
சரணம் என்று கெஞ்சினும்
மண்டை உள்ள மட்டிலும்
மரணம் நம்மை விட்டதோ (உலக)

ஏழை என்ற போதினும்
என்ன துன்பம் மோதினும்
கோழை என்று வாழ்ந்திடோம்
கொடியருக்குத் தாழ்ந்திடோம் (உலக)

ஊர்கள் தோறும் கூடுவோம்
ஒற்று மைகொண் டாடுவோம்
சீர் குலைக்க எண்ணுவோர்
சிந்தை நோகப் பண்ணுவோம் (உலக)

வீதிதோறும் காவலாய்
வீடு தோறும் ஏவலாய்
ஜாதி பேதம் தள்ளுவோம்
சமரசத்தைக் கொள்ளுவோம் (உலக)

அன்னியர்க் கிடங் கொடோம்
அரசை யார்க்கும் இனி விடோம்
மன்ன ராகி ஆளுவோம்
மானிலத்தில் வாழுவோம் (உலக)

சத்திய விரதம் சாதிப்போம்

சத்திய விரதம் சாதிப்போம்
சமரச வாழ்க்கை போதிப்போம்
உத்தம சேவை இதுவாகும்
உலகத் துக்கே பொதுவாகும் (சத்)

அன்பின் பெருமையை எடுத்துரைப்போம்
ஆயுதக் கொடுமையைத் தடுத்துரைப்போம்
துன்பம் யாவையும் சகித்திடுவோம்
தூய நன் நடத்தைகள் வகித்திடுவோம் (சத்)

பொய்யும் ஹிம்சையும் வஞ்சனையும்
பூதலம் எங்கும் மிஞ்சினதால்
மெய்யும் கருணையும் தழைத்திடவே
வேண்டிய விதங்களில் உழைத்திடுவோம் (சத்)

வீரம் என்பது கொலையல்ல
வெற்றியும் அதனால் நிலையல்ல
தீரம் என்பது திடசாந்தம்
தெரிவிப்பது நம் சித்தாந்தம் (சத்)

ஜாதியும் மதங்களும் வீட்டோடு
சமத்துவம் யாவரும் நாட்டோடு
நீதியும் அறங்களும் உலகெங்கும்
நிலைத்திடத் தவம்புரி கிற சங்கம் (சத்)

சாந்தியைப் படித்தது நம்நாடு
சத்தியம் கொடுத்தது நம்நாடு
காந்தியைத் தருவது நம்தேசம்
கடமை நமதே உபதேசம் (சத்)

உலகத்தை உய்விக்க ஒரு மருந்து

தெய்வத் தனம்மிக்க மானிட ஜென்மம்
தீமை வளர்த்துத் திகைப்பது என்னே!
கையிற் கடுங்கொலைக் கருவிகள் கொண்டு
கண்ணில் வெறிகொண்ட பார்வை மருண்டு
வெய்யிற் புழுவென்ன துடி துடிப்போடும்
வேதனை பொங்கும் மனம்படும் பாடும்
வையத்தில் எங்கும் மனிதர்கள் யாரும்
வாழ்க்கையின் இன்பம் இழந்தனர் பாரும் (தெய்)

அன்பிற்கென் றேவந்த மனிதப் பிறப்பு
ஆறறி வுள்ளதென் பார்கள் சிறப்பு
துன்பத்துக் கேமுற்றும் அறிவைச் செலுத்தி
சுட்டு மடுக்கிறார் ஊரைக் கொளுத்தி
இன்பம் அடைந்தவர் யாரையும் காணோம்
ஏதுக்கு மக்களைக் கொல்லுவர் வீணே
என்பத்தை மாற்ற மருந்தென்ன வென்று
ஏங்குவர் யாரும் அறிஞர்கள் இன்று (தெய்)

கொஞ்சிக் குலாவுதல் மக்கள் மறந்தார்
கூடிப் பழகுதல் கூடக் குறைந்தார்
அஞ்சி நடுங்கி ஒதுங்குகின் றார்கள்
ஆகாயம் பார்த்துப் பதுங்குகின் றார்கள்
வஞ்சனை யற்ற வலிமை யில்லாமல்
வானத்தில் வந்து எதிர்க்க நில்லாமல்
குஞ்சு குழந்தைகள் பெண்களைக் கொல்வார்
கோரத்தை வீரத்தின் போரென்று சொல்வார்!
(தெய்)

வாளுக்கு வாளாம், வில்லுக்கு வில்லாம்,
வகைமிக்க ஆயுதம் தீர்ந் திடில் மல்லாம்;
ஆளுக்கு ஆள்நின்று நேருக்கு நேராம்
ஆண்மையும் ஆற்றலும் செய்வது போராம்
நாளுக்கு நாள்வந்து நள்ளிருள் தன்னில்
நரிபோலும் குறிதேடும் கள்ளர்கள் என்ன
பா லுக்கு வாய்வைக்கும் பாலரைக் கொல்வார்
பாவத்தை நாகரி கம்மெனச் சொல்வார்! (தெய்)

எந்திர வித்தைகள் வேணது கற்ருேம்!
என்னென்ன மோபல புதுமைகள் பெற்ருேம்!
சந்திரன் செவ்வாய் மண்டலத் தோடும்
சங்கதி பேச வழிகளைத் தேடும்
அந்தமில்லா பல சக்திகள் உற்றும்
அடிதடி சண்டையை விட்டிட மட்டும்
தந்திரம் ஒன்று படித்திலம் ஐயோ!
தரணியில் மக்கள் தவிப்பது பொய்யோ (தெய்)

இத்தனைத் தீமைக்கும் ஏற்ற மருந்து
இந்திய ஞானிகள் கண்ட மருந்து;
உத்தமர் யாரும் உவக்கும் மருந்து,
உலகத்தில் துன்பம் ஒழிக்கும் மருந்து,
சத்தியம் சாந்தம் இரண்டு சரக்கை
சமனிடை அன்பெனும் தேனில் குழைத்து
பத்தியம் தெய்வ நினைப்பொடு உண்டால்
பாருக்குள் பேருக்கும் போரில்லை கண்டாய் (தெய்)

சத்தியச்சங்கு

சத்தியம் நிலைக்குமென்று சங்கூதுவோம்
சாந்தமே ஜெயிக்குமென்று சங்கூதுவோம்
நித்தியம் கடவுளென்று சங்கூதுவோம்
நீர்க்குமிழாம் வாழ்க்கையென்று சங்கூதுவோம்.(சத்)

நீதியே நிலைக்கு மென்று சங்கூதுவோம்
ஞாயமே கெலிக்குமென்று சங்கூதுவோம்
வாதுசூது பொய்மையாவும் ஒன்றோடொன்றாய்
வம்புகொண்டு மறையுமென்று சங்கூதுவோம். (சத்)

புண்ணியம் பலிக்குமென்று சங்கூதுவோம்
பொறுமையே கெலிக்குமென்று சங்கூதுவோம்
மண்ணிற் செய்த நன்மைதீமை யல்லாமலே
மற்றதொன்றும் மிச்சமில்லை என்றூதுவோம். (சத்)

தருமமே நிலைக்குமென்று சங்கூதுவோம்
தானமே தழைக்குமென்று சங்கூதுவோம்
கருமமே சிறக்குமென்று சங்கூதுவோம்
கடவுளுண்மை வடிவமென்று சங்கூதுவோம். (சத்)

உண்மையைக்கடைப் பிடித்துயர்ந்தார்களை
உலகமோசம் என்னசெய்யும்? என்றூதுவோம்
தண்மையான சாந்தி பெற்றதக்கோர்முனே
சஞ்சலங்கள் ஓடுமென்று சங்கூதுவோம். (சத்)

கோபமற்று குணமிகுந்த நல்லோர்முன்னால்
கூர்மழுங்கும் ஆயுதங்கள் என்றூதுவோம்
பாபமற்ற வாழ்க்கையுள்ள பண்பாளரை
பயமுறுத்த ஒன்றுமில்லை என்றூதுவோம். (சத்)

அன்புகொண்டு ஆசையற்றநல்லார்களே
அரசனும் வணங்குமென்று சங்கூதுவோம்
வம்பு துன்பம் வஞ்சமர்யம் எல்லாமிதோ
வழிகொடுத்து விலகுமென்று சங்கூதுவோம். (சத்)

கொல்லுகின்றதில்லை யென்ற நல்லோர்கள்பேர்
குவலயத்தில் வாழுமென்று சங்கூதுவோம்
வெல்லுகின்ற போதுமாசை விட்டார்களே
வீரர்தீரர் சூரரென்று சங்கூதுவோம் (சத்)

ஆன்மசக்தி கண்டுகொண்ட அன்பாளரை
அடிமையாக்க யாருமில்லை என்றூதுவோம்
தான்மறந்த கந்தைவிட்ட தக்காரையே
தலைவணங்கும் உலகமென்று சங்கூதுவோம் (சத்)

சாந்தி சாந்தி சாந்தியென்று சங்கூதுவோம்
சாத்திரங்கள் முடிவிதென்று சங்கூதுவோம்
காந்தி காந்தி காந்தியென்று நம்நாட்டிலே
கால் நடக்கும் வேதமென்று சங்கூதுவோம். (சத்)

அன்புதான் தெய்வம் ஏழைக்
கருள்வதத் தெய்வபூசை
முன்பு நாம் மஹமத் ஏசு
புத்தரும் மொழியக் கேட்டோம்
என்பெலாம் உருக ஏழை
எளியவர்க்காக வாழும்
வம்பிலாமார்க்கந்தந்த
காந்தியார் வாழ்க வாழ்க.

காந்தீயமும் தமிழனும்

பரதேசி என்று வந்தோர் யாரானாலும்
　　பரிவோடு உபசரித்துப் பங்கும் தந்த
ஒரு தேசம் உலகத்தில் இருக்குமானால்
　　உண்மை, அது தமிழ்நாடு ஒன்றேயாகும்.
வருதேச காலத்தின் வர்த்தமானம்
　　வகைவேறு காட்டுகின்ற வருத்தமொன்றும்
கருதாமல் நமது குணம் கலைந்திடாமல்
　　கருணையொன்றே பின்பற்றிக் கடமைசெய்வோம். 1

தமிழ்நாட்டின் சரித்திரத்தை மனதில் வைத்து
　　தாராளத் தமிழர்களின் தன்மைகாத்து
அமிழ்தான தமிழ்மொழியில் அடங்கியுள்ள
　　அகிலத்தின் நல்லறிவு அனைத்துங் கண்டு
நமதாகும் மிகச் சிறந்த நாகரீகம்.
　　நானிலத்துக் கிப்போது நன்மை காட்ட
எமதாகும் மிகப்பெரிய கடமையென்று
　　எண்ணியெண்ணித் தீர்மானம் பண்ணவேண்டும். 2

பலபலவாம் தீர்மானம் படிக்கவேண்டாம்
　　பகட்டாகப் பேசிமட்டும் பயன்வராது
உலகினுக்கு வேண்டியது ஒன்றே ஒன்று
　　உத்தமனார் காந்திவழி உபதேசம்தான்
கலகமின்றி மனிதரெல்லாம் கலந்துவாழக்
　　கருணைவழி காட்ட ஒரு கட்சி வேண்டும்
இலகுமிந்த திருப்பணியை உலகுக்காற்ற
　　இந்தியரே மிகமிகவும் ஏற்றமாவார். 3

வானிருந்து ஒருதேவன் வலியவந்து
வகைகெட்ட மனிதருக்கு வழியைக் காட்டி
தானிருந்து நமக்காகத் தவங்களாற்றி
தருக்கான தூஷணைகள் பலவுந் தாங்கி
மோனநெறி தவருத காந்தியாக
முன்னிருந்து காரியங்கள் முயலும்போது
ஏனிருந்து நாம்பலவும் எண்ணவேண்டும்
என்னசொன்னர் காந்தியதைப் பண்ணுவோமே. 4

காந்தியர்க்குக் கைபோல உதவிநின்று
கடல்கடந்த ஆப்ரிக்கா கண்டந்தொட்டு
சேர்ந்திருந்து பாடுபட்டு ஜெயமும் பெற்ற
சிறப்பெல்லாம் தமிழருக்கே மிகவும் சேரும்
நேர்ந்திருக்கும் நெருக்கடியை வெல்ல இன்றும்
தமிழர்துணை காந்தியவர் நினைப்பார் உண்மை
சோர்ந்துவிடக்கூடாது தமிழா! காந்தி
சொன்னபடி செய்வதுதான் உந்தன் ஜோலி. 5

தமிழ்நாடு எது? தமிழன் யார்?

விருத்தம்

வலைவீச ஆசைதரும் அலைவீசும்
    வயலும்மற்ற வளங்களாலே
விலைவாசிக் கவலையின்றி விருந்தோம்ப
    எதிர்பார்க்கும் விருப்பத்தாலோ
'தலைவாசல் கதவினுக்குத் தாள்பூட்டு
    இல்லாத தமிழ்நாடெ'ன்று
பலதேசம் சுற்றிவந்த மகஸ்தனிசும்
    புகழ்ந்துரைத்த பழையநாடு. 1

பற்றொழித்தப் பெரியவரே பகுந்துரைக்கும்
    அரசுமுறைப் பணிந்துபோற்றி
கற்றறிந்த அரசர்களே காவல்செய்த
    சரித்திரமே காணும்நாடு
மற்றெறிந்த வீரனென்று மமதையுள்ள
    மன்னவரை மதிக்காநாடு
சற்றொருவர் வருந்திடினும் தாம்வருந்தும்
    அரசாண்டத் தமிழர்நாடு. 2

வேங்கடமும் குமரியிடை விரிகடல்சூழ்
    நிலப்பரப்பை வேறாய் ஆண்டு
வாங்குகிற வரிப்பணத்தின் வரையறுக்க
    அரசுமுறை வகுத்ததல்லால்
ஈங்குவட இமயம்வரை இந்தியரின்
    நாகரிகம் ஒன்றேயாகும்.
தாங்கள்ஒரு தனியென்று தடைபோட்டுத்
    தருக்கினவர் தமிழர் அல்ல. 3

விசைச்செல்லும் உலகநடை. வெவ்வேறு
நாடுகளில் விரியும்ஞானம்.
பசைச்சொல்லும் பலபாஷை அறிவெல்லாம்
தமிழ்மொழியில் பலக்கவென்றே
திசைச்சொல்லுக் கென்றுதனி இடங்கொடுத்தார்
இலக்கணத்தில் தெரிந்தமுன்னோர்.
இசைச்சொல்ல இதைப்போல வேறுமொழிக்
கிலக்கணநூல் எங்கேகாட்டு. 4

எந்தமொழி வந்திடினும் தமிழ்மொழியை
என்னசெய்யும் என்றேமுன்னோர்
வந்தபிற மொழியையெல்லாம் வரவேற்றுத்
தமிழ்மொழியை வளரச்செய்தார்
செந்தமிழின் சரித்திரத்தைத் தெரியாமல்
மக்களுக்குத் திரித்துக்கூறி
இந்திமொழி வந்ததென்று இகழ்ந்துரைப்போர்
தமிழ்நாட்டின் பெருமைஎண்ணார். 5

பூச்சிபுழு உயிர்களையும் சமமென்று
போற்றினவர் தமிழராவார்
பேச்சிலுள்ள வேற்றுமைக்கு மனிதர்களைப்
பிரித்துவிடத் தமிழர்பேசார்
ஏச்சிலொரு இன்பமுள்ளார் எக்காலும்
தமிழர்களின் இனத்தைச்சேரார்
கூச்சலிட்டு வசையுரைப்போர் கொச்சைகளே
அதற்குநல்ல சாட்சி கூறும். 6

வெறெவரும் நுழையாமல் வேலியிட்டுத்
தமிழ்நாட்டார் வாழ்ந்ததில்லை.
கூறுபடும் பலநாட்டார் கூடித்தங்கிக்
குலவியதித் தமிழர்நாட்டில்
மாறுபடும் பலமதமும் மருவிமனம்
கலந்ததெங்கள் தமிழின் மாண்பு
தேறிமனம் தெளிவடைவோம் தமிழர்களின்
பெருங்குணத்தை தெய்வம் காக்கும். 7

தீண்டாமை ஒழிக

தீண்டாமை யென்கின்ற தீய வழக்கம்
தீரத் தொலைந்திட நாளாச்சு
ஆண்டவன் பொதுவென்று நம்பினயாரும்
அந்தப் பழியை அகற்றிட வாரும். (தீண்)

இந்த வழக்கம் நாளுக்கு நாளாய்
இந்து மதத்தினை வெட்டுது வாளாய்
நிந்தை மிகுந்து அழிந்திடுமுன்னே
நீக்கிட யாரும் எழுந்திடும்இன்னே. (தீண்)

வேதத்திலில்லை கீதையில்இல்லை
வேறுள்ள சாத்திரம் யாருக்கினி ?
சாதித்து யாரையும் சண்டாளனென்றிடும்
சாத்திரம் சத்தியச் சம்மதமோ ? (தீண்)

நால்வருரைத்ததே வாரத்திலில்லை
நந்தன் குலத்துக்கு நிந்தைசொலல்
பால்வரும் ஆழ்வார் பாசுரத்தில்லை
பாணர் வளர்ந்ததைக் கோணலெனல். (தீண்)

சங்கரன் காசியில் அங்கென்னசொன்னர்
சண்டாள பக்தனும் தன்குருவென்றார்
எங்கள் ராமானுஜன் தன்குலமென்றே
யாரையுங் கொண்டுடன் கோயிலுட்சென்றார். (தீண்)

காட்டொரு வேடனைத் தம்பியென்றெய்தி
கழுகினைத் தந்தை யெனக்கடன் செய்து
சேட்டைக் குரங்கையும் தன்னுடன் சேர்த்து
சீதாபிராமனும் செய்ததைப் பார்த்து. (தீண்)

கண்ணப்ப னெச்சிலை முக்கண்ணனுண்டார்
கண்ணபிரான் கடைநீரையுங் கொண்டார்
எண்ணிய பக்தருக் கெளியது தெய்வம்
என்பதுவே நல்ல ஹிந்துவின் தர்மம். (தீண்)

தீண்டாமையை ஓட்டு

பல்லவி

ஓட்டடா! ஓட்டடா!—நாட்டைவிட்டு ஓட்டடா!
தீட்டடா மனிதருக்குள்—தீண்டலென்ற தீமையை

கண்ணிகள்

தொத்து நோய்கள் மெத்தவும்
தொடர்ந்துவிட்டபேரையும்
தொட்டுகிட்டி சொஸ்தமாக்கல்
தர்மமென்று சொல்லுவார்.
சுத்தமேனும் ஜாதியால்
தொடப்படாது என்றிடல்
தொத்துநோயைக் காட்டிலும்
கொடியரென்று சொல்வதோ. (ஓ)

நாய்குரங்கு பூனையை
நத்திமுத்தமிடுகிறோம்
நரகலுண்ணும் பன்றியும்
நம்மைத்தீண்ட ஒப்புவோம்
ஆயும் ஆறு அறிவுடை
ஆன்மஞான மனிதனை
அருகிலே வரப்பொறுமை
அறிவிலே பொருந்துமோ? (ஓ)

செடிமரங்கள் கொடிகளும்
ஜீவரென்ற உண்மையை
செகமறிந்து கொள்ளமுன்பு
செய்ததிந்தநாடடா!

முடிவறிந்த உண்மை ஞானம்
முற்றினின்ற நாட்டிலே
மூடரும் சிரிக்குமிந்த
முறையிலா வழக்கமேன்? (ஓ)

உயிரிருக்கும் புழுவையும்
ஈசனுக்கு உறையுளாய்
உணருகின்ற உண்மைஞானம்
உலகினுக்குரைத்த நாம்
உயருகின்ற ஜீவருக்குள்
நம்மொடொத்த மனிதனை
ஒத்திப்போகச் சொல்லுகின்ற
தொத்துக்கொள்ளலாகுமோ? (ஓ)

அமலனுகி அங்குமிங்கும்
எங்குமான கடவுளை
ஆலயத்துள் தெய்வமென்று
அங்கிருந்து எண்ணுவோம்
விமலனை கடவுள் சக்தி
மனிதன்கிட்டி விலகினல்
வேறுஜீவர் யாவும் அந்த
விமலனென்ப தெப்படி? (ஓ)

ஞாயமல்ல ஞாயமல்ல
ஞாயமல்ல கொஞ்சமும்
நாடுகின்ற பேர்களை
நாமிடைத் தடுப்பது
பாயுமந்த ஆற்றிலே
பருகிவெப்பம் ஆறிடும்
பறவையோடு மிருகமிந்தப்
பாரிலார் தடுக்கிறுர்? (ஓ)

யார் சண்டாளன் ?

சண்டாளன் என்று விலக்கப்பட்டவன் புலம்பல்

(இராகம்—நவரோஜ்)

நானே சண்டாளன் !—சரி
தானே உங்களுக்கு ?

சரணங்கள்

தாயை யிகழ்ந்தவன் சண்டாளன்
தந்தையை நொந்தவன் சண்டாளன்
தூயவர் நல்லோர் பெரியோரைத்
தோஷ முறைத்தவன் சண்டாளன்
தீயவை செய்தே பலர் வசத்
தின்றுழல் கின்றவன் சண்டாளன்
ஏவின செய்வேன் குற்ற மிலேன்
எளியவ னேனேன் என்பதற்கே (நானே)

வீட்டை மறந்தவன் சண்டாளன்
வேசியர்க்கலைபவன் சண்டாளன்
நாட்டைக் காட்டிக் கொடுத்ததனுல்
லாபமடைந்தவன் சண்டாளன்
பாட்டைத் தனிவழி வந்தோரைப்
பதுங்கி யடிப்பவன் சண்டாளன்
ஓட்டைக்குடிசையில் வாழ்கின்றேன்
ஒரு சிறுபாபமும் அறியாத (நானே)

நன்றி மறந்தவன் சண்டாளன்
நயமுரை வஞ்சகன் சண்டாளன்
கொன்று சுகித்தவன் சண்டாளன்
கோப மிகுந்தவன் சண்டாளன்

கன்று நலிந்திடப் பாலெல்லாம்
　　கறந்து புசித்தவன் சண்டாளன்
ஒன்றுந் தெரியேன் "ஏழை" என்றிடும்
　　ஒன்றே என்குறை அதற்காக　　　　(நானோ)

கள்ளைக் குடிப்பவன் சண்டாளன்
　　காமத்தலைபவன் சண்டாளன்
கொள்ளை அடிப்பவன் சண்டாளன்
　　கூடிக்கெடுப்பவன் சண்டாளன்
'அள்ளித்தெரிக்கா' பணக்காரன்
　　ஆபத் துதவான் சண்டாளன்
வெள்ளைத் துணியொன் றில்லாமல்
　　வேலை செய்வேன் அதற்காக　　　　(நானோ)

தெய்வ மிகழ்ந்தவன் சண்டாளன்
　　தீனரைக் கெடுத்தவன் சண்டாளன்
பொய்யுரைபேசி பிறர் கேடே
　　புரிந்து பிழைப்பவன் சண்டாளன்
'ஐய அடைக்கலம்' என்றோரை
　　ஆதரிக்காதவன் சண்டாளன்
வெய்யில் மழை யென்றில்லாமல்
　　வேண்டிய செய்வேன் அதற்காக　　　　(நானோ)

ஆலயத் துள்ளே அபசாரம்
　　அறிந்தே புரிந்தவன் சண்டாளன்
கூலியை மறைத்தவன் சண்டாளன்
　　கோள்சொல்லிப் பிழைப்பவன் சண்டாளன்
வேலியைக் கடந்தே பிறன்பயிரை
　　வேண்டுமென் றழித்தவன் சண்டாளன்
காலையும் மாலையும் இல்லாமல்
　　கஷ்டப் படுவேன் கள்ளமிலேன்　　　　(நானோ)

வட்டி பெருக்கி ஏழைகளின்
    வாழ்வு கெடுத்தவன் சண்டாளன்
பட்டினி எளியவர் ஆசையுடன்
    பார்த்திட உண்பவன் சண்டாளன்
ஒட்டிய வழக்கில் பணத்திற்காய்
    ஓரஞ் சொன்னவன் சண்டாளன்
அட்டியில்லாமல் சொன்ன தெல்லாம்
    அடியேன் கேட்டேன் அதற்காக (நானே)

தானங் கொடுப்பதைத் தடுப்போனும்
    தவத்தைப் பழிப்பவன் சண்டாளன்
மானங் கெடுத்தவர் சோறுண்டு
    வயிறு வளர்ப்பவன் சண்டாளன்
கானுங் கரடும் உங்களுக்காய்க்
    கல்லிலும் முள்ளிலும் பாடுபடும்
ஏனிங் கென்னைச் 'சண்டாளன்'
    என்பது? சரியோ உங்களுக்கே (நானே)

'தமிழன் பாட்டு'

இராகம்: காம்போதி] [தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

தமிழனென்று சொல்லடா — தலைநிமிர்ந்து நில்லடா (தமி)

சரணங்கள்

அமுதமூறும் அன்புகொண்டு
அரசுசெய்த நாட்டிலே
அடிமையென்று பிறர்நகைக்க
முடிவணங்கி நிற்பதோ!
இமயம் தொட்டுக் குமரிமட்டும்
இசைபரந்த மக்கள்நாம்
இனியும் அந்தப் பெருமைகொள்ள
ஏற்றயாவும் செய்குவோம். (தமிழ)

குஞ்சைக் காக்கும் கோழிபோலக்
குடியைக்காத்த மன்னர்கள்
கோல்நடத்த அச்சமின்றி
மேல்நினைப்பு கொண்டுநாம்
பஞ்சபூத தத்துவங்கள்
பக்தியோடு முக்தியைப்
பார்சிறக்கச் சொன்னநாமும்
சீர்குறைந்து போவதோ. (தமிழ)

உலகிலெங்கும் இணையிலாத
உண்மைபாடும் புலவர்கள்
உணர்ச்சிதன்னை வானைத்தாண்டி
உயரச்செய்யும் நாவலர்

கலகமற்றுக் களிசிறக்கக்
கவிதைசொன்ன நாட்டிலே
கைகுவித்துப் பொய்கள்பாடிக்
காலந்தள்ளல் ஆகுமோ. (தமிழ)

கங்கையோடு பெருமைகொண்ட
காவிரிப்பொன்னாட்டிலே
கவலையின்றிச் சோறிருக்கக்
கலைகளெண்ணி வாழ்ந்தநாம்
மங்கி மங்கி வறுமைமிஞ்ச
மதிமயங்கி மாய்வதோ!
மானிலத்தில் சோற்றுப்பஞ்சம்
மறையுமாறு மாற்றுவோம். (தமிழ)

சித்திரத்தில் மிகஉயர்ந்த
சிற்பநூலின் அற்புதம்
சின்னச்சின்ன ஊரிற்கூட
இன்னுமெங்கும் காணலாம்
கைத்திறத்தில் ஈடிலாத
கல்விதந்த தமிழர்நாம்
கைநெறித்து வேலையின்றி
கண்கலங்கி நிற்பதேன்? (தமிழ)

எண்ணமற்று விசனமற்று
எங்கும் செல்வம் பொங்கவே
எந்தநாளும் ஆடல்பாடல்
எழிலரங்கம் ஓவியம்
பண்ணமைந்த குழலும் யாழும்
பக்கமேளம் யாவையும்
பாருக்கீந்து மகிழ்ச்சியின்றி
நாமிருத்தல் பான்மையோ! (தமிழ)

விண்மறைக்கும் கோபுரங்கள்
　　வினைமறக்கும் கோயில்கள்
வேறு எந்த நாட்டிலுண்டு
　　வேலையின் விசித்திரம்
கண்ணிறைந்த காவனங்கள்
　　கனிகள்மிக்க சோலைகள்
கண்டபோது பண்டையெங்கள்
　　நாகரீகம் காட்டுமே. (தமிழ)

மனிதவாழ்வில் இன்பமென்று
　　சொல்லுகின்ற யாவையும்
மற்றவாழ்வில் உதவுமென்று
　　நம்புகின்ற ஞானமும்
தனிமையான முறையில் யார்க்கும்
　　தந்ததிந்தத் தமிழகம்
தட்டிடாது தெய்வமின்னும்
　　கிட்டிநம்மைக் காக்குமே. (தமிழ)

இளந் தமிழருக்கு

இளந்தமிழர்! உன்னைக்காண
இன்பமிக்கப் பெருகுது
இதுவரைக்கும் எனக்கிருந்த
துன்பம் சற்றுக்குறையுது
வளந்திகழும் வடிவினோடும்
வலிமைபேசி வந்தனை
வறுமைமிக்க அடிமைநிற்கு
வந்தஊக்கம் கண்டுநான்
தளர்ந்திருந்த சோகம்விட்டுத்
தைரியங்கொண்டேனடா
தமிழர்நாட்டின் மேன்மைமீளத்
தக்ககாலம் வந்ததோ!
குளிர்ந்த எந்தன் உள்ளம்போல
குறைவிலாது நின்றுநீ
குற்றமற்ற சேவைசெய்து
கொற்றமோங்கி வாழ்குவாய். 1

பண்டிருந்தார் சேரசோழ
பாண்டிமன்னர் நினைவெலாம்
பாயுதடா உன்னையின்று
பார்க்கும்போது நெஞ்சினில்
கொண்டகொள்கை அறம்விடாமல்
உயிர்கொடுத்த வீரர்கள்
கோடிகோடி தமிழர்வாழ்ந்த
கதைகள்வந்து குத்துது
மண்டலத்தே இணையிலாத
வாழ்வுகண்ட தமிழகம்
மகிமைகெட்டு அடிமைபட்டு
மதிமயங்கி நிற்பதேன்?

சென்டெழுந்தா லென்னப்பாய்ந்து
 தேசமுற்றும் சுற்றி நீ
தீரவீரம் நம்முள்மீளச்
 சேருமாறு சேவைசெய். 2

அன்பிஞேடு அறிவுசேர்ந்த
 ஆண்மைவேண்டும் நாட்டிலே
அச்சமற்ற தூயவாழ்வின்
 ஆற்றல்வேண்டும் வீட்டிலே
இன்பமான வார்த்தைபேசி
 ஏழைமக்கள் யர்வரும்
எம்முடன் பிறந்தபேர்கள்
 என்ற எண்ணம்வேண்டுமே
துன்பமான கோடிகோடி
 சூழ்ந்துவிட்ட போதிலும்
சோறுதின்ன மானம்விற்கும்
 துச்சவாழ்வு தொட்டிடோம்
என்பதான நீதியாவும்
 இந்தநாட்டில் எங்கணும்
இளந்தமிழா! என்றும்நின்று
 எடுத்துப் பாடுவாய். 3

பணமிருந்தார் என்பதற்காய்ப்
 பணிந்திடாத மேன்மையும்
பயமுறுத்தல் என்பதற்கே
 பயந்திடாத பான்மையும்
குணமிருந்தார் யாவரேனும்
 போற்றுகின்ற கொள்கையும்
குற்றமுள்ளார் யாரென்ருலும்
 இடித்துக்கூறும் தீரமும்

இனமிருந்தார் ஏழையென்றுக்
கைவிடாத ஏற்றமும்
இழிகுலத்தார் என்றுசொல்லி
இகழ்ந்திடாமல் எவரையும்
மணமிகுந்தே இனிமைமண்டும்
தமிழ்மொழியால் ஓதிநீ
மாநிலத்தில் எவருங்கண்டு
மகிழுமாறு சேவைசெய். 4

ஓடி ஓடி நாட்டிலெங்கும்
உண்மையைப் பரப்புவாய்
ஊனமான அடிமைவாழ்வை
உதறித்தள்ள ஓதுவாய்
வாடிவாடி அறம்மறந்து
வறுமைபட்ட தமிழரை
வாய்மையோடு தூய்மைகாட்டும்
வலிமைகொள்ளச் செய்குவாய்
கூடிக்கூடிக் கதைகள் பேசிச்
செய்கையற்ற யாரையும்
குப்பையோடு தள்ளிவிட்டுக்
கொள்கையோடு நின்றுநீ
பாடிப்பாடித் தமிழின் ஓசை
உலகமெங்கும் பரவவே
பார்த்தயாரும் வார்த்தைகேட்டுப்
பணியுமாறு சேவைசெய். 5

தமிழனென்ற பெருமையோடு
தலைநிமிர்ந்து நில்லடா
தரணியெங்கும் இணையிலாஉன்
சரிதைகொண்டு சொல்லடா

அமிழ்தமென்ற தமிழிஞேசை
அண்டமுட்ட உலகெலாம்
அகிலதேச மக்களுங்கண்
டாசைகொள்ளச் செய்துமேல்
கமழ்மணத்தின் தமிழில்மற்ற
நாட்டிலுள்ள கலையெலாம்
கட்டிவந்து தமிழர்வீட்டில்
கதவிடித்துக் கொட்டியே
நமதுசொந்தம் இந்தநாடு
நானிலத்தில் மீளவும்
நல்லவாழ்வு கொள்ளச் சேவை
செய்துவாழ்க நீண்டநாள். 6

தமிழரின் பெருமை

இராகம் : சங்கராபரணம்] [தாளம் : ஆதி

தமிழா ! விழித்தெழு

தமிழா ! உனக்கிது தருணம் வாய்த்தது
தரணிக்கெல்லாம் வழிகாட்ட
அமுதாம் என்மொழி அறமே என்வழி
அன்பே உயிர்நிலை' என்று சொல்லும் (தமிழா !)

சைவமும் வைணவம் சமணமும் பவுத்தமும்
தழைத்தது செழித்தது தமிழ்நாட்டில்
வையகம் முழுவதும் வணங்கிடும் குணங்களை
வாழ்ந்தவர் உன்னுடை முன்னோர்கள். (தமிழா !)

எங்கோ பிறந்தவர் புத்தர் பெருமைகளை
ஏத்திப்பணிந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டார்
இங்கே அங்கே என்று அறிவுகளை
என்றும் பிரித்ததில்லை தமிழ்நாட்டார். (தமிழா !)

ஏசு தமிழரல்ல என்றிடும் காரணத்தால்
இகழ்ந்து விடுவ தில்லை தமிழ்நாட்டார்
பேசும் தமிழர்களில் கிறிஸ்துவைப் போற்றுகின்ற
பெருமையுடையவர்கள் பலபேர்கள். (தமிழா !)

மகம்மது பிறந்தது மற்றொருதேசம் அவர்
மகிமை விளங்குமிந்த தமிழ்நாட்டில்
அகம் மகிழ்ந்தனு தினம் நாகூர் ஆண்டவனை
ஆரார் தொழுகிறார் அறியாயோ. (தமிழா !)

உலகின் மதங்களெல்லாம் ஒவ்வொரு காலத்திலே
ஓடிப்புகுந்ததிந்த தமிழ்நாட்டில்
கலகம் சிறிதுமின்றி கட்டியணைத் தவற்றை
காத்து வளர்த்தவர்கள் தமிழ்நாட்டார். (தமிழா !)

தன்னுயிர் நீப்பினும் பிறர்கொலை அஞ்சிடும்
    தருமம் வளர்த்தவர்கள் தமிழ்நாட்டார்
மன்னுயிர் யாவையும் தன்னுயிர் என்றிடல்
    மண்டிக் கிடப்பதுந்தன் தமிழ்மொழியே. (தமிழா!)

கொல்லாவிரதமே நல்லார் வழியென்று
    கூறி நடந்ததுந்தன் குலத்துமுன்னோர்
எல்லா விதத்திலும் எவரும் மதிக்கத்தகும்
    ஏற்றமுடையதுந்தன் இல்லறமாம். (தமிழா!)

உலகம் முழுவதிலும் கலகம் உறுமுதுபார்
    உன்பெருங் கடமைகள் பல உண்டு
விலகும்படிக்குச் செய்யும் வெறிகொண்ட பேச்சையெல்லாம்
    விலக்க விழித்தெழுவாய் தமிழ்மகனே! (தமிழா!)

இந்தியத் தாயின்மனம் நொந்து கிடக்கையிலே
    இனமுறை பேசுகின்றார்! இழிவாகும்
அந்தப்பெரியவளின் அடிமை விலங்கறுத்துன்
    அன்பை நிலைநிறுத்து அகிலமெல்லாம். (தமிழா!)

உடலின் சுகத்தையெண்ணி உயிரின் பெருமை எண்ணு
    ஊனர்கள்பலர் இன்று உலகாள்வோர்
கடலிற் பெரிய உந்தன் கருணை வழியில் நின்று
    காட்டுதல் உந்தனுக்கே கடனாகும். (தமிழா!)

தமிழகம் வாழ்கநல் தமிழ்மொழி வளர்ந்தெம்மை
    தாங்கிடும் இந்தியத்தாய் தவம்பலிக்க
குமிழும் நுரையுமென்னக் கூடிமனிதரெல்லாம்
    கொஞ்சிக் குலவிடுவோம் குவலயத்தில். (தமிழா!)

கொடிப் பாட்டுகள்

கற்புடைப் பெண்கட்கெல்லாம்
கணவனே தெய்வமென்பார்
சொற்பொருள் அறிந்தோர்க்கெல்லாம்
சொன்னசொல் தெய்வ மென்பார்
மற்பெரும் வீரர்க்கெல்லாம்
மானமே தெய்வமாகும்
நற்பெயர் நாட்டிற்காக்கும்
நமக்கிந்தக் கொடியே தெய்வம். 1

அன்னியக் கொடிகளெல்லாம்
அரசியல் ஒன்றேபேசி
பொன்னியல் போகவாழ்வின்
பொதுநலம் தனைத்தான்கோரும்
என்னுடை பரதநாட்டின்
இக்கொடி இந்தவாழ்வின்
பின்னையும் அறிவுதேடும்
பேரின்பம் தனையும் பேசும். 2

பிறநாட்டுக் கொடிகளெல்லாம்
பிறநாட்டைப் பிடிக்க எண்ணி
மறம்நாட்டி மக்கள் தம்மைச்
சண்டையில் மடியச்செய்யும்,
அறம்நாட்டி உலகையாண்ட
அரியநம் கொடியோமூன்று
நிறம்காட்டி நிலையாயுள்ள
நீதியே ஓதநிற்கும். 3

பச்சையாம் நிறத்தினாலே
பசுமையாம் அன்பையூட்டும்
நிச்சயம் வெள்ளை அந்த
நிமலமாம் உண்மை நீட்டும்
துச்சமிவ் வுலகமென்னும்
துறவினைக் காவிசொல்லும்
அச்சமில் குடிசைக்கூலி
அதிலொரு ராட்டைகாட்டும் 4

தருமமே குறியாக்கொண்டு
தனக்கென்று எதையும் வேண்டாக்
கருமமே கடனென்றோதிக்
கருணையின் வழியேகாட்டி
வருமமும் வஞ்சம் நீக்கும்
வாழ்க்கையை வகுத்துப்பேசும்
பெருமைநம் கொடியைப்போல
பிறிதொரு கொடியும் உண்டோ! 5

இந்திய மகனே! இந்த
இணையிலாக்கொடியைக் காத்தல்
முந்தியுன் முன்னோர் தந்த
அறமெலாம் முடிப்பதாகும்
எந்த ஓர் நாட்டிற்கேனும்
எதிரியாய் எடுத்ததல்ல
சந்ததம் உலகுக்கெல்லாம்
சாந்தியைத் தரவேயாகும். 6

கொடிப் பாட்டு

பல்லவி

கொடிபறக்குது கொடிபறக்குது
    கொடிபறக்குது பாரடா
கோணலற்றக் கோலில் எங்கள்
    கொடிபறக்குது பாரடா.

சரணங்கள்

சிறைகிடந்து துயரடைந்த
    தேசபக்தர் நட்டது
தீரவீர சூரரான
    தெய்வபக்தர் தொட்டது
முறைகடந்து துன்பம்வந்து
    மூண்டுவிட்ட போதிலும்
முன்னிருந்து பின்னிடாமல்
    காக்கவேண்டும்நாமிதை. (கொடி)

வீடிழந்து நாடலைந்து
    வினையிழந்த நாளிலும்
விட்டிடாத தேசபக்தர்
    கட்டிநின்று காத்தது
மாடிழந்து கன்றிழந்து
    மனையிழக்க நேரினும்
மானமாக நாமுமிந்தக்
    கொடியைக்காக்க வேண்டுமே. (கொடி)

உடலுழைத்துப் பொருள்கொடுத்து
    உயிரும்தந்த உத்தமர்
உண்மையான தேசபக்தர்
    ஊன்றிவைத்த கொடிஇது

கடல்கொதித்த தென்னமிக்கக்
கஷ்டம்வந்த போதிலும்
கட்டிநின்று விட்டிடாமல்
காக்கவேணும் நாமிதை. (கொடி)

மனமுவந்து உயிர்கொடுத்த
மானமுள்ள வீரர்கள்
மட்டிலாத துன்பமுற்று
நட்டுவைத்த கொடியிது
தனமிழந்து கனமிழந்து
தாழ்ந்துபோக நேரினும்
தாயின்மானம் ஆன இந்த
கொடியையென்றும் தாங்குவோம்(கொடி)

கொடி வணக்கம்

கொடி வணக்கமது செய்வோம் — நாட்டின்
குறைகள் நீங்கியினி உய்வோம்
முடி வணங்கியதைப் போற்றி — அதன்
மூன்று நிறக்குறி சாற்றி. (கொடி)

புதுமையான கொடி பாரீர் — வேறு
பூத லத்திலிலை தேரீர்
முதுமையா யெவர்க்கும் பொதுவாம் — வாழ்வின்
முறையைக் காட்டுவது இதுவாம். (கொடி)

பச்சையான ஒரு தோற்றம் — நமக்கு
பக்தி வேண்டுமெனச் சாற்றும்
இச்சையான பொருள் கூட — பக்தி
இருக்க வேணுமதை நாட. (கொடி)

துய்ய வெள்ளைநிறக் காட்சி — உண்மை
துலங்கு மென்பதற்கு சாட்சி
மையமாக நிற்கும் மர்மம் — சத்யம்
மதங்கள் யாவினுக்கும் தர்மம். (கொடி)

துறவின் வர்ணமந்தக் காவி — உலகின்
துக்கப் பூட்டினுக்குச் சாவி
சிறையும் வீடுமதற் கொன்றே — என்னும்
சேதி ஓதுவதற் கென்றே. (கொடி)

நடுவில் ராட்டையொன்று பார்ப்போம் — அதில்
நலிந்த பேர்க்குக் கஞ்சி வார்ப்போம்
வடுவிலாத தொழில்நூற்றல் — குடிசை
வாழும் ஏழைக்கென்று சாற்றல். (கொடி)

பக்தி, சத்தியம், தியாகம் — இவற்றின்
பண்பே வாழ்க்கையின் யூகம்
நித்தம் நித்தமிந்த நீதி — தம்மை
நீட்டும் இக்கொடியின் ஜோதி. (கொடி)

ஜாதிபேத மதில் இல்லை — மற்றும்
சமய பேதமதில் இல்லை
நீதி யானபல முறைகள் — தமக்கு
நிலைய மாகும் அதன் குறிகள். (கொடி)

என்ன புதுமையிது பாரும் — கொடி
எதிது போலொன்று கூறும்
அன்னைக் கொடியிதனைப் பாடி — அதன்
அடியில் நின்றுபுகழ் கூடி (கொடி)

ஏழை எளியவர்கள் யார்க்கும் — பயம்
இல்லை யென்ன அறம் காக்கும்
வாழி நமதுகொடி வாழி — புது
வாழ்வு தந்தினிது ஊழி. (கொடி)

கொடிப் பாட்டு

பல இராகங்களிற் பாடலாம்

[சுருட்டி, ஸ்ரீராகம், அடாணா, காம்போதி]

பல்லவி

கொடியைக் கும்பிடுவோம் — நம்முடை நாட்டின்
கொடியைக் கும்பிடுவோம்.

சரணம்

எந்தக் கடவுளை எவர்தொழு தாலும்
எத்தனை வேற்றுமை நமக்கிருந்தாலும்
இந்தியர்க் கெல்லாம் பொதுவாம் தெய்வம்
இந்தக் கொடியே இதிலென்ன ஐயம். (கொடி)

சத்தியப் பாறையில் வேர்ஊன்றிய கொடி
சாந்தக் கோலின் உச்சியில் மணிமுடி
நித்திய மாகிய சுதந்திர வாழ்வினை
நித்தமும் நினைத்திட நின்றொளி ஆள்வது. (கொடி)

சமரசம் காட்டிடும் துகிலினை வீசி
சச்சர வாறிடத் தென்றலிற் பேசி
அமைதியும் அன்புடன் அனைவரும் பொதுவாம்
அரசியல் நடத்திட அறிகுறி இதுவாம். (கொடி)

காற்றொடு பெரும் மழை கலந்தடித்தாலும்
கடுத்தவர் இருந்திடில் படை யெடுத்தாலும்
போற்றி இக் கொடியினை உயிரெனக் காப்போம்
பூதலம் வியந்திடும் புகழொடு பூப்போம். (கொடி)

ஏழையும் செல்வனும் எனதென தென்றே
எல்லோ ரும்தொழ நடுவினில் நின்றே
வாழிய வையகம் வாழ்ந்திட வேண்டி
வாழிய கொடியே! வாழ்க பல்லாண்டும். (கொடி)

குடிப்பதைத் தடுப்போம்

குடிப்பதைத் தடுப்பதே
 கோடி கோடி புண்ணியம்
அடிப்பினும் பொறுத்து நாம்
 அன்புகொண்டு வெல்லுவோம் (குடி)

மக்களை வதைத்திடும்
 மனைவியை உதைத்திடும்
துக்கமான கள்ளினைத்
 தொலைப்பதே துரைத்தனம் (குடி)

பித்தராகி ஏழைகள்
 பேய்பிடித்த கோலமாய்
புத்திகெட்டு சத்தியற்றுப்
 போனதிந்த கள்ளினால் (குடி)

பாடுபட்ட கூலியைப்
 பறிக்குமிந்த கள்ளினை
வீடுவிட்டு நாடுவிட்டு
 வெளியிலே விரட்டுவோம் (குடி)

கஞ்சியின்றி மனைவிமக்கள்
 காத்திருக்க வீட்டிலே
வஞ்சமாகக் கூலிமுற்றும்
 வழிபறிக்கும் கள்ளினை (குடி)

மெய்தளர்ந்து மேனிகெட்டுப்
 போனதிந்த கள்ளினால்
கைநடுக்கங் கால்நடுக்கங்
 கண்டதிந்தக் கள்ளினால் (குடி)

தேசமெங்கும் தீமைகள்
மலிந்ததிந்த கள்ளினல்
நாசமுற்று நாட்டினர்
நலிந்ததிந்த கள்ளினல் (குடி)

குற்றமற்ற பேர்களும்
கொலைஞராவர் கள்ளினல்
கத்திகுத்து சண்டைவேண
கள்ளினல் விளைந்ததே (குடி)

குற்றமென்று யாருமே
கூறுமிந்த கள்ளினை
விற்கவிட்டு தீமையை
விதைப்பதென்ன விந்தையே! (குடி)

மதுவிலக்குச் சட்டம் ஏற்பட்ட இடங்களில்

விட்டது சனியன் விட்டது சனியன்
விட்டது நம்மை விட்டதடா
கொட்டுக முரசு கொம்பெடுத் தூது
கொடும் பாவி கள்ளை கொளுத்திவிட்டோம் (விட்டது)

செத்தது கள்பேய் இத்தினம் இதையினி
தீபாவளிபோல் கொண்டாடு
பத்திரம் கள்மேல் சித்தம் வாரா விதம்
பார்ப்பதும் காப்பதும் உன்பாரம் (விட்டது)

ஈஸ்வர வருஷம் புரட்டாசியிலே
இங்கிலீஷ் ஒன்று, பத்து முப்பத்தேழில்
சாச்வதம் போலவே நமைப் பிடித்தாட்டிய
சனியன் கள்கடை சாத்திவிட்டார் (விட்டது)

கூலியை தொலைப்பதும் தாலியை இழுப்பதும்
கூசிட ஏசிடப் பேசுவதும்
சாலையில் உருண்டொரு சவமென கிடப்பதும்
சந்தி சிரிப்பதுவும் இனியில்லை (விட்டது)

அழுதிடும் மக்களும் தொழுதிடும் மனைவியும்
ஐயோ! பசியுடன் காத்திருக்க
பொழுதுக்கும் உழைத்தது முழுவதும் கூலியை
போதையில் இழப்பது இனியில்லை (விட்டது)

பெற்ற தன் குழந்தைகள் சுற்றி [redacted] நடுங்க
பேயெனும் உருவொடு வாய்குளற
உற்றவர் உறவினர் காரிஉமிழ்ந்திட
ஊரார் நகைப்பதும் ஒழிந்ததினி (விட்டது)

விடிகிற வரையிலும் அடிதடி ரகளை
வீதியில் மாதர்கள் ரோதனமும்
குடிவெறி யால்வரும் கொடுமைகள் யாவையும்
கூண்டோ டொழிந்தது இனிமேலே (விட்டது)

எல்லா விதத்திலும் கள்ளால் வரும் பணம்
ஏளனத்துக்கே இடமாகும்
நல்லார் சரியெனக் கொள்ளா வரியிதில்
நம்மர சடைந்திடும் பழி நீங்கும் (விட்டது)

போதையைத் தந்துபின் நீதியை ஓதுதல்
புத்தியுடைய ஒரு அரசாமோ
பேதைக ளாக்கிப்பின் பிழை புரிந்தாயெனல்
பேச்சுக்காகிலும் ஏச்சன்றோ (விட்டது)

காந்தியின் அருந்தவம் சாந்தமும் பலித்தது
காங்கிரஸ் ஆட்சியும் ஓங்கிடுமே
போந்தது புது யுகம் தீர்ந்திடும் கலிபலம்
பூமிக்கே ஒரு புதுமையிது (விட்டது)

சக்கரவர்த்தி நம் ராஜாஜிக்கொரு
சன்மானம் நாம் தந்திடுவோம்
அக்கரையோடவர் ஆணையின் படிகள்
ஆசை புகாவிதம் காத்திடுவோம் (விட்டது)

பாழும் கள்ளால் பட்டதை நினைத்தால்
பதைக்குது நெஞ்சம் கொதிக்குதடா
வாழும் நாடினி ஏழைகளிங்கிலை
வானவர் வணங்கிட வாழ்ந்திடுவோம் (விட்டது)

அஸாத்விக வழி பேசுகிறவர்களுக்கு

இராகம் : தன்யாசி] [தாளம் : ஆதி

பல்லவி

கத்தர் துணியுடுத்த சித்தமில்லாதநீ
கத்தியெடுத்தென் செய்குவாய்?

அநுபல்லவி

பித்தரைப்போலவே மெத்தப் பிதற்றுகின்ருய்
சற்றுநினைத்து உய்குவாய் (கத்)

சரணங்கள்

கள்ளுக்கடைகளிலே உள்ளம்மயங்கினநீ
கஷ்டங்கள் சகிப்பாயோ!
வெல்லும் சமர்களத்தில் கொல்லெனமுன்னின்று
வீரமும் வகிப்பாயோ! (கத்)

ஜாதிமதக்கலகம் பேதம்விடாதநீ
தைரியமடைவாயோ!
ஓதும்சமர்முனையில் ஏதும்கவலையின்றி
உயிரதை விடுவாயோ! (கத்)

சத்தியம்பேசவும் மெத்தப்பயந்திடும்நீ
சண்டையிற் செய்வதென்ன?
சுத்தமும் வீரனைப்போல் யுத்தமேபேசுகிருய்
சூதனுமுய்வதுண்டோ! (கத்)

உஷ்ணஜலம்படவும் கஷ்டம்பொருதவர்
உடன்கட்டை ஏறுவரோ!
இஷ்டமுனக்கிருந்தால் நஷ்டமில்லாவழி
இதைவிடக்கூறுகிறேன். (கத்)

கதர்பாட்டு

(இராகம்—புன்னாகவராளி

பல்லவி

கதர்துணி வாங்கலையோ அம்மா!
கதர்துணி வாங்கலையோ ஐயா! (கதர்)

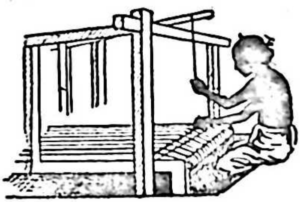
சரணங்கள்

ஏழைகள் நூற்றது எளியவர் நெய்தது
கூழும் இல்லாதவர் குறைபல தீர்ப்பது (கதர்)

கன்னியர் நூற்றது களைத்தவர் நெய்தது
அன்னதான பலன் அணிபவர்க்களிப்பது (கதர்)

கூனர்கள் நெய்தது குருடர்கள் நூற்றது
மானமாய்ப் பிழைக்க மார்க்கம் தருவது (கதர்)

தாழ்ந்தவர் நூற்றது தளர்ந்தவர் நெய்தது
வாழ்ந்திடும் உங்கட்கின்னும் வாழ்த்துகள் சொல்வது (க)

9

தேசபக்தர் திருக்கூட்டம்

தேச பக்த திருக்கூட்டம் — தேச
சேவை செய்வதெங்கள் நாட்டம்
பாச பந்தமெல்லாம் ஓடி — விடப்
பாரதப் பெருமை பாடி (தேச)

பிச்சை யெடுக்க வந்ததல்ல — வேறு
பிழைக்க வழியிலே யென்றல்ல
இச்சை வந்துமிகத் தள்ள — தேசம்
இருக்கும் நிலைமைதனைச் சொல்ல (தேச)

தூங்கித் தூங்கி விழும் தமிழா! — உந்தன்
தூக்கம் போக்க வந்தோம் தமிழா!
ஏங்கிப் படுத்திருக்கும் தமிழா! — உன்னை
எழுப்ப வந்தசக்தி தமிழா! (தேச)

எழுந்து நின்று கண்ணைத்துடைத்து — உந்தன்
இருகையாலும் கொடிபிடித்து
அழுந்திக் கீழிருந்து வாடும் — அன்னை
அடிமை நீக்க வழிதேடும் (தேச)

வெட்டி வெட்டி யெறிந்தாலும் — மற்றும்
வேறுஹிம்சை புரிந்தாலும்
சுட்டி ரத்தம் சொரிந்தாலும் — நாங்கள்
தூய்மை மாறிடோம் நாளும் (தேச)

சாந்த மூர்த்தியந்த காந்தி — சொன்ன
சத்தியத்தையே ஏந்தி
மாந்தர் யாருமினி உய்ய — உயர்
மார்க்க போதனைகள் செய்ய (தேச)

தேவிசக்திதுணை கொண்டு — இந்த
தேசம் சுற்றிவர வென்று
கூவிக்கூவி யெங்கள் தொண்டு — புரியக்
குறைகள் தீருமினி நன்று (தேச)

ஆடுராட்டே

இராகம்—புன்னாகவராளி

பல்லவி

ஆடுராட்டே சுழன் ருடுராட்டே,

அநுபல்லவி

சுழன்று சுழன்று சுழன் ருடுராட்டே இனி
சுயராஜ்யம் வந்ததென்று ஆடுராட்டே (ஆடு)

சரணங்கள்

பாபம்குறையுமென்று ஆடுராட்டே இனி
பயங்கள் மறையுமென்று ஆடுராட்டே
கோபங்குறையுமென்று ஆடுராட்டே நல்ல
குணங்கள் மிகுந்ததென்று (ஆடு)

மேலான ஜாதியென்று மிக்கப்பேசி மிக
மாருன காரியங்கள் செய்து வாழும்
மாலான ஜனங்களின் வஞ்சனையெல்லாம் இனி
மாண்டு மடியுமென்று ஆடுராட்டே (ஆடு)

ஏழைகள்கண் ணீர்சொரிய மிக்கவருத்தி பல
எத்துகள் செய்தே பிழைக்கும் மனிதரெல்லாம்
வாழமுடி யாதினிமேல் வஞ்சனையினுல் அவர்
வாழ்க்கை திருந்து மென்று (ஆடு)

பட்டணத்து வீதிகளில் சுற்றியலைந்து மிகப்
பாடுபடும் கிராமத்துப் பத்தினிப் பெண்கள்
இஷ்டமுடன் தங்குடிசை நிழலிருந்து நூல்
இழைத்துப் பிழைப்பரென்று (ஆடு)

கள்ளுபீர் சாராயம் காமவகைகள் கெட்ட
கஞ்சா அபின்களெல்லாம் ஓடியொளிக்க
பிள்ளைகுட்டிப் பெண்ஜாதி வயிறுற உண்ணப்
பெற்றதே சுதந்தரமென் (றாடு)

உழுது நெய்துபல தொழில்செய்து பொருள்
உதவும் வாணிபமும் முயல்வதல்லால்
தொழுது பணிபுரியும் தொழில்களெல்லாம் இனித்
தோல்வியடையுமென்று (ஆடு)

வம்பளந்து வீண்பொழுது போக்கமாட்டார் பெண்கள்
வாசலிலேகூட்டமிட்டுப் பேசமாட்டார்
துன்பமில்லை சோம்பியவர் தூங்கமாட்டார் குடி
சுத்தப்படு மென்றுசொல்லி (ஆடு)

ஜாதிஜனக் கட்டுகளை மதிக்காமல் நித்தம்
தானடித்த மூப்பாக வாழ்ந்ததெல்லாம்
நீதிநெறி தெய்வவழி நினைத்தினிமேல் சுகம்
நிரம்பத் திரும்புமென்று (ஆடு)

ஆங்கிலம்படித்தமென் றகங்கரித்து சொந்தம்
அக்கம்பக்கம் யாரெனினும் மதியாமல்
தாங்களே பெரியரென் றிருந்ததெல்லாம் இனித்
தலைகுனிந்தோடுமென்று (ஆடு)

சர்க்கார் மனிதனென்று மதிமயங்கி குணம்
தக்காரெனினும் அவ மதித்தவர்கள்
சர்க்கார் ஜனங்களென்று மதிதெளிந்து இனித்
தாழ உரைப்பரென்று (ஆடு)

படித்தும் படித்தமென்று பட்டங்காட்டி ஏழைப்
பாமரரை ஏய்த்துவாழ்ந் தவர்களெல்லாம்
நடித்த நாடகங்கள் தவறென்பதை கண்டு
நல்வழி நடப்பரென்று (ஆடு)

அன்னியர்கள் நூல்கொடுத்து ஆடைகொடுத்து நம்
அங்கத்தை மூடுகின்ற பங்கமொழியும்
கன்னியர்கள் நூற்கப்பல காளைகள் நெய்ய நாம்
காத்துக்கொள்வோம் மானமென்று (ஆடு)

சாந்தி பெருகுமென்று ஆடுராட்டே மன
சாட்சி விளங்குமென்று ஆடுராட்டே
காந்தி துலங்குமென்று ஆடுராட்டே அந்த
காட்சி சுதந்தரமென் (றாடு)

ஆங்கார முள்ளடக்கி அன்புபெருக்கி பல
ஆசைகளைச் சற்றேனும் அடக்கிவைக்க
ஓங்கார ரூபமதன் உண்மைகாட்டி இனி
ஓயாது நீ சுழன்று (ஆடு)

கிளியும் வழியும்

'ஆதி சிதம்பரத்தைக் கிளியே ஆடிவணங்கிக்கொள்ளு' மெட்டு.

ஆதிசுதந்தரத்தை கிளியே அடையவழிதேடு
நாதன் திருவடியை கிளியே நாடிஜெயம்பாடு

இந்தப்பெரும் உலகில் கிளியே இச்சைப்படிபறக்க
சொந்தம் உனக்கிலையோ கிளியே சொல்லடிவாய்திறந்து

காட்டினிலே பிறந்தாய் கிளியே காற்றெனவேபறந்தாய்
கூட்டினிலேகிடக்க கிளியே கூசலையோ உனக்கு.

தங்கமணிக்கூண்டில் கிளியே தங்கியிருந்தாலும்
அங்கு சுதந்திரத்தின் கிளியே ஆனந்தமேதுனக்கு?

சொந்தமெலாம்மறந்து கிளியே சுற்றமெலாம் துறந்து
இந்தப்படியிருக்க கிளியே இச்சைகொண்டாயேநீ!

பச்சைமரக்கிளைமேல் கிளியே பாடுதல் நீயிழந்தாய்
இச்சை உயிர்மேலே கிளியே இன்னும் எதற்காக?

ஓடியிரைதேடி கிளியே உண்பதுநீமறந்தாய்
நாடிப்பிறர்கொடுக்க கிளியே நாணமின்றிப்புசித்தாய்

காட்டுப்பழவகையை கிளியே காணுதல் நீமறந்தாய்
போட்டதைஉண்டிருக்க கிளியே புந்திமகிழ்ந்தாயே

சொந்தமொழிமறந்தாய் கிளியே சொன்னதுசொல்லு கின்றாய்
இந்தவிதம் வாழும் கிளியே இன்பமுனக்கேது?

உன்குலத்தைப்பழிக்க கிளியே உத்திரவானாலும்
அங்கதுசெய்துயிரை கிளியே ஆசையுடன் வகித்தாய்.

எண்ணமுனக்கிருந்தால் கிளியே எத்தனைநேரமடி
கண்ணைத்திறக்குமுன்னே கிளியே காட்சி சுதந்தரமாம்.

நல்லவழிசொலுவேன் கிளியே நாடித்தெரிந்துகொள்ளு
அல்லல்வழிவிடுத்து கிளியே அன்பின்வழிதேடு.

கூட்டை உடைத்துவர கிளியே கூடாதுன்னாலே
சேட்டைவழிகளை நீ கிளியே செய்திடும் ஜாதியல்ல.

சொன்னதைச் சொல்லாதே கிளியே சோறிடஉண்ணாதே
என்ன அழைத்தாலும் கிளியே ஏனென்றுகேளாதே.

ரங்கரங்காவென்று கிளியே இங்கிதம் பேசாதே
எங்கெயெங்கேயென்று கிளியே ஏளனம் சொல்லாதே.

கொஞ்சிமகிழாதே கிளியே கெஞ்சிப்புகழாதே
அஞ்சிநடுங்காதே கிளியே ஆடிநடிக்காதே.

கொண்ட எஜமானன் கிளியே கோபித்துக்கொண்டாலும்
அண்டிஉயிர்வாழ கிளியே ஆகாதென்று சொல்வாய்

கொல்லுவனென்றாலும் கிளியே கொஞ்சமும் அஞ்சாதே.
மெல்லுவனென்றாலும் கிளியே மேனிநடுங்காதே.

வெட்டுவனென்றாலும் கிளியே வெற்றுரையென்றிருப்பாய்
சுட்டிடவந்தாலும் கிளியே சோதனையென்றிருப்பாய்.

சோதனைக்காலமடி கிளியே சோர்ந்திடுவாயோநீ
வேதனையைப்பொறுத்தால் கிளியே வெற்றியுனதாகும்.

இந்தப்படிகிடக்க கிளியே இயலாதென்பதனை
உந்தன் எஜமானன் கிளியே உணரும்படி நடப்பாய்

இப்படிநீ நடந்தாற் கிளியே எண்ணியெண்ணிப்பார்த்து
ஒப்பி எஜமானன் கிளியே யோசனைசெய்வாண்டி

காரியமுன்னாலே கிளியே காசளவில்லையென்று
வீரியம்பேசாமல் கிளியே விட்டிடுவானுனையே.

கோதிச்சிறகுலர்த்தி கிளியே கூசாமல்விரித்து
நாதன்புகழ்பாடி கிளியே நாற்றிசையும்பறப்பாய்

நீண்டபெருவானம் கிளியே நீயதிலேபறந்து
ஆண்டவன் சன்னதியை கிளியே அண்டிசுகமடைவாய்.

இந்தியத் தாயின் புலம்பல்

(அழகணிசித்தர் பாடல் மாதிரி)

காலக்கதியடியோ கைவிரித்து நான்புலம்ப
ஆலம்விதையெனவே அளவிறந்த மக்கள்பெற்றும்
ஞாலத்தில் என்னைப்போல் நலிந்தாளொருத்தியுண்டோ?
நீலக்கடலுலகில் நீடித்தும் பிள்ளைகளால்
கோலமிழந்துநிலை குலைந்துருகி வாடுகின்றேன். 1

மெத்தப்பகட் டுடையாள் மேற்கத்திப் பெண்ணொருத்தி
'அத்தை' யெனக்கூவி யென்தன் ஆசாரவாசலிலே
தத்தித்தடுமாறித் தலைவணங்கி நின்றிருந்தாள்
"புத்தம்புதிய பெண்ணே போந்தகுறை என்னசொல்லு
சித்தங்கலங்காதே சின்னவளே" என்று சொன்னேன். 2

வெள்ளைத்துகிலுடுத்து வெட்டிருந்தப் பட்டணிந்து
கள்ளக்குறி சிறிதும் காட்டா முகத்தினளாய்
அள்ளிச்சொருகிவிட்ட அழகான கூந்தலுடன்
பிள்ளைமொழிவதெனப் பின்னுகின்றசொற்பேசி
மெள்ளத்தலைகுனிந்தே மெல்லியலாள் நின்றிருந்தாள். 3

"எங்கிருந்து இங்குவந்தாய்? என்னகுறைபெண்மணியே?
சங்கிருந்த வெண்ணிறத்தாய்! சஞ்சலத்தால் வந்ததுண்டோ?
இங்கிருந்து, உள்ளதைநீ என்னுடைய மக்களுடன்
பங்கிருந்துகொள்வாய்நீ பயமொழிவாய்" என்றுசொல்லி
இங்கிதம்நான் சொன்னவுடன் இருதாளும்மண்டியிட்டு. 4

குன்னி உரைகுளறிக்குளிரால் நடுங்கினள்போல்
சின்னஞ்சிறு குரலால் சிந்தைமிக நொந்தவளாய்
"உன்னுடனே பிறந்தோன் ஊரைவிட்டஆரியனும்
முன்னம்உனைப்பிரிந்து மேல்நாடுமேவினவன்
அன்னவன்புத்திரி நான் அத்தைநீர் சித்தம்" என்றாள். 5

"நெஞ்சம்கலங்காதே நீயெதற்கும் அஞ்சாதே
தஞ்சமுனக்கிருப்பேன் தையலே மெய்யிதுகாண்
கொஞ்சும் இளவயதில் குறையுனக்கு வந்ததென்ன?
பஞ்சையெனத்தனியே பட்டணத்தைவிட்டுவந்தாய்
வஞ்சியிளங்கொடியே வந்துபசியாறும்" என்றேன். 6

சற்றுத்தலை நிமிர்ந்தாள் தையலவள் புன்சிரிப்பு
உற்றமுகத்தினொடு உள்ளம் குளிர்ந்தவள்போல்
சுற்றிஅயல்பார்த்துச் சொன்னபடி என்னுடனே
முற்றமதனைவிட்டு முன்கட்டில் வந்துநின்று
தத்தியதன்மேல் நடக்கத் தயங்கினவள்போலநின்றாள். 7

"தாவில்லை உள்ளேநீ தாராளமாய் வரலாம்
வா" வென்று சொன்னவுடன் வல்லியவள் மெல்லவந்தாள்.
தூவெள்ளையான அவள் துணியும், அணியிழந்தும்
தாவள்யமான அந்தத் தையலவள் மெய்யழகில்
'கோ' வென்று கூட்டமிட்டென் குழந்தைமார்கூடிவிட்டார். 8

ஆனபடி என்னுடனே அன்னமந்தக் கன்னிவர
மேனியவள் ஆடையெல்லாம் வாடையொன்றுவீசியது.
"ஏனிதிளங்கொடியே! என்ன?" வென்றுகேட்டதற்கு
"மீனுணவும் ஊனுணவும் மெத்தஉண்டதத்தையரே"
தேனுங்கனிகாய் என்தேசத்தில் கொஞ்சம்" என்றாள். 9

சொல்லி முகஞ்சுளித்தாள் சோகமதை நான்மாற்றி
கொல்லைச் சிறுவீட்டிற் கொண்டவளை சென்றிருத்தி
மல்லிகை முல்லைமலர் மணமிகுந்த நன்னீரால்
அல்லிநிறத்தவளை அங்கமெல்லாம் நீராட்டி
மெல்லத் துவட்டிவிட்டு மெய்யழகு செய்துவைத்து. 10

தக்க உடைகொடுத்து டக்காவின் சல்லாவால்
மிக்க விலையுயர்ந்து மிகமெலிந்த ஆடையினுல்
ஒக்க அவளைமிக ஒய்யாரம் செய்துவிட்டு
பக்கம் உடனிருத்திப் பரிந்தேவிருந்துமிட்டேன்
துக்கம்மிக ஆறியவள் துதித்தாள் மிகவும்என்னை. 11

என்னுடைய மக்களுடன் என்வீட்டுத்தாதியரும்
இன்னும் பணியாட்கள் எல்லோரும் பக்தியுடன்
என்ன சிறுகுறையும் ஏதுமவட்கில்லாமல்
சொன்னபடி எல்லாரும் சோடசஉபசாரம்
பண்ணியந்தப் பெண்மணியைப் பார்த்துவந்தார் நேர்த்தியுடன் 12

அஞ்சிஅடக்கமுடன் அத்தையென்று பக்தியுடன்
வஞ்சியிளங்கொடியாள் வாழ்ந்திருந்தாள் வீட்டில்எந்தன்
குஞ்சுகுழந்தை யெல்லாம் கோதையவள் தன்னிடத்தில்
கொஞ்சிவிளையாடிக் குலவிமகிழ்ந்திருந்தார்
நெஞ்சம் மிகக்களித்து நிம்மதியாய் நானிருந்தேன். 13

இந்தவிதம் என்வீட்டில் என்னுடைய மக்களினும்
சொந்தம் மிகக்கொண்டாடிச் சொன்னபடி கேட்டுவந்து
வந்திருக்கும் நாளையிலே ஒருநாள் அருகில்வந்து
"எந்தனுடை ஊரின்மேல் ஏக்கமின்று வந்ததனுல்
உந்தனுடை உத்தரவில் ஓலைவிடஆசை" என்றுள். 14

"என்னதடை இதற்கு எழுதுவா" யென்று சொன்னேன்
சொன்னவுடன் எந்தனுக்குத் தோன்ருதபாஷையிலே
கன்னியவள் தன்னவர்க்குக் காகிதமும் போட்டுவிட்டாள்
பின்னைச் சிலநாளில் பெண்ணவளின் தன்னினத்தார்
அண்ணனென்றும்,தம்பியென்றும்அக்கமென்றும்பக்கமென்றும்

வந்தார் பலபேர்கள் வந்தவரைச் சொந்தமுடன்
தந்தேனிடமவர்க்கும் தக்கவிருந்துமிட்டேன்
சந்தேகம் நானவர்மேல் சற்றும் நினைக்காமல்
அந்தோ! இருந்துவிட்டேன் அந்த ஒரு காரணத்தால்
நொந்தேன் நிலைதவறி நோவேன் விதியினையே. 16

அன்னவர்கள் கொண்டுவந்த அழகாம் பலபொருள்கள்
மின்னுகின்ற கண்ணாடி மினுக்குகின்ற பொம்மைகளும்
இன்னும் மயக்குகின்ற என்னென்னமோ பொருள்கள்
என்னுடைய மக்களுக்கு எடுத்துக் கொடுத்தவளாய்
கன்னியவள் சிரிக்கக் களித்துவிட்டார் மக்களெல்லாம். 17

நாளுக்குநாளதன்மேல் நலிந்ததடி என்வீடு
மேலுக்குமேலாக மிகவும் பயந்தவள்போல்
'பாலுக்குங் காவலொடு பூனைக்கும் தோழ'னென்றே
தோல்நிற்க உள்ளிருந்த சுளைமறைத்த கொள்கையென
கோல்செய்த என்வாழ்வைக் குலைத்துவிட்டாள் மெல்ல மெல்ல.18

என்ன உரைத்தாளோ! ஏதுமருந்திட்டாளோ!
அன்னை தந்தை தெய்வமென்று ஆராதனைபுரிந்த
என்னுடைய மக்களென்னை ஏறெடுத்தும்பார்ப்பதில்லை
சொன்னபடி கேட்பதில்லைத் 'தூ' வென்றும் 'போ' வென்றும்
கன்னியவள் மோகத்தால் காலால் எனை உதைப்பார். 19

கொண்டசமயம் விட்டார் குலதெய்வப்பூசைவிட்டார்
பண்டைப் பெருமையுள்ள பக்திகளும் விட்டொழிந்தார்
கண்டபடி உண்டுடுத்துக் கண்டபடியாய்க்களித்து
பெண்டொருத்தி தன்மயக்கில்பெற்ற என்னையுமிகழ்ந்து
சண்டையிட்டுத் திரிவார்நான்தவங்கிடந்த மக்களெல்லாம்.

நாட்டுக் கும்மி

கும்மியடிப்பெண்கள் கும்மியடியுங்கள்
கொத்துச்சரப்பணி சத்தமிட
நம்மையெல்லாம்பெற்ற இந்தியநாட்டின்
நன்மையைக்கோரி யடியுங்கடி. 1

கடவுள் வணக்கம்

புத்தனென்றும்மஹ மத்தனென்றும் ஏசு
நாதனென்றும்மது சூதனென்றும்
நித்தமுதித்தருள் நீதியளித்திடும்
நிர்மல ஜோதியைப் போற்றுங்கடி. 2

வீரர்குடித்தன வீரரடிநாம்
வீரருள்வீரரின் பேரரடி
சூரர்குடித்தனச் சூரரடியிப்போ
சோற்றுக்கும் தண்ணிக்கும்சோருதடி. 3

அன்னியரெத்தனை வந்தாலும் வெகு
அன்புடன்கொண்டு விருந்தளிக்கும்
கண்ணியமானகுடியிற் பிறந்துநாம்
கஞ்சியுமற்றுக் கதறுகின்றோம். 4

வெண்ணையும்பாலும் பெருகிவழிந்திடும்
பண்ணைய மெங்களின் பண்ணையடி
தண்ணியுமின்றித் தயங்கத்தரித்திரம்
தங்குதடி மனம் பொங்குதடி. 5

நெல்லுங்குலமணிக் கல்லுமுதிர்ந்திடும்
கொல்லையடி யெங்கள் கொல்லையடி
கல்லுங்கரட்டொடு காடுமேடாயிப்போ
காணுதடி மனம் நாணுதடி. 6

மன்னருள்மன்னரும் வந்துவணங்கிடும்
மன்னவர் மன்னரின் மைந்தரடி
சின்னரிற் சின்னரும் நின்றுசிரித்திடச்
செய்வினையென்னடிச் சேடியரே. 7

மானம்பெரிதென்று பிராணனைவிட்டுயர்
மாட்சிமை கொண்டவர் மைந்தரடி
மானத்தை விற்று வயிற்றைவளர்த்திடும்
மாயமுமென்னடிச் சேயிழையே. 8

வெள்ளியும் பொன்னும் விரிந்துகிடந்தொளி
வீசுமடி யெங்கள் வாசலிலே
கள்ளியும் முள்ளும் கலந்துமுளைத்திப்போ
காட்டுதடிமனம் வாட்டுதடி. 9

முத்தும்பவளமும் சிந்திக்கிடந்திட்ட
முற்றமடி யெங்கள் முற்றமடி
சொத்தைப்பணத்திற்கும் செல்லாதகாசுக்கும்
சோருதடி மனங் கோருதடி. 10

இல்லையென்றோருக்கு அள்ளிக்கொடுத்திட்ட
வள்ளர்வழிவந்த வள்ளரடி
இல்லையில்லையில்லை யில்லையில்லையென்றுப்
பல்லை யிளிக்கிறோம் பாருங்கடி. 11

பார்த்ததிசை யெங்கும் பச்சைப்பசேலென்று
பார்க்குமடி யெங்கள் பாளையத்தில்
பார்த்ததிசை யெங்கும் நீத்துக்கிடக்குது
பாவமு மென்னடிப் பூவையரே. 12

பட்டும்பட்டாடையும் கட்டிக்கழித்திட்டப்
பட்டையக்காரரின் பந்தரிலே
கட்டக் கையகலக் கந்தையுமின்றிநாம்
கத்துவதென்னடிச் சித்திரமே. 13

பாலுந்தினுசுப் பழவகையும்மூன்று
வேளையும்தின்று வெறுத்தவர்நாம்
பாழும்வயிற்றுக்குக் கூழுமின்றியிப்போ
பற்றுதடி வயிறு வற்றுதடி. 14

வேதமொடுகுறள் நீதிமுறைகளும்
ஓதுமடி யெங்கள் வீதியிலே
வாதுவழக்கொடு வஞ்சனைமோசமும்
வஞ்சியரே யிப்போ மிஞ்சுதடி. 15

புத்தம்புதியவ ராலும் உயிர்
தத்தம் அவருக்குத் தந்தவர்கள்
ஒத்துப்பிறந்தவர் செத்துக்கிடந்தாலும்
ஒத்திநடந்திடக் கற்றோமடி. 16

கட்டுக்கடங்காத கஷ்டங்கள் வந்தாலும்
விட்டுப்பிரியாத கட்டுடையோம்
விட்டுத்தனித்தனி எட்டியதாலிந்த
வேதனைவந்தது மாதரசே. 17

வாசமடிபுகழ் வீசுமடி எங்கள்
தேசமடி வந்தமோசமடி
நாசமடிவெகு நாசமடிமனங்
கூசுதடிபழி யேசுதடி. 18

காங்கிரஸ் பொன் விழா

கும்மி

தேரல்ல கார்த்திகை தீபமல்ல — அந்தத்
தீபாவளியும் இன்றல்லவே
ஊரெல்லாம் என்ன வெளிச்சமென்பீர் இந்த
ஒப்பற்ற கொண்டாட்டம் எதுக்கென்பீர். 1

காங்கிரஸ் என்றொரு சங்கமுண்டு — அது
காதிற் படாதவர் யாருமில்லை
ஈங்கதற் கைம்பது ஆண்டுகள் ஆனதில்
இந்திய மக்களின் கொண்டாட்டம். 2

தங்கி இருக்க இடங்கொடுத்தோம் — அதைத்
தங்கள் இடமெனச் செய்து கொண்டார்
அங்கிருந் தேயவர் மெல்ல மெல்ல இந்த
ஆரிய நாட்டை அடிமைகொண்டார். 3

அந்த அடிமைத் தனம்போக நம்
அன்னையும் ஆட்சியும் மீட்சிபெற
இந்தத் தினம்வரை இந்தியர் மானத்தை
ஏந்தி உழைப்பது காங்கிரசே. 4

கெஞ்சிக் கெஞ்சிப்பல நாள்கேட்டும் — அதைக்
கேட்பவர் யாரும் இல்லாததினால்
அஞ்சிக்கை யாவையும் விட்டொழிய நமக்
காண்மை கொடுத்தது காங்கிரசே. 5

சத்தியம் என்ற கொடிபிடித்து — உயர்
சாந்தத் தியாகப் படைதொடுத்து
உத்தமர் காந்தி உரைப்படி காங்கிரஸ்
உலகம் வியந்திடும் போர் நடத்தி 6

அடிமைக் குணத்தை அழித்து விடுதலை
ஆனந்தத் தில்நமக் காசைதந்து
கொடுமை சகிக்கும் அன்பின் வலிமை
கொடுத்தது நம்முடை காங்கிரசே. 7

ஒளியறியாத விழிபோலும் — ஒரு
ஓசைப்படாத செவிபோலும்
களியறி யாதநம் அடிமையை மாற்றிக்
களிப்புறச் செய்திடும் காங்கிரசே. 8

'காங்கிரஸ்' என்பது இந்திய நாட்டின்
கண்ணியம், கவசம் கேடையமாம்
காங்கிரஸ் தன்னை இந்தியர் தம் இரு
கண்ணின் மணியெனக் காத்திடுவோம். 9

பொன்முடி சூட்டி வணங்கிடுவோம் — இன்னும்
புத்துணர்வோடு பணிபுரிவோம்
நன்மைகள் யாவையும் காங்கிரசால் வரும்
நாடு செழித்திட நாம் வாழ்வோம். 10

மொழி

கம்பன் விழா

செம்பொருளும் சொற்பெருக்கும் தெளிந்தஞானம்
  தேடுகின்ற இலக்கியமும் செறிந்ததாகும்
நம்பெரிய தமிழ் மொழிக்குப் பெருமைநாட்டி
  நானிலத்தின் கவிஞருக்குள் தலைவன் என்று
அம்புவியின் பலமொழிகள் படித்தாராய்ந்த
  அறிஞர்களில் பெரும்பகுதி ஆமோதிக்கும்
கம்பனுடைத் திருநாளில் கலந்தோர்க் கெல்லாம்
  கைகூப்பி வரவேற்போம் கடவுள் காக்கும். 1

கரையறியாக் காட்டாற்று வெள்ளம் போலக்
  கவிபொழிந்து வான்மீகி உலகுக்கீந்த
திரையறியா ஓட்டத்தைத் தேக்கிக்கட்டி
  திறமிகுந்த கால்வாய்கள் செய்து பாய்ச்சி
தரையறியா இலக்கியக் காவனத்தைத் தந்தான்
  தனிப்புலமை கம்பனெனும் கவிதைத்தச்சன்
உரையறியாப் பயனளிக்க உதவும் பாட்டை
  உலகமெலாம் அனுபவிக்க உழைப்போம்வாரீர். 2

வனத்திலுள்ள மலர்வகைகள் எல்லாம் கொய்து
  வாசனைவேர், பச்சிலைகள், பலவும் சேர்த்து
கனத்த ஒரு பூப்பொதியாம் ராமன் காதை
  வான்மீகி யெனும் தவசி கட்டோடீந்தான்
இனத்தை யெல்லாம் ஆய்ந்தறிந்து இணைத்துக்கோத்து
  இடைகிடந்த மாசுமரு யாவும் நீக்கி
தனித்த மணம் அறந்திகழும் மாலையாக்கித்
  தரணிக்கே சூட்டிவைத்தான் கம்பன்தானே. 3

மால்கடிந்த தவமுனி வான்மீகி என்பான்
வனத்திடையே தான்கண்டு கொண்டுவந்த
பால்படிந்து, முள்ளடர்ந்து, பருத்து, நீண்டு,
பரிமளிக்கும் பலவின்கனி பாருக்கீந்தான்
மேல்படிந்த பிசினகற்றி, மெள்ளக்கீறி
மெதுவாகச் சுளைஎடுத்து, தேனும்வார்த்து
நூல்படிந்த மனத்தவர்க்கு விருந்துவைத்தான்
கம்பனென்ற தமிழ்த் தாயார் நோற்ற மைந்தன். 4

அன்னியர்கள் தமிழ்மொழியை அறிந்தோர் பார்த்து
அதிசயித்து ஆசைகொள்ளும் கவியாம் கம்பன்
தன்னையிந்த தமிழுலகம் மறக்கலாமோ
சரியாகப் போற்ருத தவறே போலும்
என்னவிதம் எங்கிருந்தான் என்றும்கூட
எற்பதற்காம் சரித்திரங்கள் ஏனே காணேம்
இன்னமும் நாம் இப்படியே இருக்கலாமோ ?
இழிவன்ருே தமிழரெனும் இனத்துக்கெல்லாம். 5

நிதிபடைத்தோர் கலைவளர்க்கும் நெறியைக்காட்டி
நீங்காத புகழினுக்கோர் நிலையமாகி
மதிபடைத்த புலமையுள்ளோர் எவரும் வாழ்த்த
மங்காத பெருவாழ்வு தமிழுக் கீந்து
துதிபடைத்த ராமகதை தோன்றச் செய்த
சோழவள வெண்ணைநல்லூர் சடையன்பேரும்
கதிபடைத்த சொல்வலவன் கம்பன் பேரும்
கடல்கடந்த நாடெல்லாம் பரவக் காண்போம். 6

கம்பனுக்கோர் பெருநிலையம் காணவேண்டும்
கவிதைகளை ஆதரிக்கும் கழகம்வேண்டும்
தம்பழைய பெருமைகளை மறந்த மக்கள்
தலைநிமிர முடியாது தரணிதன்னில்
வம்பளந்து வீண்கதைகள் பேசிப்பேசி
வாழ்வின் எல்லாத்துறைகளிலும் வறியரானோம்
நம்பிமனத் தெளிவுடனே கடமை ஆற்றி
நமதுமொழிக் கலைவளர்த்து நன்றேவாழ்வோம். 7

கம்பன்

எண்ணி எண்ணி திட்டம்போட் டெழுதினானோ!
எண்ணாமல் எங்கிருந்தோ கொட்டினானோ!
புண்ணியத்தால் உடன்பிறந்த புலமைதானோ!
போந்த பின்பு ஆய்ந்தறிந்து புகன்றதாமோ?
தண்ணியல்சேர் தமிழணங்கின் தவமேதானோ!
தயரதனும் ஜனகனுமே தரித்தநோன்போ!
விண்ணமுதின் சுவை கெடுத்த கம்பன் பாடல்
விரிந்தவிதம் என்றென்றும் வியப்பே ஆகும். 1

ஜாதிமத விலங்கினம்வாழ் காட்டை மாற்றி
சமனாக்கி சமரசமாம் தளத்தின் மேலே
நீதிநெறி கருணையெனும் நிலைகள் நாட்டி
நித்தியமாம் சத்தியத்தின் சிகரம் நீட்டி
காதல் அறம் வீரம் என்னும் கொடியைத் தூக்கி
கம்பனென்பான் கட்டிவைத்த கனகமாடம்
ஆதிபரா பரம்பொருளின் சக்தியாகும்
அன்னையெங்கள் தமிழ்த் தெய்வம் அமரும் கோவில். 2

ஏழையென்றும் செல்வனென்றும் பேதம்எண்ணார்
எல்லாரும் எச்சுகமும் எளிதேபெற்று
கோழையென்ற குடிஜனங்கள் எவரும் இன்றி
கொடுங்கோலும் கடுங்காவல் இல்லா நாட்டில்
வாழுதற்கு வேண்டும் எல்லா வளமும் தாங்கி
வந்தபகை நொந்துவிழும் பொறிகள் வைத்து
ஆழியுடன் தமிழ்த்தாயார் அரசு காக்கும்
அற்புதமாம் கோட்டையன்றோ கம்பன் பாட்டு. 3

வேந்தருக்கும் குடிகளுக்கும் பொருத்தம் சொல்லி
வேற்றரசர் படையெடுக்கா வீரம் கூறி
தேர்ந்த பல கலையறிவின் இன்பம் தேக்கி
தெய்வபக்தி நட்பிவற்றின் திறமும் சேர்த்து
காந்தனுக்கும் காதலிக்கும் கற்பைக்காட்டி
கட்டாயப் படுத்தாமல் கடமை பேசி
சாந்தமுள்ள சமுதாய அமைப்புக்காகும்
சாத்திரமாம் கம்பனென்பான் தந்த பாட்டு. 4

கம்பனென்ற பெரும் பெயரை நினைக்கும்போதே
கவிதையென்ற கன்னிகைதான் வருவாள் அங்கே
அம்புவியில் கண்டறியா அழகினோடும்
அமரருக்கும் தெரியாத அன்பினோடும்
இன்பமென்று சொல்லுகின்ற எல்லாம் ஏந்தி
இன்னிசையும் நன்னயமும் இணைத்துக்காட்டி
துன்பமென்ற மனத்துயரை துடைத்து விட்டு
தூங்காமல் தூங்குகின்ற சுகத்தை ஊட்டும். 5

கலை

தமிழிசை இயக்கம்

விருத்தம்

தன்னாட்டுத் தாய்மொழியில் எவரும் கேட்கத்
தமிழ்நாட்டில் தமிழ்பாட்டு வேண்டுமென்ற
நன்னாட்டத்துடன் ராஜா நம் சர். அண்ணா
மலையவர்கள் அதற்காகப் பரிசு நாட்டத்
தென்னாட்டுச் சிதம்பரத்தில் அறிஞர்கூடித்
தமிழ்மொழிக்குத் தேவையென்று தீர்மானித்தால்
என்னாட்டு யாராரோ எங்கோகூடி
ஏசுவதும் பேசுவதும் என்னவிந்தை ! 1

வந்தஎந்தப் பிறமொழிக்கும் வரவுகூறி
வகைசெய்து வாழ்வளித்து வரிசையெல்லாம்
தந்தவர்கள் தமிழரைப்போல் வேறுயாரும்
தாரணியில் இணைசொல்லத் தகுவாருண்டோ ?
அந்தபெருங்குணத்தில் இன்னும் குறைவோமில்லை ;
ஆனாலும் தமிழ் இனங்கள் வாழவேண்டின்
சொந்த மொழிக்கலைகளெல்லாம் சுருங்கித்தேயப்
பார்த்திருந்தும் சோம்புவது அறிவோசொல்வீர். 2

முக்கிமுக்கிப் பயின்று பல முயற்சிசெய்து
மூக்காலும் வாக்குரைத்து, மூச்சுவாங்கத்
திக்குமுக்க லாடுகின்ற பாஷைக்கெல்லாம்
சிறப்பாகும் சங்கீதத் திறமையென்றும்

சிக்குமுக்கு உச்சரிப்புச் சிறிதும்வேண்டாச்
சீரிலகும் எழுத்தியல்பு சேர்ந்ததாகித்
தக்கமிக்கோர் இனிமையெனும் தமிழில் நாதச்
சங்கீதம் குறைவென்றால் தரிக்கலாமோ. 3

நாதமெனும் ப்ரம்மத்தைப் பணிவோம்; ஆனால்
நாமறியா மொழியில் நமக்கேது நாதம்?
கீதமென்றுப் புரியாத பாட்டைக் கேட்டுக்
கிளர்ச்சிபெறு உணர்ச்சியிலே கீதம்ஏது?
வாதமென்ன? இதிலெவர்க்கும் வருத்தம்ஏனோ!
வாய்மணக்கப் பிறமொழியை வழங்கினாலும்
ஓதியதும் உணர்ந்ததுவும் தாய்ப்பாலோடு
ஊட்டியதாம் தாய்மொழிபோல் உதவாதொன்றும். 4

கலையென்றால் உணர்ச்சிகளைக் கவரவேண்டும்,
களிப்பூட்டி அறிவினைப்போய்க் கவ்வவேண்டும்,
நிலைகொள்ளாச் சிந்தனையை நிற்கச்செய்து
நீதிநெறி தெய்வநினைப் பூட்டற்கன்றோ?
விலையில்லாப் பெருமை பலஉடையதேனும்
விளங்காத பாஷையிலே பாட்டைக்கேட்டுத்
தலையெல்லாம் சுளுக்கேற அசைத்திட்டாலும்
தனக்கதிலோர் கலையின்பம் தருவதுண்டோ. 5

சங்கீதம் பாடுதற்கும் மொழிக்கும் என்ன
சம்பந்தம் என்றெவரும் சாதிப்பாரேல்,
இங்கேதும் தடையில்லை ஏற்றுக்கொள்வோம்;
எல்லாமே தமிழ்பாட்டா யிருந்தாலென்ன?
சிங்காரவாதங்கள் பலவும் பேசிச்
சிறப்பான முயற்சியிதைச் சிதைக்கலாமோ!
தங்காமல் தயங்காமல் தளர்ந்திடாமல்
தமிழ்நாட்டார் இச்செயலைத் தாங்கவேண்டும். 6

கேட்டவர்கள் பாடினவர் எல்லாம் சேர்ந்து
கெடுத்துவிட்ட காரியத்தைக் கிண்டிக்கிண்டி
நாட்டிலின்னும் இதற்குமொரு சண்டையின்றி
நல்லஒரு தமிழ்ப்பண்ணை நடத்தவேண்டும்;
பாட்டினொடு இலக்கியமும் படியப்பாடிப்
பருந்தோடு நிழல் செல்லும் பான்மை காப்போம்;
கூட்டமிட்டுப் பேசிவிட்டு மறந்திடாமல்
குற்றமிதைத் தமிழ்நாட்டிற் குறைக்கவேண்டும். 7

பலநாட்டுச் சங்கீதம் நமக்குவேண்டும்,
பற்பலவாம் முறைகளையும் பழகவேண்டும்,
விலைகூட்டிக் கலையறிவை வாங்கியேனும்
விதம் விதமாய்த் தமிழ்மொழியில் விரிக்கவேண்டும்
அலைநீட்டும் கடல்கடந்த அறிவானாலும்
அத்தனையும் தமிழ்வழியில் ஆக்கவேண்டும்
நிலைநாட்டித் தமிழ்க்கலைகள் வளர்ச்சிக்கென்றே
நிச்சயமாய் உழைக்கஒரு நிலையம்வேண்டும். 8

ஆதலால் தமிழ்நாட்டில் தமிழ்ப் பாட்டிற்கே
ஆதரவு அகத்தியமாய் அதிகம் வேண்டும்;
காதலால் தாய்மொழியைக் காப்பதன்றிக்
கடுகளவும் பிறமொழிமேற் கடுப்பதல்ல;
தீதிலா இம்முயற்சி சிறப்புற்றோங்கத்
திருவருளைத் தினந்தினமும் தொழுதுவாழ்த்தி
வாதெலாம் விலக்கிக் கலை வாணரெல்லாம்
வல்லநல்ல தமிழ் பாடி வாழவேண்டும். 9

"தமிழ் தாய்க்கு முடிசூட்டல்"

இராகம் : தோடி] [தாளம் : ரூபகம்

பல்லவி

திருமுடி சூட்டிடுவோம் — தெய்வத்தமிழ்மொழிக்கு(திரு)

அநுபல்லவி

வருமொழிஎவருக்கும் வாரிக்கொடுத்துதவி
வண்மைமிகுந்ததமிழ் உண்மைஉலகறிய (திரு)

சரணங்கள்

பெற்றவளை இகழ்ந்து மற்றவரைத்தொழுத
பேதமைசெய்துவிட்டோம் ஆதலினல் நம்அன்னை
உற்றஅரசிழந்து உரிமை பெருமை குன்றி
உள்ளம் வருந்தினதால் பிள்ளைகள் சீர்குலைந்தோம் (திரு)

அன்னையை மீட்டும் அவள் அரியணைமீதிருத்தி
அகிலம் முழுதும் அவள் மகிமை விளங்கச்செய்வோம்
முன்னைப் பெருமை வந்து இன்னும் புதுமைபெற்று
முத்தமிழ் செல்வியவள் சித்தம் குளிர்ந்திடவே (திரு)

தாயின் மனம் குளிர்ந்தால் தவம் அதுவே நமக்கு
தாரணி தன்னில் நம்மை யாரினிமேல் இகழ்வார்
நோயும் நொடியும் விட்டு நுண்ணறிவோடு நல்ல
நூலும்கலைகளெல்லாம் மேலும்மேலும் வளர்ப்போம்(திரு)

கைத்தொழில்

கைத்தொழிலைக் காப்போம்

(இங்கிலீஷ் நோட்)

கைத்தொழில் ஒன்றைக் கற்றுக்கொள்
கவலை உனக்கில்லை ஒத்துக்கொள்
எத்தொழில் எதுவும் தெரியாமல்
இருப்பது உனக்கே சரியாமோ (கை

உழவும் தொழிலும் இல்லாமல்
உலகில் ஒன்றும் செல்லாது
விழவும் கலையும் விருந்துகளும்
வேறுள இன்பமும் இருந்திடுமோ (கை)

காட்டிலும் மேட்டிலும் களைப்போடு
கஷ்டப் படுவோர் உழைப்பின்றி
வீட்டினில் சாதம் வெந்திடுமோ
வேறெதும் உணவைத் தந்திடுமோ (கை)

நெசவுக் காரர்கள் நெய்யாமல்
நிலத்தவர் உடைக்கென் செய்வார்கள்
குசவன் செய்திடும் பாண்டமன்றோ
குடித்தனம் நடந்திட வேண்டுமென்றும் (கை)

கொல்லரும் தச்சரும் கூடாமல்
கூடமும் மாடமும் வீடாமோ
கல்லடி சிற்பியும் தச்சருமே
காரியம் பலவினுக் கச்சாணி (கை)

சலவை சவரம் செய்தாலும்
சாக்கடை கழுவுதல் எய்தாலும்
உலகுக் கதனால் உபகாரம்
ஒன்றும் தெரியார் வெறும்பாரம் (கை)

வேந்தர்கள் வரிப்பணம் வாங்குவதும்
வீரர்கள் வெற்றிகள் தாங்குவதும்
மாந்தர்கள் செய்யும் எத்தொழிலும்
மண்ணிற் சிறப்பது கைத்தொழிலால்
(கை)

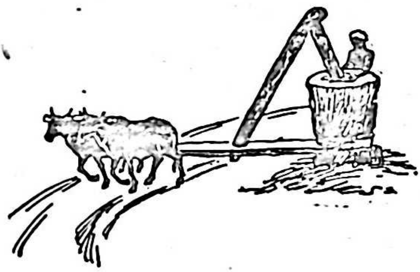
எந்திர வேலைகள் சிறந்திடவும்
ஏற்றவன் கைத்தொழில் தெரிந்தவனே
மந்திரத்தால் எதும் வந்திடுமோ
மனிதன் செய்தது எந்திரமும் (கை)

வேலையில் லாதவர் திண்டாட்டம்
விளைத்திடும் கலகக் கொண்டாட்டம்
ஆலைகள் எந்திரச் சாலைகளால்
அதிகப் படுவதை அறிவோமே (கை)

கைத்தொழில் காத்திடும் ஒருநாடே
கலகம் குறைந்துள திருநாடாம்
எத்தனைக் கெத்தனை எந்திரமோ
அத்தனைக் கத்தனை தொந்தரவே (கை)

கைத்தொழில் தம்மைக் காத்திடுவோம்
கலகம் பற்பல தீர்த்திடுவோம்
பொய்த்தொழில் யாவும் குறைந்திடவே
பூமியில் நாமே சிறந்திடுவோம்
(கை)

ஏழை செல்வன் என்றுவரும்
எல்லா பிணக்கும் நின்றுவிடும்
வாழிய வாழிய கைத்தொழில்கள்
வாழிய நித்திய சத்தியமும் (கை)

கைத்தொழில்தான் உலக சமாதானம்

கைத்தொழில் தங்களை மெத்தவும் பரிவுடன்
காப்பது நம்முடை கடனாகும்
எத்தனை ஏழையின் நித்திய ஜீவனம்!
எண்ணுவதே வெகு புண்ணியமாம்! (கை)

கைத்தொழில் குறைந்தது பொய்த்தொழில் நிறைந்தது
கஷ்டம் யாவையும் அதனாலே
எத்திசை எங்கணும் யுத்தமென்றுரைப்பதும்
ஏதனால் என்பதை எண்ணிப்பார். (கை)

எந்திரம் புகுந்தது தந்திரம் மிகுந்தது
ஏழைகள் பிழைத்திட வழியில்லை
மைந்தர்கள் வேலையை எந்திரம் செய்திட
மக்களின் வேலை மனத்தாபம். (கை)

எந்திரம் குவித்திடும் அந்தமில் சரக்கினை
எங்கே விற்பது? என்பதற்கே
சொந்தமல் லாப்பிற நாடுகள் மேற்படை
தொடுப்பதும் பிடிப்பதும் நடப்பனபார். (கை)

ஆலையும் எந்திரச் சாலையும் வந்ததில்
ஆயிரம் ஆயிரம் தொழிலாளர்
வேலைகள் போனவர் ஓலமிட்டலைந்திடும்
வேதனை தினந்தினம் விரிவாச்சு. (கை)

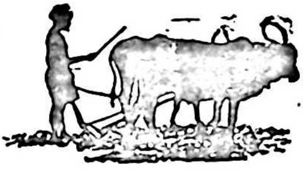
ஆலைகள் மறுத்தலும் வேலைகள் நிறுத்தமும்
அங்கே அடைந்திடும் தொழிலாளர்
சாலையை வளைப்பதும் சங்கடம் விளைப்பதும்
சத்தியம் கைத்தொழில் குறைந்ததனால். (கை)

ஆதலினால்ஒரு போதனை கொள்வாய்
அன்புரை இன்பத் தமிழ் மகனே!
வேதனைகள்பல போதலை விரும்பிடில்
விதியெனக் கைத்தொழில் விருத்திசெய்வாய். (கை)

பற்பல பொருள்களை அற்புத யந்திரம்
படைப்பதைத் தடுப்பது பழியெனினும்
சிற்சில பொருள்களை முற்றிலும் கையால்
செய்திடச் சட்டம் செய்திடுவாய். (கை)

சோறும் துணியும் யாரும் இனிமேல்
சுத்தமும் கைத்தொழில் பொருள்வாங்க
கூறும் சட்டக் கட்டளை யின்றேல்
கொடுமையும் பஞ்சமும் குறையாது. (கை)

பஞ்சம் குறைந்திட வஞ்சம் மறைந்திட
பட்டினி கிடப்பவர் இல்லாமல்
அஞ்சும்படிபல ஆயிரம் ஜனங்களை
ஆலையில் அடைப்பதை அளவாக்கும். (கை)

சுகாதாரம்

சுத்த மனநிலை தருவாய்

('பச்சைமாமலைபோல் மேனி' என்ற மாதிரி)

நூறென்று மனிதர்க்கு நீ தந்த வயசினில்
கூறென்று பலநோய்கள் பங்கிட்டுக்கொள்ளுதையோ!
ஆரெம்மைக் காப்பவர் அன்னையே உன்னையன்றி
பாரெம்மைக் கடைக்கண்ணால் தேவிபராசக்தீ! 1

நீதந்த உடல்கொண்டு நின்புகழ் துதிக்குமுன்
நோய்வந்து புகுந்தெம்மை நொடிக்குள் மடிப்பதென்றால்
தாய்தந்தை நீயன்றி தஞ்சம்பிறிதுமுண்டோ
வாய்தந்து வாவென்று வரமருள்வாய் தேவீ! 2

தாயை மறந்திருக்கும் குழந்தைகள் ஸகஜந்தான்;
சேயை மறந்தவளை ஜெகமின்னுங் கண்டதில்லை.
நீயே எமைமறந்தால் நிலையெமக்கெது வேறே
நோயே மிகநலிக்க நொந்தனம், வந்தருள். 3

நித்தம் உனைநினைந்து நியமமுடன் வசிக்க
சுத்தமனநிலையும் சொல்லும் செயலுந்தந்து
சுற்றும் பலபிணிகள் தொடரா தருள்புரிவாய்
சத்தியமாய் விளங்கும் தேவீ பராசக்தி! 4

குழந்தைகளுடைய க்ஷேமத்தைப்பற்றித் தாய்தந்தையருக்கு

விருத்தம்

பெற்றிடும் செல்வத்தெல்லாம் பெரியது மக்கட்செல்வம்
உற்றிடும் இன்பத்தெல்லாம் உயர்ந்தது மக்களின்பம்
மற்றிதை உலகிலெந்த மனிதனும் மறுக்கொணுது
சற்றதை மதித்துநாமும் சரிவர நடப்போமாக. 1

சிறந்திடும் இன்பமானச் சிசுவது நமக்குவந்து
பிறந்திடுமுன்னும்பின்னும் நாம்செய்யும் பிழைகளாலே
அருந்தவக் குழந்தையின்பம் அநுபவிப்பதற்கு முன்னல்
இறந்திடும் அதனைப்போல இன்னெரு துன்பமுண்டோ? 2

உருவினிற்குறைந்ததென்றும் உடல்மிகமெலிந்ததென்றும்
அறிவினிற் குறைந்ததென்றும் அழகினை யிழந்ததென்றும்
பிறவியின் குறைகளெல்லாம் பெற்றவர்குற்றத்தாலே
கருவினில் அமைந்ததல்லாற் கடவுளின் குற்றமுண்டோ? 3

விதிவிலக்கறிந்து வாழ்ந்து விமலனைமனத்துளெண்ணி
மதியினைக்கொண்டு சுத்த மார்க்கத்தில் நின்றுநாமும்
புதல்வரைப் பெற்றுமற்றும் புத்தியாய் வளர்ப்போமானல்
இதமுறவந்த மக்கள் இளமையில் இறப்பதுண்டோ. 4

வித்தினைப்போற்றித் தூவும் விளைநிலம் பழுதுபார்த்து
சுற்றிடும் மிருகவாசை துடைத்திடா வேலிசுற்றி
பத்தியிற் காத்துப்பண்ணைப் பயிரது செய்துவிட்டால்
சொத்தையாய் சோவையாகத்தோன்றுமோ
செந்நெல்சொல்லாய் 5

கர்ப்பிணிகளை நடத்தும் முறை

இராகம்: தன்யாசி] [தாளம்: ரூபகம்

பல்லவி

கர்ப்பிணிப்பெண்டுகளைக் கருணையுடன் மிகவும்
கவனிக்கவேண்டுவமே

அநுபல்லவி

அற்பமென்றவர்களை அசட்டைசெய்வீரெனில்
ஆண்டவன் சாபமுண்டு

சரணங்கள்

கொஞ்சும் மொழிகள்சொல்லி கோதையிளங்கொடியை
குதூகலப்படுத்தி வைப்பீர்
அஞ்சும் படிக்குச்செய்து அடிப்பதும் திட்டுவதும்
ஐயையோ ஆகாது. (கர்)

குற்றங்கள் செய்திடினும் முற்றும் மனம்பொறுத்து
குணமுடன் வார்த்தை சொல்வீர்
சற்றும் அவர்மனதில் சஞ்சலமொன்றுமின்றி
சந்தோஷம் புரிவீர். (கர்)

நல்லகதைகள் தினம் சொல்லியவர்மனதை
நயம்படச் செய்துவைப்பீர்
அல்லும்பகலும் அவர் ஆண்டவனைத் துதித்து
அறஞ்செய வரந்தருவார். (கர்)

கர்ப்பிணிக்குப் பூ முடித்தல்

இராகம் : தோடி] [தாளம் : ரூபகம்

'மற்றுப்பற்றெனக்கின்றி நின்றிரு' என்றமாதிரி

கல்லினுட்சிறு தேரையோடு
கருவிலேவளர் யாவையும்
எல்லையில்பல ஜீவகோடியை
எங்குமாய்நின்று காத்திடும்
வல்லவெம்பெரு மானருளினல்
வஞ்சியேபிள்ளை யாண்டனை
நல்லபூமுகை சூட்டுவோமந்த
நாதனுந்தனைக் காக்கவே. 1

மல்லிகை நல்ல முல்லையாதிய
வெள்ளையாமலர் சூட்டுவோம்
சொல்லுமன்னவை வெண்மைபோல நீ
சுத்தமாயிரு நித்தமும்
பல்லுமுந்தன்ப டுக்கையோடின்னும்
பாவையே உந்தன் யாவையும்
நல்லவெள்ளை யெனச்சொலும்படி
நாளும்வைத்திட வேண்டியே 2

வாடினலும் வதங்கினலும் தம்
வாடைவீசுதல் வாடிடா
நாடியேமரு காமருக்கொழுந்
தோடுநன்மகிழ் சூட்டுவோம்
பாடுநீமிக பட்டபோதிலும்
பக்தியோடிரு நித்தமும்
தேடியே உன்னைத் தேவன்வந்தருள்
செய்குவார் பயமில்லையே 3

தொட்டபோதிலும் சற்றுவாடிடும்
சொல்லொணுமிக மெல்லிது
இஷ்டமாகவே யாருமாசைகொள்
இன்பரோஜா இம்மலர்
கஷ்டமாகிய வேலையொன்றையும்
கட்டி நீசெயல் விட்டிடு
நுட்பமாகிய உந்தன் மேனியும்
நொந்திடில் துயர் தந்திடும் 4

நீளுமாமலர்த் தாழையோடு
நிறைந்த மாமரச் சம்பகம்
சூழும்நல்ல மணமிகுந்தவை
சுந்தரிக்கவை சூட்டுவோம்
வாழுமந்த வனம்முழுவதும்
வாடையோடியு லாவல்போல்
நாளும்நீஉந்தன் வீட்டிலெங்கும்
நடந்துலாவுதல் வேண்டியே 5

சேற்றில்நின்று வளர்ந்து நீரினிற்
சேர்ந்திருப்பினும் தாமரை
சாற்றுமோரள வுக்குமீறிடத்
தானருந்துமோ நீரினை
சோற்றின்மூழ்கி யிருந்தபோதிலும்
சொற்பமாகவே சுத்தமாய்
போற்றியுண்ணுதல் வேண்டுமென்றந்தப்
பூமுடித்தனன் பூவையே 6

சிசுக்களைப்பற்றி பொது விதிகள்

கோலாட்டப்பாட்டு " நடப்போம் வாராய் " என்ற விதம்

பல்லவி

கொஞ்சும் கிளிமொழி கோதையரே நாம்
கூடியாடுவோம் கோலாட்டம்

அநுபல்லவி

மிஞ்சும்பலவித நோய்களைத்தடுத்திட
மெல்லியலே வழி சொல்லிடுவோம்.

சரணங்கள்

நோய்கள்மிகுந்தது எதனலேயென்று
நுண்ணறிவோடதை எண்ணிடுவோம்
தாய்கள் குழந்தையை வளர்த்திடும் வழிகளைச்
சரிவரச் செய்திடத் தெரிவதில்லை. (கொ)

பிஞ்சில் வெம்பிய காய்கறியென்றும்
பெரிதாய் செழித்ததைக் கண்டதுண்டோ
அஞ்சில் கெட்டது அம்பதுவயதிலும்
அழியாதிருப்பினும் செழியாது. (கொ)

தாயுந்தந்தையும் தவறுசெய்தாலது
தனயரைச்சேர்வது பொய்யாமோ
சேயைச்சிசுவினில் கவனிக்காவிடில்
ஜென்மத்தால் வரும் நன்மையுண்டோ (கொ)

கருவில் வளர்ப்பார் கடவுள் பூமியைக்
கண்டபின் வளர்ப்பது நாமன்றோ
அறிவின்நாமதை அறிந்தே வளர்த்திடில்
ஆயுள்நீளும் நோயில்லை. (கொ)

விதியாற்சாவது இருந்தாலும்பல
வினையச்சாவதும் உண்டென்றும்
மதியால்நாமதை மாற்றிடலாமென்று
மஹரிஷியவர்மொழி இகழாதே. (கொ)

முறையீடு

விருத்தம்

உலகினிற் சிறந்ததென்றும்
உருவினிற் பரந்ததென்றும்
உயர்தவ யோகர்சித்தர்
ஒப்பிலார் இருந்ததென்றும்
பலவளம் நிறைந்ததென்றும்
பகுத்தறி வுயர்ந்ததென்றும்
படித்தனம் கேட்டோமந்த
பாரத தேசமக்கள்
புலபுல வென்றுநித்தம்
புதுப்புது நோய்களாலே
புழுக்கள்போல் விழுந்து மாண்டு
போவதைக் கண்டுமையோ
விலகிட வழிதேடாமல்
விலங்கினம் போலவாழ்ந்து
விதியென வாதம்பேசி
வீணராயிருத்தல் நன்றோ ? 1

கற்பமும் அறிந்துகாய
சித்தியும் கற்றமேலோர்
பற்பலர் இருந்தயிந்த
பாரத தேசமக்கள்
அற்பமாய் ஆயுள்குன்றி
அழிந்திடல் ஏனோவென்று
சொற்பனந்தன்னிற்கூட
எண்ணிடத் துணிந்தோமில்லை. 2

உடல்வலி மிகுந்துநல்ல
ஊக்கமும் உறுதிபொங்க
உலகினில் இன்பமெல்லாம்
உயர்வழி அநுபவித்த
திடமுள தீரவீரர்
திகழ்ந்தஇச் சிறந்தநாட்டில்
சிறியதோர் நோய்வந்தாலும்
தாங்கிடத் திறனில்லாமல்
நடைபிணம் போலநாமும்
நாள்கழித் திருந்தோமையோ!
நாடிலோம் இதனைமாற்ற
நல்வழி யென்னவென்று
மடமையோ மதியோ அன்றி
விதியெனும் மயக்கந்தானே
மாற்றநாம் அல்லவென்றால்
மதியினாற் பயன்தானென்னே! 3

முற்றிய ஒழுக்கத்தாலும்
முறைதெரி வாழ்க்கையாலும்
பெற்றவர் காணமுன்னாள்
பிள்ளைகள் இறந்ததில்லை
கற்றவர் பெரியோர்நித்தம்
கதைகளிற் சொல்லக்கேட்டோம்
இற்றைநாள் கோடி கோடி
பிறக்குமுன் இறப்பதேனோ! 4

பிணியிலே பிறந்துநித்தம்
பிணியையே அருந்திப்பொல்லாப்
பிணியிலே வளர்ந்து அந்தப்
பிணியினாற் சாகக்கண்டும்

அணியிலே ஆடையாலே
அலங்கரித் தோமேயன்றி
அறிவிலே ஆசாரத்தால்
அழகெதும் செய்தோமில்லை
பணியிலும் பணத்திலேயே
சுகமெலாம் இருந்தாற்போல
பழகினோம் நாமேயன்றிப்
பழக்கினோம் மக்கள் தம்மை
துணிவிலோம் தூய்மையில்லோம்
சுசிகர நடத்தையில்லோம்
துவக்குவோம் இனிமேலேனும்
நோய்களைத் துடைக்கும் வாழ்க்கை. 5

மணத்தையே விரும்பியோடி
மலரினைக் கசக்குவார்போல்
பணத்தையே பெரிதென்றெண்ணிச்
சுகத்தினைப் பழித்து வாழ்ந்து
குணத்தையே விலைக்குவிற்றுக்
குரங்கினைக் கொண்டாற்போல
இனத்தையே பிணிகள்வாட்ட
இருந்தனம் அறிவிருந்தும். 6

உண்டியில் ஆசைவைத்தோம்
ஒழுக்கமே மறந்துபோனோம்
பெண்டினர் மக்கள் தம்மை
வளர்த்திடும் முறைமைபேணார்
மண்டையி லெழுத்தென்று
மயங்கினோம் கர்மந்தன்னை
மண்டின நோய்கள் க்ஷாமம்
மலிந்திட நலிந்தோமையோ. 7

சுகாதாரக் கும்மி

கும்மியடிப்பெண்கள் கும்மியடி குல
தெய்வத்தைக் கும்பிட்டடியுங்கடி
நம்முடை தேசத்தில் நோய்களில்லாமலே
நாடுசெழித்திட வேணுமென்று 1

செத்தவர்தம்மை எழுப்பித்தரவல்ல
சித்தரிருந்த திருநாட்டில்
எத்தனையெத்தனை நோய்களினால் மக்கள்
ஈசலைப்போல மடிவதென்ன ! 2

ஈசனளித்த அறிவிருந்தும் நல்ல
இயற்கை விதிகளை விட்டுவிட்டு
மோசமிகுந்தப் பகட்டுடைவாழ்க்கையில்
மோகம்வைத்தே இந்த மோசமுற்றோம் 3

சுத்த உணவிலும் சுத்த உடையிலும்
சொன்னவிதிகளை விட்டுவிட்டோம்
நித்தங்குளிப்பதும் பத்தியங்காப்பதும்
மெத்தக் குறைந்தது தேசத்திலே 4

காலையிலெழுந்து நீராடல்கொஞ்சம்
கர்த்தனையெண்ணித் துதிபாடல்
மாலையிலோடி விளையாடல் இந்த
மார்க்கத்தைவிட்டனர் மக்களெல்லாம் 5

அளவையறிந்து புசிப்பதில்லை தங்கள்
அளவையளந்து வசிப்பதில்லை
களவுக்குப்பின்னால் கதவை அடைப்பவர்
காரியம்போலடி கண்மணியே 6

நல்லவழக்கங்கள் உள்ளவர்தங்களை
நாடுமோ நோவுகள் எந்நாளும்
நல்லவழக்கங்கள் நாளும்வளர்ந்திட
நாடுசெழித்திட வேணுமடி 7

பெரியோர் (தொடர்ச்சி)

ஸ்ரீ காந்தி ஜயந்தி—1942

உள்ளம் உருகுது கள்ளம் கருகுது
உத்தமன் காந்தியை நினைத்து விட்டால்
வெள்ளம் பெருகிட கண்ணீர் வருகுது
வேர்க்குது இன்பம் தேக்குதடா...... (உள்)

சித்தம் குளிர்ந்துள பித்தம் தெளிந்திடும்
சீரியன் காந்தியின் பேர் சொன்னால்
புத்தம் புதியன முற்றும் இனியன
பொங்கிடும் உணர்ச்சிகள் எங்கிருந்தோ... (உள்)

கிளர்ச்சிகொண் டான்மா பளிச்சென மின்னுது
கிழவன் காந்தியின் பழமை சொன்னால்
தளர்ச்சிகள் நீங்கிய வளர்ச்சியில் ஓங்கிய
தாட்டிகம் உடலில் கூட்டுதடா... (உள்)

சோற்றையும் வெறுக்குது காற்றையும் மறக்குது
சுத்தனக் காந்தியின் சக்தி சொன்னால்
கூற்றையும் மிரட்டிடும் ஆற்றலைத் திரட்டிடக்
கூடுதடா மனம் தேடுதடா... (உள்)

தூக்கமும் கலைந்தது ஏக்கமும் குலைந்தது
துன்பக் கனவுகள் தொலைந்ததடா
வாழ்க்கையும் திருந்திட நோக்கமும் விரிந்தது
வள்ளலக் காந்தியின் நினைப்பாலே... (உள்)

வஞ்சனை நடுங்கிடும் வெஞ்சினம் அடங்கிடும்
வாய்மையின் காந்தியின் தூய்மை சொன்னால்
அஞ்சின மனிதரும் கெஞ்சுதல் இனியில்லை
ஆண்மையும் அன்பும் அருளுமடா... (உள்)

ஜீவர்கள் உலகுள்ள யாவரும் சமமென
செய்கையில் காட்டிய காந்தியடா
பாவமும் பழிகளும் தீவினை வழிகளும்
பதுங்குமடா கண்டு ஒதுங்குமடா... (உள்)

எழுபதும் நாலும் குழகுழ வயசினில்
என்னே! காந்தியின் இளமையடா!
முழுவதும் அதிசயப் பழுதறு வாழ்க்கையின்
முத்தனடா பெரும் சித்தனடா... (உள்)

காந்தியின் தவக்கனல் சூழ்ந்தது உலகினை
காம தகனமென எரியுதுபார்
தீய்ந்தன சூதுகள் ஓய்ந்தன வாதுகள்
திக்குத் திசைகளெல்லாம் திகைத்திடவே... (உள்)

ஏழைகள் எளியரின் தோழன்அக் காந்தியை
எப்படிப் புகழினும் போதாதே
வாழிய அவன்பெயர் ஊழியின் காலமும்
வையகம் முழுவதும் வாழியவே. (உள்)

ஸ்ரீ. வ. வே. சு. ஐயர்

விருத்தம்

தமிழ்மொழியின் பெருமைதன்னை உலகறிய எடுத்தறைந்த
தனிப்பறையின் பேரோசை தணிந்ததேயோ!
துமியுரைத்த கவியரசன் சுவைவிளக்க கம்பனுக்காய்
தூதுவந்த பாதமவை துவண்டவேயோ!
அமிழ்ந்துறங்கும் தமிழர்களை அடிமைஇருள் அகன்றதென
அழைத்தெழுப்பும் கோழிகுரல் அடைத்ததேயோ!
குமிழ்நுரையின் மலையருவிச் சுழல்விழுந்து குருகுலத்து
சுப்ரமண்ய ஐயருடல் மறைந்த கொள்கை. 1

சுழிந்தோடி மடுக்கள்மிகும் உலகநடைச்
சுழல்கள் பல நீந்திஏறி
வழிந்தோடும் மலையருவிச் சுழல்விழுந்து
கரையேற மாட்டாய் ஏனோ!
கொழுந்தோடிப் படர்கலையின் குளிர்ஞானக்
குன்றே! ஓர் குன்றினின்றும்
ஒழிந்தோடி மறைந்தனையே! உடன்போந்த
சிறுவர்களின்உணர்ச்சி ஓட. 2

தேனூட்டும் தென்மொழியும் தெருளூட்டும்
வடமொழியும் தெளியத் தேர்ந்து
மேனாட்டுப் பலமொழியும் மிகக்கூட்டிக்
கடைந்தெடுத்த அறிவை யெல்லாம்
தாய்நாட்டின் விடுதலைக்கே தனிநாட்டித்
தவம்புரிந்த தகைமையாளா!
வானாட்டிற்சிறந்ததென்பாய் தமிழ்நாட்டை
விட்டு நீபோய் வாழ்வ தெங்கே? 3

ஐயரெனில் அந்தணராய் அனைத்துயிர்க்கும்
செந்தண்மை அருள்வோர் என்று
செய்யதிரு வள்ளுவனர் செய்த மொழி
திருக்குறளின் சீலனுகி
மெய்யறிவைப் பெறநாடி மெய்வருத்திப்
பொய் வெறுத்த மேன்மையாலோ!
'ஐயர்' என்றுத் தனியுரைத்தால் உன்னையன்றி
தமிழுலகம் அறியாதையா. 4

முழுமதி மயிர்த்தாலன்ன முகந்திகழ் கருணைநோக்கும்
மூர்க்கரும் நேரிற்கண்டால் முகந்திடும் சாந்தவீச்சும்
குழலினும் இனியதான குழந்தையின் மழலைப்பேச்சும்
குவிந்திடும் உதட்டிற்கூட கூத்திடும் சிரிப்பின்கூட்டும்
தழலினும் தூயவாழ்வும் தாயினும் பெரிய அன்பும்
சத்திய நிலையும் முன்னுள் தவமுனி இவனே என்னப்
பழகிய பேயும் போற்றும் படித்தொரு வடிவம்தன்னை
பாரிடை இனிமேல் வேறு யாரிடைப் பார்ப்போம் ஐயா! 5

கவி ரவீந்திரநாத் தாகூர்

விருத்தம்

கலைமகள் கண்ணீர் சோரக் கவிமகள் கலங்கிவீழத்
தலைமகன் இறந்தானென்று இந்தியத் தாய்தவிக்க
அலைகடல் அப்பாலுள்ள அறிஞர்கள் யாரும் ஏங்க
மலைவிளக் கவிந்ததென்ன மறைந்தனன் கவிதாகூரே. 1

சந்திரன் கிரணத்தோடு சூரியன் ஒளிசேர்ந்தென்ன
செந்தணல் நெருப்பில்நல்ல சிலுசிலுப் பிணைந்ததென்ன
அந்தணர் அமைதியோடு அரசரின் ஆண்மைகூட்டும்
சுந்தரக் கவிகள்பாடும் சொல்வள முடையோன்தாகூர். 2

கருணையின் உருவுகாட்டும் கவிரவீந் திரநாத்தாகூர்
அருணனாய் உலகுக்கெல்லாம் அறிவொளி பரப்பி வாழ்ந்தான்
மருணெறி மாற்றஇந்த மாநில மக்கட்கெல்லாம்
பொருணெறி சாந்திசொல்லும் புத்தகமாக நிற்பான். 3

அரசியல் போராட்டத்தில் ஆழ்ந்திலன் என்றிட்டாலும்
புரைசெயும் அடிமை வாழ்வின் புண்ணையே எண்ணி எண்ணி
கரை செய முடிந்திடாத கவலையால் கண்ணீர்பொங்க
உரை சொலி அடிமைக்கட்டைஉடைத்திடத் துடித்தோன் தாகூர் 4

'ஒத்துழை யாமை' என்று காந்தியார் உரைக்கும் முன்னால்
இத்துரைத் தனத்தாரோடு இணக்கிடப் பிணங்கிவிட்டோன்,
பற்றுகள் அவர்முன் தந்த பட்டமும் பரிசும்வீசி
சுத்தியை முதலிற்செய்த சுதந்தர தீரன் தாகூர். 5

காந்தியும் 'குருதேவ்' என்று கைகுவித் திறைஞ்சும் தாகூர்
மாந்தருள் பலநாட்டாரும் மதங்களும் மருவிவாழ்ந்து
தேர்ந்தநல் லறிவை அன்பை செகமெலாம் பரப்பவென்றே
'சாந்திநி கேதன்' என்ற சமரச சங்கம்தந்தோன். 6

கலைகளின் வழியே தெய்வக் கருணையைக் காண்பதென்னும்
நிலையினைப் படிக்கவென்றும் நிருவிய நிலையம்ஈதாம்
சிலைதரல் ஆடல்பாடல் சித்திரம் நடிப்பரங்கம்
பலவித வித்தைஎல்லாம் பயிலுதற் கிடமாய்நிற்கும். 7

தாய்மொழிப் பற்றும்தங்கள் கலைகளைத் தாங்கிநிற்கும்
ஆய்மையும் வங்காளிக்கு அதிகமாம் அதனுல்எல்லாச்
சீமையும் தாகூர்பாட்டு சிறப்புறப் பரப்பினுர்கள்
வாய்மையைத் தமிழர் போற்றி வளர்ப்பரோ தமிழின் மாண்பை. 8

தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

தேசிக விநாயகத்தின் கவிப்பெருமை
 தினமும் கேட்பதுஎன் செவிப்பெருமை
ஆசிய ஜோதியெனும் புத்தர்போதம்
 அழகு தமிழில்சொன்னன் அதுபோதும். 1

கோழி குலவிவரும் கிளிகொஞ்சும்
 குழந்தை எழுந்துதுள்ளி களிமிஞ்சும்
ஏழை எளியவர்கள் யாவருக்கும்
 இன்பம் கொடுக்கஅவன் பாவிருக்கும். 2

உழுது தொழில்புரியும் பாட்டாளி
 உழைப்பில் ஓய்வுதரும் பாட்டாகும்
தொழுது அடிமைபடும் துயரமெல்லாம்
 தூரத் தள்ளமனம் உயருமடா.

படித்துப் பழகாத பாமரருக்கும்
 பாடிப் பருகஅதில் சேம மிருக்கும்
ஒடித்துப் பொருள்பிரிக்கும் சந்திகளில்லை;
 ஊன்றிப் பதம்கூட்டும் பந்தனமல்ல. 4

காடும் மலையும்அதில் கலைபேசும்,
 கடலும் ஞானம்தர அலைவீசும்;
பாடும் தேசிகவி நாயகத்தின்
 பழமை பாடிடஎன் நாஉகக்கும். 5

நோய்நொடி யாவையும் விட்டோடி
 நூறு வயதும்சுகக் கட்டோடு
தாய்மொழி வளர்த்தவன் கவிகாணும்
 தனிவரம் தெய்வம் தரவேணும். 6
